Hiſtorię euãgelicę. De cõceptiõe precurſoris domini. Capitulũ. I.

f Uit aũt ĩ dieb⁹ herodis regis iu
deę effluxis ãnis regni
eiꝰ vndetriginta ſacer
dos noĩe çacharias de
vice abia. et vxor eius
aaronita noĩe eliçabeth. Dauid enĩ ampli
are volẽs cultũ dñi. xxiiij. inſtituit ſũmos ſa
cerdotes. quoꝝ vnꝰ tantũ maior q̃ dicebatur
princeps ſacerdotũ. Statuit autẽ. xvj. viros
de eleaçar. ⁊. viij. de ythamar. ⁊ ſm ſortes de
dit vnicuiqꝫ hebdomadã vicis ſuę. Habu
it aũt abias octauã hebdomadã de cuiꝰ ge
nere çacharias cũ ĩ die ꝓpitiatiõis incẽſuꝫ
poneret ꝑdixit ſibi angelꝰ naſciturũ ſibi fili
um de vxore. Qui ꝯſiderãs ſterilitatẽ vxo
ris ⁊ vtriuſqꝫ ſenectutẽ nõ credidit. et ob hoc
obmutuit vſqꝫ ad diẽ partꝰ. Nomẽ qꝫ pue
ri ⁊ magnificẽtiã cũ abſtinẽtia ei indicauit.
Cõcepit aũt eliçabeth. ⁊ occultabat ſe men
ſibus quinqꝫ.

De cõceptiõe ſaluatoris. Capi. II.

m Enſe autẽ ſexto
miſſus ẽ gabriel ĩ naçareth ad ma
riã virginẽ deſpõſatã ioſeph. Cũqꝫ ea ſalu
tata. dixiſſet eã pariturã ieſũ filiũ altiſſimi
q̃ſiſſetqꝫ quõ hoc fieret cũ ſe nõ cogniturã vi
rũ in animo vouiſſet. niſi aliter deꝰ diſpone
ret. Angelꝰ addidit. nõ de viro ſed ope ſpũſ
ſancti ꝯcepturã. ⁊ etiã ꝯcepiſſe cognatã ſuã
eliçabeth ſibi indicauit. Permixtę enĩ erãt
ſacerdotalis tribꝰ ⁊ regia. Nã ⁊ aarõ vxorẽ
habuit de iuda. eliçabeth ſororẽ naaſon. et
ioiada põtifex iochabeth filiã regꝪ ioraã. Et
ait maria: Fiat mihi ſm verbũ tuũ. Et ſtati
ꝯceptus ẽ chriſtꝰ de virgine plenꝰ homo in
anima ⁊ carne. ita tñ ꝙ lineamẽta corꝑis et
mẽbroꝝ. viſibꝰ diſcerni nõ poſſent. Credit᷑
aũt ꝯceptus octauo kal. aprilis. ⁊ reuolutꝪ
xxxiij. annis eadẽ die mortuꝰ eſt.

De ortu precurſoris. Capi. III.

e Xurgẽs autem
maria abijt ĩ ciuitatẽ iudaꝪ. Iuda
nomẽ ẽ regni nõ tribꝰ. Hierlm enĩ in tribu
beniamin erat. ꝑ quã forte trãſiuit ad opi
dũ. in q̊ dicũt tũc çachariã habitaſſe q̃rto
miliario a hierlm. ⁊ ibi natũ iohãneꝫ. Et le
git᷑ in libro iuſtoꝝ: ꝙ beata virgo ꝑmo eum
leuauit a terra. ⁊ cũ ſalutaſſet eliçabeth. exul
tauit infans ĩ vtero eiꝰ. ⁊ cũ matrẽ dñi ſui. ⁊
beatã eã ꝓphetaret eliçabeth edidit maria
cãticũ dño dicẽs: Magnificat aĩa mea dñꝫ
⁊c. Mãſit aũt maria ibi menſib⁹ tribꝰ mini
ſtrans cognatę donec pareret. ⁊ tũc redijt ĩ
domũ ſuã. Octauo aũt die cuꝫ circũcideret᷑
puer ⁊ vocarẽt eũ noĩe patris ſui çachariã
ait mater: Iohãnes ẽ nomen eiꝰ. Idipſum
ſcripſit ⁊ pater. ſũpto pugillari. Eſt aũt pu
gillaris tabula q̃ pugno põt includi. vt ca
lamꝰ ſcꝑtoris. ⁊ apertum ẽ os çacharię. ⁊ ꝓ
phetãs canticũ fecit dño. Bñdictꝰ dñs deꝰ
iſrl. Hęc duo cãtica nõ cãtãt᷑ ĩ eccl̃ia eo or
dine q̊ ſũt edita. Prius enĩ cantat᷑ qđ ſcđo
eſt editũ. Quia enĩ in cãtico çacharię legit᷑
Et erexit cornu ſalutis. qđ ẽ factũ in reſur
rectione. ideo canit᷑ in laudib⁹ ⁊ loquit᷑ ad
puerũ q̇ fuit aurora ſolis. Et qꝛ legit᷑ in cã
tico virginis. Reſpexit hũilitatẽ ancillę ſuę
eccl̃ię ſcꝫ ⁊ ipſiꝰ marię; qđ q̇dẽ factũ ẽ in. vj
ętate. Et agit de ĩcarnatione. ibi. Suſcepit
iſrl puerũ ſuũ. ideo canit᷑ ad veſperas. vj. ſcꝫ
officio diurno. Tertiũ cãticũ ſymeonis qđ
ſequit᷑ cantat᷑ in. vij. officio. i. in cõpletorio
qꝛ orat ſe dimitti in pace. qđ fit in. vij. qui
eſcentium. Et qꝛ hec duo cantica euangelica
ſũt. ideo ſtantes ea cãtamꝰ. Puer enĩ creſce
bat ⁊ cõfortabatur ſpiritu. et erat ĩ deſertis
locis vſqꝫ in diẽ oſtenſionis ſuę ad iſrl. Re
uertẽs aũt maria naçareth. inuẽta ẽ a ſpon
ſo in vtero habẽs de ſpirituſancto. Qui no
lens eaꝫ traducere in cõiugẽ occultę voluit
eã dimittere. In ſomnio aũt ammonitꝰ eſt
ab angelo vt acciperet eaꝫ in ꝯiugẽ. ⁊ ne ſu
ſpicaret᷑ adulteriũ. ꝯceptũ puerũ de ſpiritu
ſancto indicauit. et vt ieſũ vocaret ꝑcepit.
qꝛ ſaluũ faceret ꝑplm a peccatꝪ eoꝝ. Ex hoc

cognouit ioſeph deū naſciturū· q̊ ſolꝰ pecca
ta dimittit ⁊ accipiēs ſpōſā ī vxorē cū vir/
gine virgo ꝑmāſit. Habait aūt virgo virū
ne ꝗuida īfamaretᷣ· ⁊ vt viri ſolatio ⁊ miſte/
rio frueretᷣ· et vt diabolo occultaretᷣ dei ꝑtꝰ

De deſcriptiōe orbis. Ca.IIII

a **N diebus illis**
exijt edictū a ceſare auguſto vt de/
ſcriberetᷣ vniuerſus orbis. Uolēs ceſar ſci/
re numerū regionū in orbe q̄ romanȩ ſub/
erant ditioni· numerū etiā ciuitatū ī q̄libet
regione numerum quoq̧ capitum ī q̄libet
ciuitate· precepera t vt de ſuburbanis oppi
dis vicis ⁊ pagis ad ſuā cōfluerēt hoīes ci
uitatē· ⁊ maxime vbicunq̧ habitarēt ad ci/
uitatē cōuenirēt vnde traherēt originem· et
quiſq̧ denariū argenteū p̄ciȷ· x· numorum
vſualiū vnde denariꝰ dicebatᷣ p̄ſidi ꝓuin/
cȩ tradēs ſe ſubditū romano imꝑio ꝓfi
teretᷣ. Nā ⁊ nūmꝰ imaginē p̄ferebat ceſaris
⁊ ſupſcriptionē noīs. Et qꝛ numerꝰ eoꝝ qui
cenſi capite ferebātᷣ vel vt alij legūt q̊ cēſū
capitis ferebāt· certo numero determīabatᷣ
⁊ redigebatᷣ in ſcꝓtis · ideo ꝓfeſſio hmōi de
ſcꝓtio vocabatᷣ. Hȩc deſcꝓtio ꝓma facta eſt
a p̄ſide ſyrie cyrino. Prima dꝛ quantū ad
cyrinū ſyrȩ p̄ſidē· qꝛ enī iudȩa in vmbilico
ȝonȩ habitabilis eē dꝛ· ꝓuiſū ē vt ī ea īchoa
retᷣ ⁊ deinde ꝑ circūſtātes regiones alij p̄ſi/
des ꝓſequerētᷣ. Uel forte ꝓma vniu̇ſalis qꝛ
aliȩ p̄ceſſerāt ꝑticulares. Uel forte ꝓma ca
pitū ī ciuitate fiebat a p̄ſide· ſcd̄a ciuitatū ī
regiōe a legato ceſaris· tertia regionū in vr
be corā ceſare. Hic ꝓmū iudȩa facta ē ſtipē
diaria romanis. Hȩc deſcꝓtio ſingulᷣ ānis
fieri videtᷣ· qꝛ ī euāgelio legitᷣ. Magiſter ve
ſter nō ſoluit tributū h̄ āno. Aſcēdit aūt io
ſeph a naçareth ī bethleē· eo ꝙ eēt d̄ domo
dauid vt ꝓfiteretᷣ cū maria vxore ſua p̄gnā
te. Si mulieres ꝓfitebātᷣ· inungendū ē ſic
vt ꝓfiteretᷣ cū maria. Si ſoli viri ſic ē ordo.
Aſcendit ioſeph cū maria.

De natiuitate ſaluatoris. Ca.V.

f **Actū ē aūt cum**
eſſent ibi· peperit ꝟgo filiū ſuū ꝓmogenitū
nō poſt quē aliꝰ· ſȝ an̄ quē nullꝰ· ⁊ pānis īuo
lutū reclinauit eū in p̄ſepio · qꝛ nō erat ibi
ei locꝰ ī diuerſorio Dicitᷣ ꝙ fenū in q̊ iacuit
ieſus delatū ē romā ab helena · et ē in eccl'ia
ſanctȩ marȩ maioris. Infra baſilicā nō lō
ge a p̄ſepio quieſcit hieronymꝰ. Paula q̧
⁊ euſtochiū ī bethleē quieſcūt. Difficile fu/
erat pauperibus p̄ frequētia multoꝝ q̊ ob
idipſū ꝯuenerāt vacuas īuenire domos· et
ī cōmuni trāſitu q̊ erat inter duas domos
operimētū habēs qd̄ diuerſoriū dꝛ ſe rece/
perūt· ſub q̊ ciues ad colloquēdū vel ad cō
uiſendū in dieb꞉ ocij· vel ꝓ aeris intēperie
diuertebāt Forte ibi ioſeph p̄ſepiū fecerat
boui ⁊ aſino q̊s ſecū adduxerat· in q̊ repoſi/
tus ē ieſus. Ad qd̄ q̊dā referūt illud eſaiȩ.
Cognouit bos poſſeſſorē ſuū· ⁊ aſinꝰ p̄ſepe
dn̄i ſui. Et illud abachuc. In medio duum
aīaliū cognoſceris. Etiā ī picturis eccl'iaꝝ
q̄ ſūt q̄ſi libri laicoꝝ h̄ rep̄ſentatᷣ nob̄. Na
tus ē aūt ſaluator āno regni auguſti ceſarᷣ
xlij. Annos enī duodecim qꝛ morte iulij flu
xerāt vſq̧ ad actium bellū· regno auguſti cō
numeramus. Anno ꝟo regni herodis · xxx·
vniu̇ſo orbe pacato
olīpiadis cēteſime
nonageſimetertie
anno .iij. Anno ab
vrbe ꝯdita · dcc· lij·
natꝰ ē dn̄s. Natꝰ ē
aūt nocte dn̄icȩ diei
Romȩ templum pa
cis corruit · fons olei
erupit· ceſar precepe/
rat ne quis eū diuū
vocaret.
qꝛ ſi tabulā computi retro ꝑcurras īuenies
huiꝰ anni cōcurrentē q̄ntū regularē ianua/
rij tertium. Quib꞉ iunctis ⁊ ſublatis· vij· re
manet vnū. Itaq̧ kalᷣ· ianuarij ī dn̄ica īue
nies q̄ ꝯcurrūt. Nā ea die q̄ dixit fiat lux· ⁊
facta ē lux· viſitauit nos oriens ex alto. In/
choata ē vero ſm̄ quoſdā· vj· ȩtas· a natiui
tate chriſti ſm̄ apoſtolū q̊ ait: Cū venerit
plenitudo t̄pis ⁊c̄. Scd̄m alios a die q̄ ba
ptiçatus ē· ꝓpter vim regeneratiuā datam
aquis. Scd̄m alios a paſſione· qꝛ tūc aper
ta ē porta ⁊ inchoata ē qd̄ammodo· vij· qui/
eſcentiū. Fluxerāt q̊dē ab adā āni quinq̧
milleni cētū nonagintaſex· alias nonaginta

noué ab abꝛaã duo milia.xij.ſm.lxx.ſm he/
breos vero lõgo paucioꝛes.

De cãtico angeloꝝ et circũciſiõe domini. Capitulũ.VI.

Et paſtoꝛeſ erãt ſcđo miliario a bethleem ĩ regione eadẽ cuſtodiẽtes vigilias noctis ſup gregẽ ſuũ. Mos fuit antiqꝛib⁹ ĩ vtroq₃ ſolſticio vigilias noctis cuſtodire ob ſolis veneratiõnẽ. q̃ foꝛte mos etiã apud iudeos ex vſu cohabitãtiũ ĩoleuerat. Et ecce ãgel⁹ dñi ſtetit iuxta illos annũciãs eis natũ ſaluatoꝛẽ in bethleẽ. ⁊ ĩ ſignũ poſitũ puerum ĩ pſepio nũciauit. Et facta eſt cũ angelo multitudo ãgeloꝝ dicẽtiũ: Gl'ia in excelſis deo. ⁊ ĩ t'ra pax hoib⁹ bone volũtatis. qꝛ p xp̄m gloꝛificat⁹ ẽ pater. ⁊ pax facta ẽ iter deũ ⁊ hoies. int' angelũ ⁊ hoiem. inter iudeũ ⁊ gentilẽ. Pro hac multitudie angeloꝛu₃ vel p grege paſtoꝝ volũt qda₃ illum locũ pphetice dictũ turrim gregl. ibi. et tu turris gregis nebuloſa. eũ tñ iam nõ pmo cõtraxerat ſ₃ nomen locus idem. qꝛ iacob gregẽ ibi pauit cum rachel parturiret. Et tranſeũtes paſtoꝛes vſq₃ bethleem inuenerũt verbu₃ qđ factũ erat ad eos. ⁊ qui audiebãt mirabãt' ſup his q̃ dicebãt' a paſtoꝛib⁹ ad eos. Maria q₃ ꝯſeruabat oĩa verba hec cõferens in coꝛde ſuo. de qua natus ẽ ieſus vt putabatur fili⁹ ioſeph. chꝛiſti enĩ generatio ſic erat Prima quidẽ hoĩs conditio de terra. ſcđa đ latere viri. tertia ex viro ⁊ femina. quarta ſic erat vt naſceret' ſine viro homo de femĩa Unde ⁊ appꝛopꝛiata circũlocutione p nomine chꝛiſtus. filius hoĩs dictus ẽ. Prima ⁊ ſecũda generatio ruerunt. in tertia de ruina generamur. ĩ quarta de ruina ſuſcitamur Octauo die circũciderũt puerũ ⁊ declarauerunt nomen ei⁹ eẽ ieſum. qđ ĩpoſitũ erat ei ab angelo pꝰuſq₃ cõciperet'.

Jn geſtis põtificũ legit' q ea q̃ ſequũtur euangelica verba theleſphoꝛus adiecit.

Dicitur q pꝛeputiũ dñi delatum ẽ ab angelo karolo magno ĩ templo dñi. et tranſlatũ ab eo aquiſgrani. ⁊ poſt a karolo calno poſitũ in ecclia ſaluatoꝛis apud caroſũ.

De ſtella et magis. Capitulũ.VII

Tertiadecima vero die ecce magi venerũt ab oꝛiẽte hieroſolymã dicentes. Ubi eſt q̃ nat⁹ eſt rex iudeoꝛum. Uidim⁹ enĩ ſtellã eius in oꝛiẽte ⁊ venim⁹ adoꝛare eu₃. Succeſſoꝛes fuerunt iſti doctrine balaam. q̃ ſtellã nouerũt ei⁹ vaticinio. ⁊ a magnitudine ſciẽtie magi nũcupati ſunt. Quos enĩ greci philoſophos. perſe magos appellãt. Uenerũt enĩ de finib⁹ perſaꝝ ⁊ chaldeoꝝ vbi fluui⁹ eſt ſaba. a quo et ſabea regio đr. Quidam tñ nõ eos pmo dictos magos putãt. ſ₃ poſtq₃ dolũ herodis fefellerũt p aliã viã reuertẽtes. Chꝛyſoſtom⁹ dicit ſtellã multo ante tpe q₃ chꝛiſt⁹ naſceretur appariuiſſe eis. ⁊ ita multo tpe de lõginquo venerũt. Potuit tñ fieri. vt ĩ tredecim dieb⁹ ſup dꝛomedarios ſedẽtes lõga terrarum ſpacia trãſmearẽt. Audiẽs magos herodes rex turbat⁹ eſt ⁊ oĩs hieroſolyma cu₃ illo. Timuit rex ne q̃s de ſemine hyrcani vel ariſtoboli natus eſſet regnatur⁹. ſe tanq₃ alienigena deſtituto. Turbat' autẽ ciuitas nouitate miraculi pcuſſa. Cũq₃ diligẽter didiciſſet rex oꝛtum ſtelle a magl vt p eũ natale₃ pueri cognoſceret. etia₃ a ſacerdotib₃ ⁊ ſcribis ſciſcitabat'. vbi chꝛiſt⁹ naſceret'. Qui iuxta michẽã in bethleẽ effrata naſciturũ dixerũt. Bethleẽ pus dicta eſt effrata ab vxoꝛe caleph. q̃ ibi ſepulta ẽ. quã qdã ſuſpicant' filiã fuiſſe vꝛ. ⁊ marie ſoꝛoꝛis moyſi. Poſt ea vero poſt famoſam ſterilitate₃. p q̃ elimelech cũ domo ſua adijt moabitas. cũ reddita fuiſſet ei ĩcredibilis vbertas. dicta ẽ bethleem q̃ ſonat dom⁹ panis. Dixit aũt rex magis. vt ĩuẽtũ puerũ ſibi indicaret. vt veniẽns adoꝛaret eũ. Jam enĩ animũ direxerat ad pdendũ puerũ. Quos egrediẽtes đ hieruſalẽ ſtella antecedebat. vſq₃ dum veniẽs ſtaret ſupꝛa domu₃ vbi erat puer. Dicit fulgenti⁹ ſtellã tũc creatã notabilẽ ⁊ diſcreta₃ a ceteris. Et ĩ ſplẽdoꝛe qꝛ eã lux diurna nõ

impediuit. Et ī loco q2 neqꝫ ī firmamēto cū ſtellis minoribꝫ erat· neqꝫ in ethere cuꝫ planetis· ſ͡ꝫ in aere vicinas terris tenebat vias. Et in motu· q2 ꝓus ī mobilis ſuꝑ iudeā· magis dedit ſignū veniēdi in iudeā· q̄ ex deliberatione ſua hieruſalē tanqꝫ caput iudeę adierūt. Quibꝫ egreſſis· tūc ꝓmo motu notabili ꝓceſſit eos ſtella q̄ pacto officio mox eē deſijt· reuertēs ī ꝑiacentē materiā vñ ſūpta fuerat. Tñ q̄dā tradūt bedā voluiſſe ꝙ in puteū bethleemitanū ceciderit· et poſt in dieb⁹ paule ⁊ euſtochij quaſdam virgines deo dicatas eā miraculoſe vidiſſe. Qḋ q2 fabuloſū exiſtimauerūt fratres cū quib⁹ monaſticam ducebat vitam euꝫ a cōmunione ſua qñqꝫ ſeparauerunt.

De oblatiōe et noībus magoꝝ. Capitulum. VIII.

i **Ngreſſi vero** magi domū quā diuſoriū lucas noīat obtulerūt puero ſinguli aurū thus ⁊ mirrhā· ſ͡m ſabeis cōſuetā oblationē. Jnde ſignificantes eū regē deū· ſ͡ꝫ mortalē. Nomina trium magoꝝ h̄ ſūt hebraice. Appelli⁹· amer⁹· damaſi⁹· grece· galgalath· magalath ſarachim. Latine· balthaçar caſpior melchior. Qui cū deliberarēt de reditu · reſponſū ē eis in ſomnis· ne redirēt ad herodē. Et venientes tharſum cilicie conducto nauigio redierūt in regionem ſuam.

De ypopāti domini. Capitu. IX.

e **T poſtquā im**pleti ſunt dies purgatiōis marię tulerūt puerū in hieruſalē vt ſiſterent eum dñō· id ē· offerendo ꝑſentarent. Et dederūt hoſtias ꝓ eo par turturū ⁊ duos pullos columbarū. Jnſuꝑ redemerūt eū· v· ſiclis argenteis. Et erat in hieruſaleꝫ ſimon ſenex· qui acceperat a ſpū ſancto nō viſurū ſe mortem niſi ꝓus videret xp̄m dñi. Et tunc eodē ſpū venit in templū· et accipiens puerū ī vlnas ſuas ſciēs eū xp̄m ait: Nūc dimittis dñe ⁊c̄. Et ꝓphetās de paſſiōe xp̄i ait ad mariam· ⁊ tuā ipſi⁹ aīaꝫ ꝑtrāſibit gladi⁹· i· paſſio ipi⁹. Non enī ſine materno dolore potuit videre crucifigi filiū· ⁊ ſi reſurrecturū ſperaret. Vt ita. Animā ipſi⁹ q̄ ⁊ tu eſt· quā ſcꝫ q̄ſi tuam diligis ꝑtranſibit gladius. Eadē hora ſuꝑuenit anna ꝓphetiſſa · et loquebatur de illo omnibus qui expectabant redemptionem iſrael.

De fuga domini in ęgyptum. Capitulum. X.

t **Unc herodes** vidit ꝙ illuſus eſſet a magis. Videns enī herodes magos nihil ſibi renūciaſſe· putauit eos viſione ſtellę deceptos · ⁊ erubuiſſe redire ad eū· ⁊ ideo ab inquiſitiōe pueri ceſſauit. Sed cuꝫ audiſſet q̄ dicta fuerāt a paſtoribꝫ· ⁊ maxime ꝓphetias ſymeonis ⁊ annę· ſenſit ſe illuſum · ⁊ de morte puerorū bethleemitarū tractabat· vt ille quem ignorabat cū eis occideret̄. Propterea ꝑ ammonitionē angeli fugit in ęgyptū ioſeph cuꝫ puero ⁊ matre ei⁹· vſqꝫ ad obitum herodis. Cūqꝫ ingrederet̄ dñs ī ęgyptuꝫ· corruerūt idola ęgypti ſ͡m eſaiam q̄ ait: Aſcēdet dñs nubem leuem ⁊ ingrediet̄ ęgyptum· ⁊ mouebunt̄ ſimulacra ęgypti. Tradūt qꝫ ꝙ ſicut ī exitu filiorū iſrael de ęgypto nō fuit dom⁹ ęgypti in q̄ deo ꝓcurāte nō iaceret mortuū ꝓmogenituꝫ· ita nec modo fuit in ęgypto tēplum in quo nō corruiſſet idolū.

De nece puerorū et quare delata per annū. Capitulum. XI.

h **Erodes aūt cū** de nece puerorū diſponeret· citat⁹ eſt ꝑ epiſtolam ab auguſto ceſare· vt romaꝫ iret accuſationi filioꝝ reſpōſurus. Tñ ioſephus dicit· ꝙ alexādrū filiū ſuū ſecū romā traxerit· ⁊ veneni ſibi parati reum apud ceſarē poſtulauerit. Qui cū iter faceret ꝑ ſiliciā audiēs naues tharſenſiū magos tranſduxiſſe ī ſpū vehemēti cōbuſſit naues tharſis ſ͡m q̄ḋ dauid ꝓphetauerat in· xlvij· pſalmo Jn ſpū vehemēti conteres naues tharſis. Cū q̄ coram ceſare diſceptaſſet pater cū filijs hac lege facta ē recōciliatio; vt adoleſcētes pa

tri in omnib⁹ obediret· ipſe aũt regnũ dimit
teret cui vellet. Nõdũ tñ herodes a ſuſpiti/
onibus liberat⁹ ẽ. Venieſq̃ hieroſolymã
pplo cõuocato tribuſq̃ filijs aſtãtib⁹· ⁊ cõ/
cordiã fratrũ a ceſare factã expoſuit· ⁊ ſe ſuc
ceſſoris iudicẽ ↄſtitutũ· ne iudei regnũ ad
ſuos rediturũ eſtimarẽt. Tũc ↄfirmatus in
regno herodes certi⁹ q̃ prius mittẽs occidit
oẽs pueros qui erant in bethleem et in om/
nibus finibus ei⁹· a bimatu ⁊ infra· ſm tem
pus qđ exquiſierat a magis. Quoꝝ maxia
pars· iij· miliaria a bethleem vſq̃ ad auſtrũ
ſepulta eſt. Pluriũ ſentẽtia et vſitatioꝛ h
eſt. Oꝛtam didicerat herodes ſtellã eadem
die qua natus erat dñs· et ſm oꝛtum ſtelle
dñm anniculũ eſſe ſciebat ⁊ aliq̃t inſup die
rum. Ideoq̃ ipſe ſupꝛa etatẽ ei⁹ vſq̃ ad bi
mos ⁊ infra vſq̃ ad vni⁹ noctis infantẽ de/
ſeuit in pueros· timẽſq̃ pueri moꝛphoſeon
id eſt· cõmutationem· ne ſcꝫ puer cui ſidera
famulabantur ſupꝛa etatem ſuam vel infra
faciem ſuã transfoꝛmaret. Chꝛyſoſtomus
aũt dicit ſtellam apparuiſſe per annũ ante
dñi natiuitatem . Credebatq̃ herodes tũc
etiam dñm fuiſſe natum· ⁊ ſic putabat dñz
bimũ fuiſſe cum adiectione paucoꝛũ dierũ·
⁊ ideo occidit pueros bimos ⁊ deinceps vſ
q̃ ad q̃nq̃ annos ſed nõ minoꝛes bimis· et
exponit bimatum et infra ſm rationem nu/
meri. Sicut enim ratione tempoꝛis mino/
res bimis inferioꝛes ſunt eis quia poſt nati
ſunt· ita ratione numeri maioꝛes bimis in/
ferioꝛes ſunt eis· quia poſt eos numerãtur.
Cui aſſertioni videt̃ fidẽ facere q̃ q̃dã oſſa
innocentũ habent̃ adeo grandia q̃ bimoꝛũ
eſſe nõ poſſent. Põt tñ dici ad h quia lõge
maioꝛes tũc erãt hoĩes q̃ntitatis q̃ modo.

Qđ cõminatio hieremie etiã pꝛophetia fuit. Capitulũ. XII.

t **Unc impletũ** eſt illud hieremie. Vox ĩ rama au/
dita eſt ⁊c. Rama locus eſt iuxta gabaa· xij
miliario diſtans a bethleem· vbi fere deleta
tribu beniamin pꝑter vxoꝛem leuite· pauci
ſuperſtites planxerũt moꝛtuos ſuos. Hoc
autem videtur hieremias induxiſſe potius
cõminando q̃ pphetando Minabat̃ enim
ĩminere tantam ruinam duabus tribubus
quanta facta fuerat in filijs rachel· cuꝫ plan
gentium vox audita eſt in rama. Tñ etiam
pphetauit de nece paruuloꝛũ · vt mattheus
ait· ⁊ tunc rama non eſt nomen loci. Sꝫ q꞉
rama excelſũ ſonat· idẽ eſt ac ſi dixiſſet· vox
in excelſo audita ẽ. Videt̃ q̃ debuiſſe dici
lya ploꝛans filios ſuos· cum bethleemite de
tribu iuda fuerint. Sed quia tribus benia/
min conterminata eſt inde· inſinuauit euan
geliſta multos de beniamin fuiſſe occiſos ꝓ
vicinia ad exaggerãdũ ſcelus herodis. Vl
quia rachel iuxta bethleem ſepulta eſt· pꝛo/
phetico locutionis modo dr ea egiſſe q̃ in
loco eodẽ gerebantur. Et noluit conſolari
quia nõ ſũt· i· incõſolabiliter dolebat· de eo
q̃ non ſunt· id eſt· de eo q̃ moꝛtui eſſe deſie/
rant. Innocentes quideꝫ martyres dicunt̃
laxato vocabulo· non q꞉ teſtes xp̄i· ſꝫ q꞉ pꝛo
xp̄o occiſi ſunt· quem ſi non loquendo· mo
riendo tñ ↄfeſſi ſunt. Pꝛo quo etiaꝫ eccl'ia
pꝛo eis ſolẽnizat· q̃uis ad inferos deſcende/
rint. Unde et in eoꝛum ſolennitate cantica
leticie ſubticentur· ſ· te deuꝫ laudam⁹· ⁊ glo
ria in excelſis deo· ⁊ pꝛo alleluia quidam di
cunt· laus tibi chꝛiſte· alij· cantemus eya.

De nece duoꝛũ filioꝛuꝫ herodis. Capitulum. XIII.

f **Actũ eſt autem** vt quoniaꝫ herodes multos oꝛba/
uerat filijs· ipſe ſuis miſerabilius oꝛbaret̃
Nam per aſtutiam antipatri iterũ facti ſũt
ſuſpecti· alexãder et ariſtobolus patri. Ob
hoc ſcripſit herodes auguſto · in multis ac/
cuſans filios. Miſit autem auguſtus ſatur/
nium et peanum legatos cum reſcripto · vt
coꝛam his duobus coacto cõſilio ꝓcerum
filios iudicaret· et de eis ſi ↄuincere eos poſ
ſet faceret quod vellet. Auditis autem hinc
et inde partibus· legati illos damnãdos ꝓ
nunciauerunt· non tamẽ moꝛte. Tũc apud
ſebaſten pater coniecit eos in vincula. Cõ/
plices vero eoꝝ appoſuit toꝛquere pater· vt

ↄfeſſione eoꝝ certiorareť·ſi in aīam ſuam aliq̈d machinarenť filij. Cōfeſſus eſt autē q̈dā mľta ſibi ab alexādro ꝓmiſſa ſi patri venenū ꝓpinaret. Cōfeſſus eſt etiā tonſoꝛ de ꝓmiſſis ſibi muneribꝫ· ſi dū pararet pr̄i barbā eū iugularet. Addiditq; dixiſſe alexandrū·nō eſſe ſpem ponēdā in ſene· qui canos tingebat vt videreť adoleſcens. His mot⁹ herodes·miſſis ſpiculatoribꝫ iuſſit filios occidi·⁊ aſportari in alexandriā·ibiq; ſepeliri cū alexandro auo ſuo materno.

De priori teſtamēto herodis et odio ipſius et antipatre.

Capitulū.XIIII.

Hunc inſcripſit teſtamentū herodes·et antipatrē futurū regē inſtituit·⁊ herodē q̄ cognomiabatur antipas ſubſtituit antipatri. Antipater vero intollerabile odiū ppľi excepit cunctis ſcientibꝫ·q; fratrib⁹ ſuis ↄſeruiſſet calūnias. Ob h̄ etiā ⁊ pater iā eū nō recto ocľo aſpiciebat. Ad hec etiā antipater moleſt⁹ erat patri·q; frēm ſibi ſubſtituerat·eo q; ad filios ipſius antipatris regnū tranſire noluiſſet. Alia q̄ maior cauſa inuidie orta eſt ei in patrē. Nā pupillos filioꝝ quos occiderat paterna dilectōe fouebat·alijs nepotibꝫ ſuis eos copulās in matrimonio. Erāt aūt ſm ioſephū paruuli relicti de ariſtobolo·herodes agrippa·qui iacobū occidit gladio·et herodias quā poſt herodes antipas abſtulit philippo frī ſuo. Timuit ergo antipater ne ad pupillos fratrū ſuorū quoq; regnū reuocaret herodes·q2 eos ex pte matris ↄtingebat. Cōmouit etiā ferorā ī odium herodis·adeo vt feroras ſecederet a frē ⁊ habitaret ī terra que ↄceſſa ei fuerat trāſ iordanē. Ipſe vero etiā patre volēte quibuſdam excogitatis occaſionibꝫ romā ꝓperauit·efficaciſſimū venenū a quadam venefica arabica comparās·⁊ apud vxorē ferore reponēs·qđ interim dū ipſe abeſſet p miniſtrū quē ↄduxerat pr̄i ꝓpinaretur

Qđ herodes incarcerauit antipatrē inidſiantē vite eius.

Capitulū.XV.

Cum aūt antipater rome eſſet·mortu⁹ ē feroras·accepitq; herodes de veneno repoſito apud vxorē feroꝛe·p ancillā iracūde a dn̄a ſua recedētē. Itaq; euocatā vxorē fratris relictā·afferre venenū eā iubet. Illa vero q̄ allatura egreſſa de tecto ſe dedit p̄cipitem·ſed ſemiuiua ad regem allata ait. Cū moreretur fratu⁹ vir me⁹ ait mihi. Affer huc mulier venenū qđ reliquit nobis antipať meq; vidente in igne cōſume·ne ad inferos ↄſcientiā fratrici dij vltricē ferā. Ego vero magnā ei⁹ ptem in igne ↄſumens·modicū mihi ꝓpter dubios caſus ⁊ q2 te metuebā reſeruaui. Cunq; pixidē cū veneno ꝓtuliſſet expirauit. Acceptis q̄ alijs pluribꝫ argumētis·q; antipater in mortē pr̄is graſſareť. herodes eū mature reuocauit·matrēq; illi⁹ repudiauit. Cūq; filiū de patricidio publice accuſaſſet p̄ſente varo ſyrie p̄ſide q̄ illis diebus hieroſolymā venerat·poſuit eū ī cuſtodiā apud ierichonta.

De magnitudīe morbi herodis

Capitulū.XVI.

Dumq; cōplices filij quereret pater·vt eos cū filio exq̄ſitis pimeret ſupplicijs·grauiori morbo impeditus eſt. Accedebat ⁊ ſenectus cū annos iā.lxx.nat⁹ erat· animūq; ei⁹ filioꝝ clades grauiter affligebant. Erant autē in hierľm duo ſophiſte· quos nō pauci adoleſcentū ſectabanť cū leges exponerēt· his oportunū viſū eſt rege tabeſcente vt aquilā aureā deijcerent·quā rex ſup maximā portā templi cōtra patrias leges poſuerat. Qua deiecta rex cōmot⁹ animi magnitudine morbū ſupauit ⁊ in contionē ꝓcedens·in oēs hieroſolymitas iniuriā hanc refundere nitebať. Sz ad preces ppľi in ſolos auctores vlt⁹ eſt. Illos ergo qui in funib⁹ dimiſſi aquilā ↄciderant viuos incendit cū duobꝫ ſophiſtis. Dehīc varijs affligebať lāguoribꝫ. Nā febris non mediocris erat·prurigo intollerabilis in oī

corꝑis ſuperficie·aſſiduis vexabat̃ colitor
mentis· pedes ĩtercutaneo vicio tumuerãt
putredo teſticuloꝝ vermes generabat· cre
ber anhelit⁹·et interrupta ſuſpiria· q̃ ad vi
dictã dei ab oĩbus referebant̃. Ipſe vero
iordanẽ trãſiẽs apḋ callionẽ calidis aq̃s
vtebat̃. Cumq; corpus ei⁹ oleo calidiori fo
ueri medicis placuiſſet· in archã plenã de
merſũ ita diſſolutũ eſt· vt etiã lumina qua
ſi mortu⁹ reſoluta torqueret· tñ ad clamo
rem aſtantiũ reſpicere viſus eſt.

De nobilib⁹ iudeis occidẽdis ĩ morte herodis et de morte anti pri. Capitulũ XVII.

Vnq; rediiſſet
iericho·audiens iudeos mortẽ ſuã
expectantes cũ gaudio· ex oĩ iudea nobili
ores collectos·iuuenes ꝯcludit ꝑtepiti ypo
dromio .i. in carcere circi· ꝑcipiens ſalome
ſorori ſue· vt cũ aĩam ſuã efflaret ſtatim il
los occideret. vt ita oĩs iudea ĩ morte ipſi⁹
etiã inuita plangeret. Nũcij ꝟo q̃s romã
miſerat redeũtes·epiſtolã tulerũt a ceſare
vt antipatrẽ in exilium daret· vel ſi mallet
morte dãnaret. Quo nũcio paululũ recrea
tus. cũ pomũ q̃ libẽter veſcebat̃ petijſſet·cul
tellũ q; ad incidẽdũ popoſcit ſtatimq; cũ
tuſſi violenta diſtenderet· circũſpiciẽs ne
q̃s arbit̃ ĩpediret· ſe ꝑcuſſur⁹ dexterã ſuſtu
lit. Sz acciab ꝯſobrin⁹ ei⁹ dexterã ꝯtinuit
ſtatiq; vlulat⁹ q̃ſi rex eſſet mortu⁹ in regia
domo excitat⁹ eſt. Quo audito antipat̃ ex
ultãs multa cuſtodib ꝓmittebat vt eũ ſol
uerent. Qḋ cũ accepiſſet herodes. grauius
tulit exultationẽ filij q; mortẽ· ꝯtinuo miſ
ſis ſatellitib occidit eũ·ſepeliriq; ꝑcepit in
hircanio. Statiq; mutãs teſtamẽtũ·arche
laũ regni ſcripſit ſucceſſorẽ·ita tñ q; ab au
guſto ſuſcipet dyadema.

De morte herodis et ſubſtitu tõne archelai Cap. XVIII.

Oſt mortẽ aũt
p filij q̃nq; dieb exactis mortu⁹ eſt
herodes. xxvij. anno. poſtq; a ro
manis rex declarat⁹ erat. In alijs fortuna
tiſſim⁹ in reb domeſticis infeliciſſim⁹ fuit.
Salome ꝟo q̃s occidi mandauerat abſol
uit. Et ſepeliuit eũ archela⁹ ĩ herodio iuxta
mandatũ ipſi⁹·nihil regij ornat⁹ in funeris
pompa ꝑtermittens. Septẽ aũtẽ dieb in
lugendo patrẽ ꝯſumptis·epuliſq; feralib
ꝓlixe poꝑlo exhibitis. quĩ mos iudeoꝝ ob ex
penſas funerũ multos depauperauit·can
dida veſte indutus aſcendit in tẽplum. va
rijſq; fauorib a plebe ſuſcept⁹ eſt. Sedẽſq;
ꝓ tribunali dixit·ſe etiaz a regis noĩe velle
temperare· donec a ceſare confirmata foret
ſucceſſio·ꝓmittens q; patre melior omnib
appareret. Quo circa alij tributa leuari alij
vectigalia tolli·quidaz ſolui cuſtodias ac
clamabant·Poſtulatus aũt archela⁹ an
nuens·celebratis hoſtijs erat cũ amicis in
epulis.

De lite fratrũ pro regno coram auguſto. Capitulũ. XIX.

Rta eſt aũt ſe
o ditio q̃ in nouis reb⁹ accidere ſo
let·plurimĩ enĩ ſophiſtas ꝓ defen
ſione legis occiſos lugebant·oẽs fere pon
tificẽ quẽ herodes ꝑcio creauerat amouen
dũ ꝓclamabãt. Inſtante aũt azimoꝝ die
cũ turba ab ĩmolatione ꝓhiberet põtifices
archelaus miſſo ciliarcho·verbis eos primũ
ſedare attemptauit. Cũ aũt vulneratũ re
miſiſſent ciliarchũ miſſa grandi manu ſa
tellitũ·archelaus circit̃·ix. milia occidit·ꝛ ꝑ
vocẽ ꝑconis omnes ad ꝓpria redire cõmo
nẽs·neglecta feſtiuitate oẽs abierũt. Ipſe
ꝟo cum nicolao ꝛ ptholomeo ſecretarijs
patris ſui romã ꝓfectus eſt·ſalomãq; ꝛ fi
lios eius ſecũ duxit· vt cũ teſtamento extre
mã volũtatẽ patris ſui teſtarent̃·philippo
fratre regni ꝓcuratore relicto. Profectus
eſt etiã romã herodes antipas·vt de regno
habendo diſceptaret cũ fratre·oratore hy
reneo ꝓpter acrimoniã dicendi plurimuz
confiſus. Ceſar quoq; accitis optimatib⁹
romanoꝝ·partibus ꝓſequendi copiaz de
dit·ibiq; tunc primuz gaium ex agrippa et

filia ſua natũ filiũ adoptiuum ſedere iuſſit Archela⁹ ſibi regnũ deberi aſſerebat. ⁊ etatis merito et ſcd'i teſtamenti volũtate. Antipas ꝟo pmũ teſtamẽtũ debere ſuari aiebat. q̄d pr̄ qñ cõpos mẽtis eẽt inſcripſerat Scd'm ꝟo nullũ fore q̄ ipſũ paẗ mẽtis cõpos fecerat. Nã et tẽc ꝓpria manu ſe appetierat Addebat q̄ꝙ archela⁹ vmbrã regni detuliſſet ad ceſarẽ. cũ ipſe corp⁹ rerũ gerẽdarũ ſibi rapuiſſet. poſtremo q̄ initia p̄ratis ſue nouẽ miliũ occiſo⁊ ſanguĩe maculaſſ3. Ceſar ꝟo reſponſũ differens. ſecũ de cognitis deliberabat an aliquẽ regni ſucceſſorẽ cõſtitui oporteret an toti familie diſtribui prĩcipatũ. p̄ſertim cũ lr̃as varias de ſyria accepiſſet. iudeos defeciſſe nũciantes. Interi3 q̄ꝙ mater archelai mortua nunciatur.

De quatuor regibus in iudea Capitulũ.XX.

Odẽ ſane tempore q̃ttuor r̃ges ſurrexerũt ĩ iudea Nã in idumea duo milia veteranor̃ q̃ ſb herode militauerant regem creauerant. Sephori ꝟo galilee iudas fili⁹ ezechie latronũ prĩcipis ab herod' olim capti diadema ſibi ĩpoſuit Trãs flumẽ q̄ꝙ ſymõ q̃dã ex ſeruis regalib⁹ vaſtitate corporis fretus a latronib⁹ rex creat⁹ eſt. Paſtores q̄ꝙ quedã ꝓceri corporis. cũ paſtor eẽt in finib⁹ ieſrael. regẽ ſibi ſtatuerãt Ob hec iſinuãda ceſari miſſ⁹ ẽ romã a varo philipp⁹ duab⁹ tñ icident' de cauſ vt ⁊ archelao ſubueniret ⁊ ſi regnu3 herodis nepotib⁹ diſtribui placuiſſet. ptẽ aliquẽ mereret'. Iuerũt etiã cu3 eo quĩquagita de iudeis honorati. q̃ octo milia iudeo⁊ rome tũc degẽtiũ ſecũ traxerũt ad ceſarẽ. Añ et captiuitatẽ finalẽ. iudei p captiuitates pticlares vbiꝙ diſpſi ⁊ venũ dati fuerãt. Quos vt audiret ceſar. ĩ palacũ apollinis tẽpli ſedit cũ amicis. Illi ꝟo tyrãnidẽ herodis ⁊ filio⁊ ei⁹ ĩ iudeos explicãtes ſupplicabãt romanis. vt iudee reliq̃as miſericordia digs iudicarent. ⁊ aut ius antiquũ regni ſibi reſtitui. aut ſyrie cõiũgi finib⁹. ã p romãos iudices iudeã ãmiſtrari

De ſimulato alexandro. Capitulũ.XXI.

O etia3 tempore q̃dam natõe iude⁹ ĩ ſydonio⁊ oppido educat⁹. q̄ꝙ ſimilim⁹ alexãdro herodis filio. quẽ ⁊ prĩ iteremerat venit in iudeã inſtinctu cuiuſdã liberti herodis. q̃ oẽs act⁹ regios optĩe ſciebat. aſſerẽs ſibi regnũ deberi. tũ q2 maior fili⁹ herodis. tum q2 ex pte matris ſue mariãnes eũ cõtĩgẽbat. Cũq̄ꝙ plures iudeo⁊ ſeq̃ces hr̃et. romã q̄ꝙ ꝓfectus eſt. Igit' iudei rome tũc degentes viſendi ei⁹ ſtudio circũfluebãt. Sciſcitat⁹ q̄ꝙ q̃liter viueret. aiebat. lictores miſeratos fratrũ. alios ſiles eis morti ſubieciſſe. Ariſtobolũ q̄ꝙ frẽm adhuc viuentẽ in cypro vel creta latere. S3 ceſar optĩe vultũ alexãdri ſciẽs. quẽ dũ rome ſtudere puer amaſiũ habuerat. cũ prẽ q̄ꝙ poſt diſceptãtẽ pleni⁹ notauerat. fallaciã ſilitudinil aĩaduertit. miſitq̄ꝙ ladũ q̃ et alexandrũ bene cognoſceret vt ad ſe viuẽtẽ adduceret. vitã ſibi pollicẽſ ſi tãte fraudis ꝓdidiſſet auctorẽ. Cũq̄ꝙ ille cõfeſſus eſſet ſe talia ſimulaſſe ad q̃ſtũ. riſit ceſar. ſuaſorẽq̄ꝙ ei⁹ iuſſit interfici. falſum q̄ꝙ alexandrũ ꝓpter habitudinẽ corporis nũero remigũ inſeruit. Hũc alexandrũ poeta vocauit formoſũ alexim. i. delicias dñi.

De diuiſione regni. Capitulũ.XXII.

Andẽ de cõſilio ſenat⁹ ceſar monarchiã herodis diſtribuit. mediã pte3. ſ. iudeã ⁊ ydumeã tradẽs archelao ſub noĩe tetrarchie. pollicit⁹ ſe facturũ eũ regẽ ſi ſe dignũ ꝓbuiſſet. Mediã ꝟo ptẽ ĩ duas ſecuit tetrarchias. ceſſitq̄ꝙ in ptẽ herodis tetrarche regio trans flumẽ ⁊ galilea. Iturea vero et trachonitis. et auranitis philippo deſtinata eſt. Factus eſt igitur archela⁹ quaſi diarchus. monarchus ꝟo nunq̄ꝙ fuit. Cũ ergo cum legeris monarchũ fuiſſe nouem annis poſt patrem. intellige ſecundu3 opinionem vulgi dictum. et ſm ſui iactantiã

qua ſe futurũ regẽ ſ̄m ꝑmiſſũ ceſaris iactabat. Et ſic remiſſi ſũt in iudeã tres fratres cũ ſediſſent romę. iiij. menſib⁹ euentũ rei expectantes.

De reditu ieſu ab ęgypto et de morte glaſire Capitulũ. XXV.

Archela⁹ vero nõ ſolũ in accuſatores ſuos verũ etiã i ſibi ſubditos crudeli⁹ p̄re deſeuit. Cui⁹ regni anno p̄mo. angel⁹ dixit ioſeph vt rediret cũ mr̄e ꝛ puero ĩ terrã iſrael. Qui rediens ab ęgypto p⁹ ãnos ſeptẽ cũ audiret ꝙ archela⁹ ꝓ p̄re regnaret in iudęa. voluit illo ire. Et ãmonit⁹ ab angelo iuit in galileã. ꝛ mãſit ĩ naçareth. In h̄ loco inueniẽs ſup Matthéũ ꝛ Archelaũ totius regni monarchũ poſt patrẽ. ꝛ herodẽ regnantẽ in galilea. Porro de infãtia ſaluatorẽ

Dicitur ibi fõs eſſe paru⁹ de q̊ puer ieſ⁹ hauriebat. et miniſtrabat matri dum ſubdit⁹ erat ei

ꝛ opib⁹ ei⁹ vſq; ad baptiſmum nõ legit̃ in euãgelio. niſi ꝙ lucas dicit duodennẽ remãſiſſe in hier̄lm. ꝛ poſt triduũ inuentuꝫ a parentib⁹ in medio doctoꝝ audientẽ et interrogãtẽ eos. Sane archela⁹ in ꝯtumeliã generis ſui repudiauit mariannẽ fr̄is ſui filiã quã ei pat̃ dederat vxorẽ. duxitq; glaſirã filiam regis capadocũ fr̄is ſui alexandri quondã vxorẽ. ꝛ mortuo alexãdro tube regi libie nuptã mortuoq; tuba apd̄ patreꝫ mõ in viduitate degẽtẽ. Quę cũ in iudęã rediſſꝫ. nupta archelao. videre viſa ẽ aſtãtẽ ſibi alexãdrũ ꝛ dicere. Satis tibi fuerat libicũ matrimoniũ. ſ̄ rurſus reuerſa ad penates meos fr̄i meo impudẽter ꝯiuncta es Te ergo licet inuitã recu̾pabo. Quę expoſito h̄ ſomno vix biduũ ſupuixit.

De exilio archelai Capitulũ. XXIIII.

Audiẽ crebro accuſat⁹ archela⁹. a ceſare aduocatur Quito quidẽ die priuſq; vocaret̃ nouem ariſtas plenas ꝛ maxias a bob⁹ comedi ſõniarat. dũq; accitos magos cõſuleret. ſymon eſſeus genere ariſtas ãnos ꝛ boues rerũ mutationes interp̄tatus eſt. eo ꝙ agros arando verterent ꝛ mutarẽt. Ideoq; nouẽ annis eũ dixit regnaturũ varias aũt exptũ rerũ mutationes moriturũ. Nono aũt p̄ncipatus ſui anno romã veniẽs a ceſare dãnatus in exiliũ ꝓllit̃ apud viennã ciuitatẽ gallie.

De p̄rio procuratore iudęę. Capitulũ. XXV

Finibus aũt archelai in ꝓuinciã redactis. ꝓcurator illuc miſſus ẽ a ceſare cõponi⁹ qui et quondã cyrini collega fuerat. Cũ miſſus eſt cõponius in iudęã. ceſor patrimonioꝝ m̄lti ſane iudęoꝝ ꝛ maxime quidã galile⁹ ſymõ ꝑplm ĩcrepabãt ꝙ p⁹ deũ d̄nos ferrẽt

Prouincia d̄r terrę ꝓprię q̄ incolitur ab his q̇ nati ꝛ nutriti ibi ſũt Colonia quę ab extraneis incolit̃ terra. vt in ſamaria actum eſt.

mortales tributarij romanoꝝ. Cõponio ergo ꝓcurãte iudęã. die açimoꝝ cũ mos eẽt media nocte tẽpli portas apiri. ſamaritę q̇dã occulte veniẽtes hyeroſolimã p cũctas portic⁹ ꝛ p totũ fanũ oſſa iecerũt mortuorũ et extũc maior tẽpli cuſtodia exerceri cepit et aũ diẽ portę nõ apiri.

De morte auguſti Cap. XXVI

Eo tempore phi lippus ſep̄hoꝝ reparans iuliã nomini ĩn honoreꝫ iulie vxoris ceſaris. paneas quoq; ceſareã philippi dixit. Cõponio ꝯo romã reuerſo. ſucceſſit marcus ei ſub quo ſaloma ſoror herodis defuncta eſt Sed et huic ſucceſſit annius rufus. ſub q̊ mortuus eſt auguſtus cũ regnaſſet q̄nquagintaſeptẽ annos. et menſes ſex. et diebus decẽ ex quibus quattuordecim vel duodecim ãnis antoni⁹ cũ eo regñit. Cũ eniꝫ. xlij.

anno regni eius nat⁹ eſſet dñs· qui· xv· tiberij anno tricenari⁹ fuit· pꝫ ceſarē mortuum dño q̄ntumdecimū annū agente. Quidāꝫ tñ· lvj· tantuꝫ annos regni ei⁹ ponunt. Alij lvij· dimidiū annum et dies qui ſecuti ſunt pro anno ponentes. Mortu⁹ eſt autem anno vite ſue· lxxvij· apud aptellam ciuitateꝫ campanie· gloriat⁹ ſe vrbē marmoreā relinquere· quā latericiā inuenerat· ⁊ ſepult⁹ ē in marcio campo.

De tiberio imperatore et valerio procuratore iudee. Capi. XXVII.

s

Succeſſit ei tertius imperator tiberius nero· vxoris eius iulie filius· qui valeriū graccū procuratorem miſit in iudeam· qui queſtuꝫ putans pietatē· palaꝫ vendebat ſacerdotij ꝓncipatū. Qui amouens annā yſmabelē pontificē deſignauit. Sed ⁊ hūc nō multo poſt abijciens eleaçarum anne filiū ſubrogauit. Poſt annū et hunc arcens ſimouem inſtituit· ſed ⁊ poſt annū ioſippū· qui ⁊ cayphas appoſuit. Tamen poſt annos· xj· relinquēs iudeam romā reuerſus eſt. Cuius ſucceſſor miſſus eſt a tiberio pontius pilat⁹· ſub quo herodes in honorem tyberij tyberiadem edificauit.

De odio iudeorū ī pōtiū pilatum Capitulum. XXVIII.

h

His temporib⁹ tyberius multos reges ad ſe vocatos nō remiſit. Inter quos etiaꝫ archelaum capadocem retinens· regnum eius in ꝓuinciam vertit· et maçacham caput regni ceſaream noīauit. Sane pilatus hieruſaleꝫ veniens· ⁊ ſtatuas ceſaris que et ſignis militaribus inerant ſecum deferens· ignorantib⁹ iudeis eas in ciuitate cōſtituit· ceſareaqꝫ rediit. Cum aūt plurimi ꝺ hieroſolymit⁹ ad eū deſcēdiſſent ſupplicātes ꝺ ſignis amouēdis· nam ob legē iudeorū qui ꝓceſſerant iudee ꝓcuratores· ſine ſignis vrbē ingredi cōſueuerant· ſedit ꝓ tribunali pilatus militeſqꝫ armatos circū ponens· mortem eis minabatur ſi non quieuiſſent. At illi mortē potius eligebant: q̄ꝫ leges patrias ꝓphanarēt. Ammirans ergo pilatus ꝯſtantiam iudeorum in legalibus inſtitutis· auferri ꝓcepit imagines. Iterū pilatus hieroſolymā veniens· videnſqꝫ vrbem aque penuria laborare aperuit gaçophilatia templi· et ex opibus tēplo dicatis aqueductum cepit edificare ſuſcipiens initiū torrentis qꝺ ſtadiorꝫ duū miliū interuallo diſtabat. Iudei vero acclamabant· vt ab illo ope ceſſarēt. Ob hoc pilatus multos iudeorꝫ occidit· pleroſqꝫ ſauciauit. Intermiſſum ē aūt opus quia iudei legationem accuſationis in pilatum ad tyberium direxerunt.

Teſtimoniū ioſephi de chriſto. Capitulum. XXIX.

i

In hoc loco ponit ioſephus cōmendationeꝫ dñi ieſu in hunc modū. Fuit vero hiſdē temporibus ieſus ſapiens vir· ſi tñ virū eum noīare fas ē. Erat enī mirabiliū effector operꝫ· ⁊ doctor eorꝫ q̄ libenter q̄ vera ſūt audiunt et multos quidem iudeorꝫ· multos etiaꝫ ex gentibus ſibi adiūxit· xp̄s hic erat. Hūc accuſatione ꝓmorꝫ noſtre gentis cuꝫ pilat⁹ ī crucē agendū eſſe decreuiſſet· nō deſeruerūt eum hi q̄ ab initio dilexerāt euꝫ. Apparuit enī his iterū viuus· ſm q̄ diuinit⁹ inſpirati ꝓphete vel hec vel alia de eo futura predixerant. Sed ⁊ in hodiernum diem chriſtianorum qui ab ipſo dicti ſunt· et nomen ꝑſeuerat ⁊ genus.

De baptiſmo iohānis et pricipio ſexte etatis. Capitulū. XXX.

a

Anno quintodecimo imperij tyberij ceſaris· ſb valeriano et aſiatico conſulib⁹ ꝓcurante pontio pilato iudeaꝫ· tetrarcha galilee herode philippo frē ei⁹ tetrarcha iturce ⁊ traconitidis regiōis· ⁊ lyſania abiline tetrarcha ſub ꝓncipib⁹ ſacerdotū āna ⁊ caypha· factū eſt verbū dñi ſup iohēꝫ çacharie filiū ī deſerto vt baptiçans ⁊ ꝑdicās ſolatiuꝫ redēptiōis

annunciaret. Et venit in oēƺ regionē iorda
nis baptiçās baptiſmo pęnitētię· qꝛ ad pę
nitētiā baptiçādos monebat· ⁊ non niſi q̊s
pęnitētes videbat baptiçabat· p̄dicās futu
rū baptiſmū in remiſſionē pctōꝝ· ꝓ cuiꝰ aſ
ſuefactiōe etiā baptiçabat. Dicebat enim·
agite pęnitētiā· appropinquabit enī regnū
celoꝝ. Uſqꝫ ad hunc annū tyberij· xv· cōpu
tant̄ ab adā anni q̇nqꝫ milia· cc· xxv· ſm· lxx
ſm hebraicā veritatem q̄ttuor milia. Anno
xᵒo tyberij· xvj· fuit annꝰ iubileꝰ· lxxj. Eodē
āno dicūt q̇dā ſextā cyliadē īcepiſſe. Quo
rū ratio h̄ eſt· qꝛ ſicut in h̄ anno terminata ē
circūciſio· ⁊ inchoauit baptiſmus· ita ſexta
ętas incepit ⁊ q̇nta terminata ē. Quidam
ab incarnatione dn̄i initiū eiꝰ ponūt hac ra
tione· qꝛ ſicut ſub q̇nta ętate generalis fie
bat cōputatio anno a p̄ma olimpiade· tali
vel tali· ita ſub ſexta dicit̄ anno ab incarna
tione dn̄i tali vel tali. Alij a paſſiōe dn̄i eaƺ
inchoaſſe teſtāt̄ dicētes ſextā ⁊ ſeptimā qui
eſcentiū ſimul incepiſſe. In cronica xᵒo ab
imperio tyberij inchoata legit̄. Utebat̄ aūt
iohānes cilicio de pilis cameloꝝ ⁊ çona pel
licea· quodam locuſtarum genere eſibili ve
ſcebatur· et melle ſilueſtri. Tūc exibat ad eū
omnis iudęa· et baptiçabantur in iordane.
Uidens autē multos phariſęorum ⁊ ſadu
cęorum venientes ad baptiſmum dixit eis:
Progenies viperarum· quis vobis demō
ſtrabit fugere a ventura ira: Facite dignos
fructus pęnitentię· ⁊ ne dicatis patrē habe
mus abraam· qꝛ poteſt dominus de lapidi
bus iſtis· id ē· de gentibꝰ ſignificatis his la
pidibus ſuſcitare filios abrāe. Digito autē
oſtendebat eis iohānes· xij· lapides q̊s tule
runt· xij· duces tribuum iſrael de medio ior
danis in aridaƺ· ⁊ totidem de arida in ior
danē· quoꝝ aceruus eſſet in teſtimoniū· qꝛ
ſicco pede iordanem tranſierunt.

De tribus ſectis iudeorum.

Capitulum. XXXI.

e

Erant aūt tūc in
iudęa tres ſectę iudeoꝝ a cōmuni
reliquoꝝ vita ⁊ opinione diſtātes· phariſęi
ſaducęi· eſſęi. Phariſęi cultu auſtero et vi
ctu perparco vtebant̄· traditiones ſuas ſta
tuentes· quibꝰ traditiōes moyſi determina
bant· pitacia cartarū in fronte gerebāt· ⁊ in
ſiniſtro brachio circūligata· quibus decalo
gus inſcriptus erat· qꝛ dixerat dn̄s· h̄ habe
bis q̄ſi q̇d appenſum ante oculos tuos ⁊ in
manu tua ⁊ h̄ dicebāt̄ philacteria a philaxe
qđ eſt ſuare· ⁊ thorath qđ legē ſonat. Iſti
etiā maiores fimbrias alijs ferentes ſpinas
eis alligabāt· quibꝰ puncti in deambulādo
memores mandatoꝝ dei fierēt. Hi vniuer
ſa deo deputabant· ⁊ marmene· id eſt· fato.
Agere quidē q̄ iuſta ſūt vel negligere in ar
bitrio hominū plurimū eſſe dicebant· tn̄ in
ſingulis adiuuare marmenē· quā etiā ex mo
tibus ſuperiorū fieri putabant. Prępoſitꝭ
ſuis ⁊ maioribꝰ natu nunqꝫ cōtrariū reſpō
debant· iudiciū dei eſſe futurū dicētes· oēm
animā incorruptam eſſe· ſolas bonorū ani
mas in alia tranſire corpora vſqꝫ ad reſur
rectionem ⁊ iudicium. Malorum autē ęter
nis retrudi carceribꝰ. Et quia a cōmuni ho
minū habitu diuiſi· ideo phariſęi dicebāt̄.
Saducęi marmenem negant· deū inſpecto
rem omniū eſſe dicentes in arbitrio hoīuƺ
ſitum eſſe vt bonū malūve gerāt. Animarū
generaliter vel ſupplicia negabāt vel hono
res. Nam ⁊ reſurrectionem mortuoꝝ futu
ram negabant· animas mori cuƺ corporibꝰ
putātes· nec angelos eſſe dicebant. Solos
q̇nqꝫ libros moyſi recipiebant· ⁊ his cōten
ti erant. Hi ſeueri nimis erant· nec etiā in
ter ſe ſociales. Ob quā ſeueritatē ſaducęos
id ē· iuſtos ſe noīabāt. Eſſei fere in noībus
monaſticā agebāt vitā· nuptias faſtidien
tes· non qꝛ cōiugia et hominū ſucceſſionem
perimendam cenſerent· ſed cauendā intem
perantiam fęminarū· nullam earum fidem
viro ſeruare putantes. Habebāt omnia cō
munia· probro oleum ducētes· ſqualorē de
cus putabāt dūmodo in veſte cādida ſem
per eſſent. Nulla ei certa ciuitas· ſ; in ſingu
lis domicilia habebant· ante ſolis ortum ni
hil ꝓfanum loquentes· ſolem vt oriat̄ oran
tes· poſt vſqꝫ ad q̇ntā horam operantes· lo

ti corpore aquis·ſimul et cū ſilentio edebāt Iuramētū habebāt ꝑ ꝑiurio. Secte ſue neminē adhibētes niſi ſub āni ꝓbatiōe. Receptū aūt ſecū poſt annū·duob9 alijs ānis mores ei9 ꝓbabāt·deꝓhenſū in peccatis a ſe pellebāt·vt herbas more pecoꝝ decerpēs vſq; ad obitū pniteret. Cū eni·x·ſimul ſederūt null9 nonē inuitis locut9 ē·ſpuere ī mediū·vel in dexterā ꝑtē ſui vitantes. Adeo ſabbatum obſeruabant·q nec ea die aluū purgabant. Dolabrū ferebāt ligneū q̄ in loco ſecretiſſimo fodiebāt terrā ad aluū purgādā dimiſſa veſte ſe diligēter ꝯtegētes·ne ſplendori diurno alias diuino facerent iniuriam ob id etiā ſtatim foueā reimplētes·viuebāt q̄ lōgiſſime ob victus ſimplicitatē. Mortē ꝓ iuſticia īmortalitate iudicabant meliorē Animas vero omnes a principio creatas ꝓ temporibus īcorporari Bonas exutas corporibus vltra oceanū degere vbi ſit repoſita eis ꝑfruitio ad orientē. Malis procelloſa ⁊ hyberna loca delegantes. Erāt in eis q̄ futura ꝑdicerent. Quidam cōiugibus·ſed moderate vtebantur. Nan ſi homīes abſtinendū arbitrarent'·vel artarent' a coniugio humanū genus deficeret.

Qd iohānes cōfeſſus ē ſe nō eſſe chriſtum. Capitulum. XXXII.

c **Um ergo bap**tiçaret iohēs: miſerūt a hieroſolymis ad eū ſacerdotes ⁊ leuitas·vt īterrogarent eum. Tu quis es? Et cōfeſſus ē ſe neq; chriſtū eē·qd opinio publica habebat· nec helyam·nec ꝓphetam. Et dixerunt. Quid ergo baptiças? Quęſierant de helya et ſub noīe ꝓphetę de helyſeo·qr in his duob9 precęſſerat figura baptiſmi·⁊ de baptiſmo chriſti legerāt in ꝓphetia ecechielis. Effundā ſup vos aquam mundā·et ideo putabant ad alium nō ꝑtinere baptiſmū·⁊ reſpondit: Ego q̇dē baptiço in aqua·medi9 aūt veſtrū ſtat quē vos neſcit͛. Ipſe baptiçabit vos ī ſpūſancto et igne. In ſpiritu in baptiſmo in igne ī penitentia

Hęc in bethania facta ſūt trāſ iordanē vbi erat iohannes baptiçans.

Poſt figurari baptiſm9 iohis in capitilauio añ baptiſmū. In ſabbato ante ramos palmaꝝ puerorū capita īungebāt' oleo·⁊ abluebāt'·vt nulla macula ibi remaneret·ita ī baptiſmo oīa peccata delent'·⁊ h̄ ī ſignū faciebant.

De ieſu baptizato. Capi. XXXIII.

t **Unc venit ieſ9** a galilea in iordanē ad iohānē vt baptiçaret' ab eo. Tres fuerūt cauſę pręcipue cur baptiçatus eſt ieſus a iohāne. Ut baptiſmū iohannis approbaret. Ut omnē humilitatē impleret·⁊ implendam doceret. Ut tactu ſui corporis vim regeneratiuā cōferret aquis·⁊ ſi forte non ſtatim. De vi enī ⁊ inſtitutiōe baptiſmi triplex eſt opinio vt in ſententijs habet'. Et ipe ieſus erat incipiens q̄ſi ānoꝝ·xxx·id ē·triceſimū annū īceperat·xiij· tm̄ diebus eiuſdem anni peractis. Et ſm hoc vixit ieſus tm̄·xxx·duobus ānis et dimidio·quia eadem die reuoluto anno cōuertit aquam in vinum ·et in ſeqn̄ti paſca·id eſt·in paſca triceſimi primi anni incarceratus eſt iohānes·et in paſca ſequenti·id eſt·triceſimi ſecundi anni decollatus eſt·et ī tertio paſcatę·id eſt·triceſimi tertij anni paſſus eſt domin9·⁊ ita vixit dn̄s·xxx·duob9 annis integris et de·xxxiij·quantū fluxit temporis a natali vſq; ad paſca·quod pro dimidio anno cōputat'. Chryſoſtom9 tamen dicit eū iam cōpleuiſſe triceſimū annū in omelia decima ī mattheū ſic dicens: Poſt triginta ānos venit ieſus ad baptiſma legē veterē ſoluturus. Propterea vſq; ad hanc ętatē q̄ oīa ſolet capere peccata ī leg͛ obſeruatione ꝑmanſit·ne quis diceret· ideo illū ſoluiſſe legem·qr eā nō potuiſſet adimplere·⁊ infra. Per·xxx·annos iuſticiā legis adimpleuerat·⁊ tunc venit ad baptiſma ·euāgeliū docturus·quaſi cumulū cūctis obſeruationibus legis imponēs. Hoc aūt dixit Chryſoſtomus occaſiōe illi9 verbi qd dixit dn̄s. Sic decet nos implere omnem iuſticiam. Et ſm hāc opinionē vixit·xxx·trib9 an.

nis integris· ⁊ tãtū de·iiij· quãtū ē a natali vſqꝫ ad paſca. Jobes aūt ꝓhibebat ieſum dicēs: Ego a te debeo baptiçari · ⁊ tu venis ad me. Cur dixit ſe baptiçãdu₃ iobes·ſi in vtero ſanctificat⁹ ⁊ mūdat⁹ erat ab originali· vel ſaltē ī circūciſiōe. S₃ p ſe gen⁹ humanū ītellexit·q·d·hō p te debet mūdari. Uel quãtū ad plenitudinē mūdatiōis ſe adhuc mūdãdū dixit·q₂ ⁊ ſi iã mūdat⁹ p ſanguinē xpi pleni⁹ erat mūdand⁹·ſicͮ qs accepta efficaci medicina p cauſa₃ curat⁹·d₂ p effectus plenitudinē curãd⁹ Cui ieſus: Sine modo Sic enī decet nos īplere oē₃ iuſticiã·i·ſup abundãtē hūilitatē. Eſt enī debita humilitas ſubdere ſe maiori ꝓpt᷑ deū· abūdãs ſubdere ſe pari·ſup abūdãs ſubdere ſe minori. Quaſi diceret. Jdeo modo ſubdo me tibi minori·ne dedignē᷑ maiores a minorib⁹ baptiçari et regi. Qd intelligens iohannes ꝯſenſit.

Baptiçat⁹ ē ieſ⁹ tertio lapide a bierichō

De ſpūſancto et voce patris.

Capitulum. XXXIIII.

Factū eſt aūt cū baptiçaret᷑ fere oīs ppl's terre illi⁹ ⁊ ieſu baptiçato ⁊ orante ꝓ baptiçãdis·vt acciperēt ſpiritūſanctū·cōfeſtim aſcendit ieſus de aq. Et ecce apti ſūt celi·i· ineſtimabilis ſplēdor fact⁹ ē circa eū·ac ſi celo aereo et ſidereo reſeratis·ſplendor celi empyrei terris infunderet᷑. Et ſpūſſanct⁹ ī corpali ſpecie colūbe venit· et ſedit ſuper icaput ei⁹·q̄ pacto officio ſuo·ī piacētē materiã redijt vñ ſūpta fuerat Et tūc cognouit baptiſta qd dixit ſe ante neſciſſe qꝫ ſc₃ xps ſol⁹ baptiçaret·i·ptãte₃ baptiſmi retineret ſibi·ħ ptãtem baptiçandi alijs daret Qui enī miſerat eū añ baptiçare cū ſolitariã duceret vitam etia₃ dixerat ei· qꝫ multos baptiçabis·ħ inter illos ſup quē videris ſpiritū deſcendentē ⁊ manentē h ſol⁹ ē q baptiçat ī ſpiritūſancto. Et ecce vox patris audita ē de ſublimi. Tu es fili⁹ me⁹ dilect⁹ ī te cōplacuit mihi. Uſqꝫ poſt vocē hãc credit᷑ duraſſe ſplēdorē ⁊ colūbam ſediſſe ſup caput ei⁹·qd ali⁹ euãgeliſta dicit: Hic ē fili⁹ me⁹ dilectus in q mihi cōplacui·id eſt·ꝯſenſus id ē·in te ⁊ p te placitū meū gerere ꝯſtituit.

Ob hꝰ fuerūt heretici q dicerent ſolo die epiphanie debere baptiçari·nec dari ſpiritūſanctum ſi qs alio die baptiçaret᷑.: Ob quã herēſim viuati⁹ extirpandã decreuerūt pres ea die neminē baptiçari · niſi ħ neceſſitate. Ubi nos dicim⁹· vis baptiçari·qdã dicūt qd petis: ⁊ rñdet᷑ fidē peto vel baptiſmu₃ peto. Alij vtrunqꝫ. Et qd petis ⁊ vis baptiçari

De ieſu ieiunio et temptatione.

Capitulum. XXXV.

Tunc ieſus ductus ē a ſpūſancto q eū deſignauerat ī deſertū·⁊ cū ieiunaſſet·xl·dieb⁹·⁊·xl·noctibus poſtea eſurijt. Mouebat᷑ diabol⁹.xl. dierū ieiunio. Sciebat tot dieb⁹ aqs diluuij effuſas·exploratã terrã ꝓmiſſionis·per moyſen legē a deo data₃·filios iſrl' in heremo tot ãnis pane angelo꞉ vixiſſe. Cū vero ſenſit dñm eſurire·qd nō legit᷑ de moyſe vl' helya·acceſſit vt tēptaret·ſi poſſet eū deijcere ī peccatū·⁊ vt exploraret an eēt dei filius q₂ audierat vocē hãc h ē filius me⁹ dilect⁹ quē ſciebat qñqꝫ venturū ⁊ ſe p eū ptãtem amiſſurū·ħ vſqꝫ ad iudiciū futurū nō expectabat. Tēptauit aūt eū in eiſdē trib⁹ quib⁹ adã deiecerat·ſed nō ordine eodē. Primo in gula·vt eſuriens panem vidēs īmoderato cibi appetitu accenderet᷑. Scdo d auaricia·vbi ſup montē oſtendit ei omnia regna mūdi·i·expoſuit ei gloriã mundi. Tertio de ſupbia·vt iactanter ſe oſtenderet filiū dei. Tunc abiecit eum dñs·⁊ ꝯſummata omni temptatione ad quã venerat·receſſit a dño lucifer ad tēpus. Tempore paſſionis redijt timore mortis putãs eū deijcere. Tūc autē oīno deuict⁹ religat⁹ eſt ī inferno·ī dieb⁹ antichriſti ſoluend⁹ ħm apocalipſim iohãnis. Credendus eſt aūt diabol⁹ hoīs aſſūpſiſſe formã·in qua dñm circūducere et colloqui

poſſet ei. Utrū aūt extremo die ieiunij ſolo oēs facte fuerint tēptatiōes· an p aliq̄t dies ſequētes ſeparatim· nihil intereſt nr̄a ſcire. Jeiunauit aūt dn̄s in deſerto· qd̄ ē inter hierl'm et hiericho.

Exēplo ſane ipſi' h numer' dier̄ i eccl'ia pœnitētialis ē vnde ⁊ poſt epiphaniam non ſtatim ieiunat eccl'ia· h circit' poſt xl· dies· q̄ſi ipſo tpe ieiuniū ſuū ꝯſecutiuū ieiunij dn̄ici ſignificans. Ob h q̄

Scd̄o lapide a hiericho q̄ quarētana dr ſub quarētena fluit riuul' fontl' quē ſanauit heliſe'. Scd̄o miliario a q̄rentana ꝯ galileā dr mons eſſe ſup quē ſtatuit diabolus ieſum.

vt p pœnitētiam oſtēdamur aſcēdere ad requiē· ſic q̄dragenari' aſcendit ad q̄nquagenariū. Eſt enī numer' ſupabundās. Et cōgregatis omnib' ſuis partib' comparibus aſcēdit a q̄nquaginta.

De prima vocatione diſcipulorū Capitulum. XXXVI

q **Quadaȝ die ſta**bat iohannes et ex diſcipulis eius duo· q̄r vn' erat andreas· ⁊ vidēs ieſū ambulantē dixit: Ecce agn' dei ecce q̄ tollit peccata mūdi. Ob h il

li duo diſcipuli ei' ſecuti ſunt ieſū· vt viderent vbi manere· ⁊ māſerūt apud eū die illa Jnueniēſ āt andreas ſimonē frēz ſuū dixit ei: Jnuenim' meſſiam qd̄ eſt interp̄tatū xp̄s. Chriſt' grece latine vnct'. Et duxit eū ad ieſū. Jntuit' eū ieſus dixit: Tu es ſimō bariona· tu vocaberis cephas· qd̄ interp̄tatur petrus. Bariona hebreum eſt· et ſonat filius iohanna cōpoſitū ex integro ⁊ corrupto Cephas hebreū ē ⁊ ſyrū. Petr' grecū et latinū. Utrū aūt h nomen tūc ei ipoſuerit an promiſerit imponendū dubiū eſt. Tuti' tū dici pt

Quare agnus vocat· determinat ſubdens· q̄ tollit· i· venit vt tollat pctā mūdi q̄r p pctīs tollēdis paſca noſtrū īmolat' ē xp̄s. Uel quia agn' grece dr ab agnon qd̄ ē piū· vel latine ab agnoſcendo quia ī magno grege ſolo balatu agnoſcit mrēz. Jō ꝓprie p paſſione agn' dr· q̄r ibi ꝓs donans nob pacem agnouit patrez obedientia et matrez cura. Et hec eſt vna cauſa cur ī īmolatiōe altarl' dr ter· agn' dei q̄ſi agne q̄ agnouiſti p̄rez miſerere nobis· agne qui agnouiſti matrez miſerere nob agne q̄ obtuliſti te p nob· dona nob pacē.

ꝙ tunc ei impoſuit h nomen oīno cum dixit Tu es petr'. Uel ī electione duodecim· vbi dr· ⁊ impoſuit ſimoni nomē petr'. Si vero modo impoſuit ī ſequentib ꝯfirmauit. Jn craſtino volēs ieſus redire in galileā· inuenit philippū ⁊ dixit ei: Seq̄re me. Hic erat de bethſaida cōciuis andree ⁊ petri. Hic inueniēs nathanaelē frēm ſuū dixit ei: Quez ſcp̄ſit moyſes in lege ⁊ ꝓphete īuenimus ieſū filiū ioſeph a naçareth· ⁊ ait nathanael. A naçareth poteſt eē aliq̄d boni· deſpectiue q̄ſi nō· vel remiſſiue

legit'. Jſte enī legiſ perit' legerat ī prophetia· naçare' vocabit' ⁊ ſigna aduētus dn̄i forte notauerat· ⁊ ait: A naçareth pōt aliq̄d boni

Et egredieť virga de radice yeſſe ⁊ naçareus vocabit'· i· florid' qd̄ alia editio dic̄ et flos de radice eius aſcendet.

eē. q. d. Nūc tandē a naçareth pt aliq̄d eſſe boni. Et adduxit eū philipp' ad ieſū. Quo veniēte ad ſe ait ieſus: Ecce vere iſraelita ī q̄ dolus non ē. Et dixit nathanael. Unde me noſti? Rn̄dit ieſus: Priuſq̄ te philipp' vocaret· cū eſſes ſub ficu vidi te. Reſpōdit nathanael: Rabbi tu es filius dei· tu es rex iſrl'. Quia agnouit iſte dn̄m abſentē vidiſſe q̄ ſolus geſſerat ⁊ quō ⁊ vbi a philippo vocatus ſit· chriſtū ⁊ deū fatet'. Tū q̄daz de p̄deſtinatione exponūt h ita. Cū eras in lūbis a de latentis ſub ficu p̄us ⁊ iam p̄deſtinaui te. Et regreſſus eſt ieſus in galileam.

De variis opinionibus hiſtorie. Capitulū. XXXVII.

b **Hucuſqȝ idē eſt** ordo hiſtorie euāgelice apud oēs

Deinceps varie ordinãť vſq̃ʒ ad ĩcarcera-
tionẽ iohãnis Quidã dicũt ꝙ circa ꝓximũ
paſca poſt baptiſmũ ↄuertit dñs aquã ĩ vi-
nũ ideo· qꝛ iohãnes cõſequẽter poſt ħ mira
culũ narrat eũ aſcẽdiſſe in hierl'm· ⁊ eieciſſe
emẽtes ⁊ vendẽtes de tẽplo· qđ nũq̃ʒ ab eo
factũ dicũt niſi ĩ paſca. Sʒ eis obuiat eccle
ſię ↄſuetudo· q̃ ĩ epiphania factũ eſſe tenet
q̊t ãnis ſolẽniçãdo memorat. Fuerũt etiaʒ
q̇ dicerẽt: ꝙ eadeʒ die q̃ baptiçatꝰ ẽ fecerit
ħ miraculũ. Sʒ matthęꝰ ait: Tũc ieſus du
ctus ẽ in deſertũ· et marcꝰ· ſtatim expulit ie-
ſum ſpũs in deſertũ. Habet enĩ eccl'ia ꝙ ea-
dem die· ħ reuolutis ãnis tria facta ſũt. Ad
uentꝰ magoꝝ· tredecima die ꝑmi ãni. Ba-
ptiſmꝰ eadẽ die triceſimi anni· vel triceſimi
ꝑmi ãni. Mutatio aquę eadẽ die reuoluto
ãno. Vñ maximꝰ epſ ĩ ſmone q̇ ſic incipit
Cũ plura nob̄ frẽs
7c· ſic ait: Sic poſte
ritati ſuę fidel' mã-
dauit antiq̇tas· ho
die ſaluator a chal
deis adoratꝰ eſt· ho
die fluẽta iordanis

Beda dicit· qꝛ poſt
reuoluto anno eodẽ
die fecit miraculum
de q̇nq̃ʒ panibus et
duobus piſcibus.

benedictiõe ꝓprij baptiſmatꝭ ↄſecrauit· ho-
die inuitatꝰ ad nuptias aq̃s vertit ĩ vinum
Vñ ⁊ in antiquioribꝫ libris dies illa plura
liter dꝛ dies epiphanioꝝ· id eſt· pluriũ illu
ſtrationũ chriſti. Epiphanio enĩ illuſtrati-
onẽ ſonat. Has tres tñ manifeſtatiões pro
prijs q̇dã noibꝰ diſtinguũt. Epiphaniam
vocãtes eã illuſtrationẽ q̃ facta ẽ ꝑ ſtellam
q̃ſi deſurſũ factã. Theophaniaʒ eã q̃ in ba-
ptiſmo q̃ſi a deo· i· a patre factaʒ. Bethpha-
niã· eã q̃ in nuptijs quaſi in domo factam.
Beth enim domꝰ ſonat. Verũtamẽ adhuc
reſtat ĩter ſũmos et catholicos doctores de
ordine hiſtorię duplex opinio. Quidã enĩ
ſcribẽtes vnũ ex q̃ttuor· imitantes amoniũ
alexãdrinũ· euſebiũ· ceſarienſem· theophilũ
qui ſeptimꝰ a petro ſedit antiochię· q̇ dicũt
dñm poſt ieiuniũ aperte prędicaſſe· diſcipu
los cõgregaſſe· ⁊ ſermonẽ in monte factum
ante vini miraculũ· qꝛ legũt dñm ⁊ diſcipu
los eiꝰ inuitatos ad nuptias. Cõmunioꝛ ãt

et veracioꝛ opinio ẽ dñm poſt illud miracu
lum diſcipulos vocaſſe occulte· et occulte
p̃dicaſſe vſq̃ʒ ad iohãnis incarcerationem
ſed poſt publicę. Et hũc ordinẽ ꝓſequemur
ſine alterius ordinis p̃iudicio.

De mutatione aquę in vinum.
Capitulum. XXXVIII.

e T facte ſunt nu
ptię ĩ chana galileę· id ẽ· ĩ vico ga
lileę ſic dicto. Et erat mater ieſu ibi· ⁊ voca
tus ẽ ieſus ad nuptias ⁊ diſcipuli eiꝰ q̇daʒ
ſcʒ futuri diſcipuli· qꝛ ad verbũ iohãnis iã
plures audiebant eũ occulte qui poſt oĩno
ſecuti ſũt eũ. Nõ ẽ vocatꝰ ioſeph· ħ maria.
Vñ ⁊ q̇dã dicũt ioſeph fuiſſe mortuum· et
virginẽ tranſiſſe in cuſtodiã filij· qꝛ nec etiã
deinceps legiť de eo in euãgelio. Nđ ſi nõ
dum mortuꝰ· tñ certũ eſt ꝙ in paſſione dñi
mortuus erat· qꝛ vxoꝛ eiꝰ alij cõmendata ẽ.
Quidam autumant has nuptias fuiſſe io-
hãnis euangeliſtę· ⁊ ideo vocata ẽ maria·
qꝛ matertera eius· ⁊ dñs quia cõſobrinꝰ eiꝰ
⁊ dicunt ꝙ dominus euʒ volentẽ nubere· ex
his nuptijs vocauerit: qđ certuʒ nõ eſt. Et
deficiente vino· dixit mater ieſu ad eũ: Vi-
num non habent· q· d· das ei vinuʒ. Reſpõ
dit ieſus: Quid mihi et tibi ẽ mulier? Nõ-
dum venit hora mea. Licet mulier ſit quaſi
adiectiuũ nomen fractionis· quaſi mollioꝛ
tamen quandoq̃ʒ nomen ſexus eſt· maxime
quando virgo viri potẽs eſt. Et eſt ſenſus.
Vis fieri miraculum· ſed ad hoc agendum
quid habeo tecũ cõmune· quaſi diceret. Ex
natura tibi cõmuni non ago hoc· ſed in ho
ra paſſionis quę nondum venit· ex cõmuni
natura mihi ⁊ tibi patiar. Nec eſt credẽdũ
ſm geneaticos· hoc dixiſſe dominũ· qui pu-
tant vnũquẽq̃ʒ horam ſuam mortis habere
ineuitabilem· ſm horam conſtellationis in
qua natus eſt· ſed vocauit horam ſuam· id
eſt· a ſe diſpoſitam. Voluntate enĩ mortuꝰ ẽ
nõ neceſſitate. Erant aũt ibi ſex lapideę hy
drię· id ẽ· vaſa aquatica poſitę ſm purifica
tionem iudęoꝝ. Crebro iudęi baptiçabãt
vaſa epulatoria· ⁊ ſi caſu aliquid tangerẽt

immundū niſi loti nō comederent. Erant ergo poſite· vt ſi forte ↄtigiſſet aliquē de conuiuis oportere lauari aquā haberent paratam. Impleuerunt aūt eas miſtri aqua ad ꝑceptū dn̄i· et tulerūt aquā vinū factā⁊ architriclino·i· pzimati iter ↄuiuātes ī triclinio Tricliniū quidā dicūt fuiſſe domū tricameratā· vel tres habentē teſtudines ſub quib⁹ diſcūbebāt. Vel forte tres erant ibi menſaꝝ ordines· vt in refectorijs fieri ſolet Et cōmēdauit architriclin⁹ vini bonitatē. Poſt in cōi cōmendauerūt oēs miraculi nouitatē. Hoc enī initio ſignoꝝ māifeſtauit ieſus glām ſuā. Nec. dr̄ hoc eē initium quī et pri⁹ ſigna feciſſet· naſcēdo de virgie· magos ſtellā ꝑuia ducēdo. xl. dieb⁹ ⁊ noctibus ieiunādo· ⁊ hmōi. Sꝫ hoc fuit primū publice ⁊ ad publicandū factū. Vel pmū factū in chana galilee.

De inſtructione nicodemi. Capitulū. XXXIX.

Erat aūt homo ex phariſeis nicodem⁹ noīe· ⁊ de prīcipib⁹ iudeoꝝ. Hic venit ad ieſuꝫ nocte qꝛ timuit populū offendere cū eēt de principib⁹ Vel qꝛ magiſter erat ī iſrael palam diſcere erubuit· et ait ad ieſū. Rabbi ſcim⁹ qꝛ a deo veniſti magiſter. Nemo enīꝫ pt̄ hec ſigna facere ꝙ tu facis niſi fuerit de⁹ cū eo. q̄i. d. Doce me de regno dei. Rn̄dit ieſus: Amē amen dico tibi· niſi quis renatuſ fuerit denuo· nō poterit videre regnū dei. In veteri teſtamēto q̄i iuramentū erat· viuit dn̄s. In nouo. Amē dico: Et cū ī alijs ſimpliciter dicat̄· in ſolo iohāne geminat̄· ꝫm illud Sit ſermo veſter· eſt eſt. Quaſi diceret. verū dico corde et ore. Cunqꝫ miraret̄ nicodem⁹ q̄uo poſſet hō ſc̄do naſci cuꝫ nō niſi carnalē natiuitatē ſciret. edoct⁹ eſt a dn̄o de ſp̄ūali· ꝙ fit ex aqua et ſp̄ū quaꝝ neutra iterari pōt. Tn̄ qꝛ adhuc inflatus erat magiſtrali ſc̄ia· nō poterat intelligere· iō meruit audire. Tu es magiſter in iſrael et hec ignoras· vt ſic inuitaret eū ad hūilitatē. Inſtruxit etiā eū de humana et diuīa ſui natiuitate de paſſione ⁊ aſcēſione· ⁊ de plurib⁹ alijs. Qꝫ aūt dixit Nemo aſcēdit ī celū niſi qui deſcēdit de celo· ſenſus eſt. Nemo aſcēdit· niſi xp̄s cū corpe ſuo. Vel ꝫm tropū ꝙ dicim⁹ dn̄m facere ꝙ ꝑ eū facim⁹· et eſt ſenſus· nemo aſcēdit· niſi quē de⁹ aſcēdere facit.

De pria eiectōe emētiū et vēdētiū in tēplo Cap. XL.

IN proximo paſca aſcēdit ieſus hieroſolyma ⁊ eiecit vēdētes et emētes de tēplo· ꝫ ꝫm bis feciſſe credit̄. Et p⁹ illud paſca incarcerat⁹ ē iohes. Ait enīꝫ iohes euāgeliſta. Qꝛ cū p⁹ ꝫ paſca rediſſet ieſus ī iudeā. adhuc erat iohes baptiçans in ennon. Interiī aūt priuſqꝫ aſcēderet in paſca quoſdā vocauit diſcipulos ⁊ docuit et miracula fecit· ꝫ nō adeo publice. Sane ibat ieſus iuxta mare galilee. Lacus eſt ꝙ fit iordane influēte· et dr̄ mare cū ſit aq̄ dulcis ideomate hebreo qꝛ omnē aquaꝝ collectionē vocat hebreus tharſis. i. mare. Et dr̄ galilee. qꝛ ꝑterfluit galileam. Quṅqꝫ mare tyberiadis dr̄ qꝛ famoſa eſt ciuitas ꝫ ꝙ ei īminet. Qꝫ aūt dicitur ſtagnū geneçareth· ex accidēti eſt. Quṅqꝫ enī criſpantib⁹ vndis generat ex ſe aurā Extendit̄ aūt. xl. ſtadijs in longitudineꝫ· ⁊ . xl. in latitudinem Dicit tamen ioſephus eum ſic dictū a modica regione geneçara· quam ꝑterfluit· quam etiaꝫ dicit āmirabilē. Nā tota diuerſiſſimi generis arbuſt̄ cōſita· nulli eoꝝ vbertatē ſuā negat et temperiem. Sunt ibi nuces ꝙ maxime frigorib⁹ gaudēt· ſunt ⁊ palme quas nutrit calor eſtiuus· ſunt ficus et olee quib⁹ aura mollior deſtinata eſt. q̄i repugnantia bona ↄtētōne ſtudio terre foueant. Hāc dicit irrigari fōte qui cadit in capharnaū. quē quidā eſſe venam niſi opinant̄· quia coraſtinū piſcem generat· qui non alibi niſi in nilo flumine reperitur

De ſecūda vocatione diſcipulorum. Capitulū. XLI.

CUm aũt turbe irruerẽt ĩ eũ vidit duas naues stã tes sec⁹ stagnũ· ⁊ ascẽdẽs in vnã q̃ erat symonis· pusillũ reduct⁹ a terra doce bat de nauicula turbas. Ut aũt cessauit lo qui ait ad simonẽ. Duc in altũ ⁊ laxate re tia in capturã. Quo facto ꝯcluserũt mul titudiẽ pisciũ tantã· ꝙ fere rũpebat᷑ rethe ⁊ innuerũt simõ ⁊ andreas filijs çebedei· q̃ erãt ĩ alia naui· vt venirẽt ⁊ iuuarẽt eos· et ĩpleuerũt ãbas naues. ita vt fere mergeren tur. Qđ vidẽs symõ petr⁹ ꝓcidit ad genua iesu ⁊ ait. Exi a me dñe qꝛ peccator sũ. Cui dñs. Noli timere. qꝛ ex h̄ eris hoĩes capiẽs ⁊ subductis ad terrã nauib⁹. i. locatis aĩo redeundi ad eas· secuti sũt eũ aliquantulũ et iterũ redierunt ad sua·

De eo qđ dominus legit ĩ nazareth Capitulũ. XLII.

IEsus autẽ venit in naçareth· die sabbati quãdo plures ꝯueniebant ĩtrauit in synagogã. vt plures doceret. Et cũ legisset in ysaia Spũs dñi super me· ⁊c· dixit· qꝛ hodie cõpleta est scriptura hec in aurib⁹ vr̃is. q. d. Ego sũ de quo scriptũ est hoc· et oẽs intendebãt in eũ.

Qꝫ discipuli baptizabãt et iohãnes Capitulũ XLIII

POst hec venit iesus ⁊ discipuli ei⁹ in iudeã· terrã q̃. s. specialr̃ a sorte iudę· vel a regno duaꝝ tribuũ specificato vocabulo iudęa dicebat᷑. Et morabat᷑ ibi cũ discipul᷑· ⁊ baptiçabat licet nõ ipse· ꝫ discipuli ei⁹ baptiçarẽt. Sꝫ vtrũ baptismo iohãnis vel xp̄i incertũ est· Erat aũt iohes baptiçãs in ennon iuxta salim· quia aque multe erant ibi. Nondũ enĩ missus fuerat in carcerẽ iohes. Salim ħo est oppidũ vltra iordanẽ sitũ· vbi olim melchisedech regnauit. Mittebat etiã iohannes multos veniẽtes ad se ad ihm. Iñ turbati discipuli iohãnis dixerũt. Rabbi q̃ erat tecũ trãsiordanẽ cui testimoniũ ꝑhibuisti· ecce h̄ baptizat· ⁊ oẽs veniũt ad eũ. Quoꝝ rñdẽs ĩuidiã iohes ait. Dixi vobis qꝛ nõ sũ ego xp̄s. ꝫ qꝛ missus sũ añ illũ· q̃ desursũ venit sup̄ oẽs est. Me ergo opꝫ minui illũ· aũt crescere. Ut ãt cognouit ies⁹ inuidiã illoꝝ ascẽdit ad diẽ festũ pasce· de q̊ sup̄ dictũ est. Sꝫ ⁊ ibidẽ qꝛ ꝑsensit ortã in se pharisęoꝝ inuidiã maxĩe cũ audisset iohãnẽ traditũ in carcerẽ· reliquit iudeam et iterũ abijt in galilęã.

Cur iohãnes incarceratus est Capitulũ. XLIIII.

ARguebat eniꝫ herodẽ iohes ꝓpter herodiadem qꝛ ꝫm legẽ quã recepat· nõ licet fratrẽ hr̃e vxorẽ fr̃is eo viuẽte. Sup̄ matheum legit᷑· ꝙ herodias filia erat regis arethe quã auferẽs philippo ortis inter eos q̊busdã simultatib⁹. ĩ odiũ philippi dederat frĩ herodi· qꝛ ⁊ frẽs inuicẽ erant inimici. Iosephus tradit herodiadẽ fuisse filiã aristoboli quẽ occiderat cũ frẽ ei⁹ alexãdro pat᷑ eoꝝ herodes. ⁊ ita soror erat herodis aggrippę quã auus su⁹ herodes dederat herodi filio suo vxorẽ. Dicit enĩ aliũ fuisse herodẽ· ꝑęter detrarchã quẽ pr̄ susceperat de filia simonis sacerdotis· philippũ ħo iã mortuũ cuꝫ gaius r̄gnare cępisset. Forte ⁊ hic herodes noĩabat᷑ philipp⁹ qꝛ binomi⁹· a ita virũ ei⁹ quẽ iosep⁹ vocat herodẽ euãgeliũ vocat philippũ. Uel forte pri⁹ nupta herodi· p⁹ nupta philippo. Herodes ħo detrarcha vxorẽ habebat filiã arethę regis damascenoꝝ. Qui romã iter faciẽs trãsiẽs p̄ frẽꝫ suum· secreto pepegit cũ vxore fr̃is· ꝙ ĩ reditu suo repudiata vxore sua duceret eã ĩ vxorẽ. Qđ tñ nõ latuit vxorẽ ipsi⁹ herodis. q̃ nõ expectãs reditũ viri sui festinauit ad prẽm. herodes aũt rediẽs abstulit herodiadeꝫ frĩ suo. et fact⁹ ẽ inimic⁹ arethę ⁊ philippi. Sꝫ p̄ q̊ cũ argueret eũ iohes· suggestõe herodiadis misit eũ ĩ carcerẽ. Qđ cũ audissꝫ ih̄s venit ⁊ hãbitauit ĩ capharnaũ ĩ finib⁹ zabulũ et neptalium.

De tertia vocatõe discipulorum

a Mbulans aũt iterũ ieſus iuxta mare galileę· vidit duos frẽs ſimonẽ ⁊ andream frẽm ei⁹ mittentes retia ĩ matre· ⁊ ait illis. Venite p⁹ me faciã vos fieri piſcatores hominũ. At illi ꝯtinuo relictꝭ retibus ⁊ naui ſecuti ſr̃ eũ oĩno. Et ꝓcedẽs ind̾ vidit duos alis frẽs. Jacobũ ⁊ iohem reficiẽtes retia ſua cũ ſebedeo p̃re eoꝝ· ⁊ vocauit eos Jlli aũt relictꝭ retib⁹ ⁊ p̃re ſecuti ſunt eum oĩno. Et cũ trãſiſſ; inde ieſ⁹ vidit mattheũ q̇ ⁊ leui dict⁹ ẽ filiũ alphei. ſedẽtẽ ad teloneũ· ⁊ ait illi: Seq̃re me. Qui relictis oĩb⁹ ſecut⁹ eſt eũ. Thelos grece, latine vectigal. Jſte ẽ q̃ erat publicanus. i. publica negocia ãminiſtrans q̃ ſine pctõ aut vix aut nunq̃ ãminiſtrant̃. Et nota a q̇b⁹ ⁊ q̃lib⁹ orta eſt eccl̃a· ne ſi a ſublimib⁹ orta eſſet· virt⁹ fidei ſc̃ie eoꝝ et potẽtie aſcriberet̃. De vocatiõe reliquoꝝ determinatũ nõ habemus.

De aperta p̃dicatõe et miraculis dñi Capit. XLVI.

e T aperte exinde p̃dicabat dicẽs Pñiã agite appropinq̃bit enĩ regnũ celoꝝ· vñ ⁊ p⁹ dixerũt ſacerdotes ad pilatũ Commouit vniũſã iudeã ĩcipiẽs a galilea vſq; huc· ⁊ ſic ĩpletũ ẽ illud eſaie. Prĩo tp̃e alleuiata ẽ t̃ra ꝫabulon ⁊ t̃ra neptalĩ. Vñ ⁊ ꝓmitiui ꝯuerſi a dño q̃ fuerũt de finib⁹ illis dicti ſũt p̃ncipes ꝫabulõ ⁊ p̃ncipeſ neptali Eſaias ſiq̇dẽ ꝓphetauit d̾ captiuitate decẽ tribuũ· q̃ in tribus illis ĩchoata ẽ. Nihilomin⁹ tñ ⁊ de alleuiatõe ab onere pctĩ futura in ptib⁹ ill̾ ad p̃dicatõnẽ xp̃i p̃dixit. Et circũibat ieſus totã galileã· docẽs ĩ ſynagogꝭ eoꝝ ⁊ ſanãs omnẽ languorẽ ĩ pp̃lo · ⁊ abijt opinio ei⁹ in totã ſyriã. Eſt ãt ſyria oĩs regio ab eufrate vſq; ad mare magnu;. a capadocia vſq; ĩ egyptũ. ꝯtinẽs int̃ alias ꝓuincias paleſtinã ĩ q̃ iudei habitabãt Vñ ⁊ ſup pſalmos· thaboꝛ ⁊ hermõ dicũt̃ mõtes ſyrie. Vñq; vo ſic legit̃ ſyria· ꝙ nulla; includit ptẽ iudeę. Et ſecuti ſunt eũ turbę multę diuerſaꝝ regionũ. Quas cũ vidiſſ; ieſus aſcendit in montẽ.

De electõe duodecĩ apoſtoloꝝ Capitulũ. XLVII.

e T cum ſediſſet vocauit ad ſe q̇s voluit ipſe· ⁊ fecĩt vt eẽnt cũ illo. xij. q̇s ⁊ apl̃os. i. miſſos noĩauit. Simonẽ que; agnouerat petrũ· ⁊ andreã fratrẽ ei⁹· iacobũ ſebedei ⁊ iohãnem frẽm ei⁹ Et ĩpoſuit his duob⁹ noĩa boanerges. i. filios tonitrui· q̃ vn⁹ eoꝝ intonuit dicẽs. Jn p̃ncipio erat v̾bũ. Et ambo ſepe t̃rificã vocẽ patris audire meruert̃

Philippum et bartholomeũ· thomam et mattheum publicanum· iacobum alphei· et thadeu; fratrem eius· qui et iudas cognominatus eſt· quẽ lucas iudam iacobi vocat· qui tertio noĩe dict⁹ ẽ lebe⁹ Simonẽ chananeũ et iudam ſcariothe; Jn h̃ cathologo nomina apoſtolorum combinata quaſi parium ponuntur non ſatis nota cã. Quare vero iacobus alphei poſterioꝛ nume ret̃ iacobo ꝫebedei et minoꝛ dicatur ⁊ illa maioꝛ· cum p̃rogatiua ſanctitatis ſue factus ſit ab apl̃is poſtea archiepũs hieroſolymoꝝ· et ſenioꝛ illo fuerit· merito querit̃. Ad q̇d meli⁹ vidẽdũ dicim⁹· ꝙ anna moꝛtuo ioachi;· de q̃ ſuſcepat mariã virginẽ data eſt in vxore; ioſeph genero ſuo cleophe frĩ ipſi⁹ ioſeph d̾ q̇ p⁹ ſuſceptã filiã vo

Ante electionẽ apoſtoloꝝ quidam ponũt de ſanatõne demõiaci ĩ ſynagoga apud marcum· ⁊ de ſocru petri· ⁊ d̾ ſanatione multorum in veſpera· ⁊ d̾ ſcriba qui acceſſit ĩ via· et de doꝛmitione xp̃i in naui· et de demoniacis geraꝫenis· ⁊ d̾ paralytico dimiſſo per tectũ· ⁊ de vocatõe matthei· ⁊ de cõuiuio leui· ⁊ de filia iairi· ⁊ emoꝛroyſſa· ⁊ duob⁹ cęcis et demoniaco muto · de q̇bus ſolus mattheus.

Nõ fuit ãna naꝫarea· ſed de ſephoꝛi· circiter duo miliaria a naꝫareth.

catāq maria dedit in vxorē alpheo · de q nati sūt alpheo · iiij ꝯsobrini dn̄i · iacobꝰ ſymon ⁊ iudas apl'i · ⁊ ioſeph q̄ ⁊ barſabas · q̄ ꝓ iuda pꝰ cū mathia electꝰ fuit. Et hi q̄tuor ꝑ ceteris ꝯſāguineis dicti ſūt frēs dn̄i qꝛ nō ſolū cognati ſꝫ et agnati eiꝰ putabāt' tanq̄ ex duob' frib' ioſeph ⁊ cleopha deſcēdētes. Int' q̄s tn̄ q̄i antonomatice iacobus dictꝰ eſt frat' dn̄i · qꝛ q̄ ſimilimꝰ fuit ei in facie · Itē mortuo cleopha anna nupſit viro t'tio. ſ. ſalome · ſuſceptāq ex eo filiā ſic ⁊ alias ꝑus vocauit mariā. Et hāc duxit ſe bedeꝰ. Habuitq ex ea filios iacobū maiorē · ⁊ iohānem · q̄ licet poſterior natu maior tn̄ dictꝰ eſt · qꝛ ꝑus vocatꝰ eſt a dn̄o · ⁊ prius adheſit ei. Qd̄ romana ſeruat eccl'a · vt ſinguli in ordinib' ſuis ꝑores · ſint priꝰ ordinati. Ita dicit hieronymus. Alij v̄o vidētes mulieres agnominari ſolere a noībuſ virorū. vt marcia cathonis · dixerūt priorib' viris mortuis has duas marias nupſiſſe cleophe ⁊ ſalome · vel priores viros fuiſſe binomios · ⁊ dictū ȝebedeū cleophā. alpheū ſalomam ·

De ſermone domini in mōte Capitulū. XLVIII.

Eleuatis oculis in diſcipl'os docebat eos dicēſ Btī paupes ſpū · qm̄ ipſoꝝ eſt regnū celoꝝ ⁊c · Hunc ſermonē mathēꝰ ⁊ lucas varie narrant. Ob hoc quidā tradunt dn̄m ꝑus eū feciſſe diſcipul' in ſupcilio mōtis ſedēdo · poſt in latere montis cōiter diſcipulis ⁊ turbis ſtādo. Alij v̄o tradunt nō niſi vnū ſermonē factū cōiter diſcipul' et turbis. Utrū aūt hoꝝ verū ſit · nō multū intereſt nos ſcire · ſicut nec ſcire intereſt an mons ī quo hec facta ſunt fuerit thabor an alius mons in galilea. Sermonē q̄dez a dn̄o ad diſcipulos factū legimus in mattheo lucas ⁊ iohāne tantū ·

Sed d' q ſcd̄o miliario a capharnaū eſt deſcēſus mōtis vbi factꝰ eſt ſermo dn̄i et leproſus mūdatus.

De oratione dominica Capitulū. XLIX.

Hic ſermoni interſeruit dn̄s orōem dn̄icam · q̄ octo ꝑtes hꝫ. Prima ē captatio beniuolentie · quā ſequūtur ſeptē petitōes ⁊ dirigunt' ad deū patrē · a quo petimꝰ nobis dare panē noſtrū ſupſubſtātialē. i. filium. Nā ⁊ xp̄s docuit nos ad petendū a p̄re in noīe ſuo. Tres prime petitiones ſpectāt ad vitā futurā. Sicut ſanctificet'. i. firmet' in nobis nomē tuū. In hac vita q̄ſi mobile eſt nomē patris ī filios · qꝛ ⁊ iudas q̄nq fuit dei filius · q̄nq nō · ꝓ qua etiā poſſibilitate mouēda dixit apl'us. Timeo ne ⁊ ego ipſe reprobus inueniar. In patria enī apparebunt filij · et īmutabilit' erit deꝰ pater eoꝝ. Adueniat. i. ad te videndū veniat regnū tuū · vt ſit regnū in regno. Fiat voluntas tua ſicut in celo et in terra · q̄i ſicut celeſtis eccleſia nihil pōt velle niſi qd̄ ſcit te velle · ita ⁊ illa q̄ adhuc militat in terra addicatur voluntati tue. Quattuor q̄ ſequunt' ad militiā huiꝰ vite ſpectant. ſ. panē nr̄um ſupſubſtantialē da nobis hodie. i. chriſtū qui eſt ſupſubſtantialis. i. ſup oēs ſubſtantias · et eſt panis noſter in altari. Uel ſunt due dictiones · ſupſubſtantialem. Et ē ſenſus. id eſt. da nobis hodie. i. in pn̄ti tempore panem noſtrū id eſt. xp̄um · qui ꝓprius ē fidelium · ⁊ hoc ſup panē. i. preter panē ſubſtantialē. i. neceſſarium ad ſuſtentationem quaſi da nobis vtrūq panē anime ⁊ corporis. Lucas poſuit quotidianū · qd̄ de viatico tantū exponitur. Grecꝰ habet epiuſion. Hebreus v̄o ſogolla. i. ꝑcipuū vel egregium vel peculiarem. Ob hoc forte lucas videns mattheū dixiſſe ſogolla · qd̄ ſonat peculiarem. dixit quatidianum. Grecus v̄o interpres mathei · quia vidit euȝ dixiſſe ſogolla. quod ſonat egregiū · dixit epiuſion. Tres q̄ ſequunt' patent amē Hebreꝰ in fine ponit vnū ex his tribus amen · ſela · ſaleȝ · q̄ ſonant vere ſemꝑ pacem.

Dz diſcipuli ſūt miſſi cū ptāte curandi Cap. L.

Um cōſūmaſ

c ſet ihs ꝟba h̄ ꝓuocatis diſcipulis xij. d dit eis ptātē eijciēdi ſpūs imūdos et curādi omnē īfirmitatē · ⁊ miſit eos ꝑdicare regnū dei · ⁊ ait. Nihil tuleritis in via · neminem ſalutaueritis. ſ. ſicut alij. q̄ nō ex ſtudio optādi ſalutez conſueuerūt tantum ſalutare. In viā gentiū ne abieritis · nec ī ciuitates ſamaritanoꝝ ītraueritis · gratis accepiſtis gratis date. Nō portabitis pecuniā non panē. nō duas tunicas. i. ſupfluas. non calciamēta · nō virgā Scd̄m marcum ꝟo ſoleis vel ſandalijs vti iuſſi ſūt. i. ꝑonib⁹ ⁊ virgā ferre · que ꝓ poteſtate accipiendi neceſſaria ponitur. Ecce mitto vos ſicut oues in medio luporum · qui vos recipit me recipit

Jn̄ eſt ꝙ draco ſeq̄tur. iij. die rogatōz Hic pr̄io deſtruit poteſtas diaboli. cū homini datur poteſtas ſup eū ·

Jn̄ ē ꝙ diacon⁹ ſūpto codice d altari ſub ſilētio trāſit īclinās donec ī ābone ſalutat ꝑplm̄ q̄ intrās domū · cui offert pacē. Nec portat puluinar. i. ſolatia vite · h̄ ali⁹ fert ei Nec obeſt ꝙ puluinar ſig̃ficat on⁹ euāgelij leue. Forte ind̄ ē ꝙ diacon⁹ nō dicit dn̄s vobiſcū niſi cū legit euāgeliū niſi raro. Raro dr ꝑpt diaconos cardinales. vl' bn̄dictōem cerei.

De curatione leproſi. Capitulū. LI.

Um aūt deſcē

c diſſet ieſus de mōte · tetigit lepſū q̄ iā ſoluēs figuras. ⁊ ſanauit euz dicēs. Uolo. mundare. Et addidit. Uide nemī dixeris. q. d. Uide ꝙ̄ manifeſte ⁊ plene mūdat⁹ es. Nemī dixeris. i. nemī neceſſe habes dicere · adeo res euidēs ē · h̄ oſtēdite ſacerdoti · ad cui⁹ arbitriū reuocād⁹ es Ecce alios nondū docet ſoluere legez. Sanat⁹ tñ vbiq ꝑdicauit.

De ſeruo cēturionis Cap. LII

Um aūt intraſ

c ſet capharnaū rogauit eū cēturio ꝑ interuentū ſenioꝝ iudeoꝝ · vt ſanaret puerū ei⁹ palyticū. Et ait ieſus. Ueniaz et curabo eū. Uenit āt potētia ſanādi non corpe. Et ait centurio. Nō ſū dign⁹ vt intres ſub tectū meū · h̄ tātū dic ꝟbo · ⁊ ſanabitur puer me⁹ · q2 ⁊ ego ſolo ꝟbo ꝑ miſtros meos opoꝛ. Forte idola habebat ī domo ⁊ īmūda iudeis. Et ſequētib⁹ ſe ieſus dixit Nō īueni tātā fidē in iſrael · ſubaudi. hui⁹ tpis. Nec icludunt' ī noīe iſrl' ſequētes euz q2 ad eos loquebat' · quātā in h̄ gētili. Et ſanat⁹ ē puer in illa hora. Et īgreſſus ſynagogaz ſabbato docebat eos · ⁊ ibi eiecit ab hoīe ſpūm īmundū clamātē. Quid nobis ⁊ tibi ieſu naçarene: Ueniſti perdere nos ſcio ꝙ ſis ſanctus dei.

De ſocru petri Capitulū. LIII.

T cuz veniſſet

e ieſus in domū petri · quā forte habebat ī capharnaū ꝑ vxorē · ipe eī erat de bethſaida · ad petitionē diſcipuloꝝ ſanauit ſocrū petri febricitantem.

De filio vidue Capit. LIIII.

Um autē iret

c ī ciuitatē naim q̄ ē ī galilea · ſuſcitauit aū portā filiū vidue · tāgendo feretrū ⁊ dicēdo. Tibi dico ſurge. Ueſpe facto obtulerūt ei energumīos ⁊ male hn̄tes · ⁊ ſanauit oēs · ⁊ voluit ire trās fretū ⁊ dixit ei vn⁹ ſcriba. Rabbi ſeq̄r te q̄cunq ieris. Uolebat ſeq̄ dn̄m · vt diſceret ſig̃ facere ad lucrū et iō nō audit' a dn̄o Dixit āt dn̄s alteri Sequere me. Qui rn̄dit: Dn̄e ꝑmitte me primū ſepelire prēm meū. Cui ieſ⁹ Dimitte mortuos ī pctis. ſ. ſepelire mortuos ſuos. Tu vad̄ ānūcia regnū dei. Nō phibuiſſet dn̄s ihs hūc a ſepultura · ſi non eēnt alij q̄ ſepelirēt. Et ait alt'. Seq̄r te dn̄e h̄ primū ꝑmitte me renūciare his q̄ domi ſūt. Cui ieſus: Nemo mittēs manū ad ara

triũ et reſpiciens retro aptus eſt regno dei.
Q₃ excitatus ĩperauit vẽtis et ma
ri Ca.LV.

Unc aſcendit

t iesus in nauiculã cũ diſcipul' ſuis
et dormiuit ĩ puppi ſup ceruical.
Et orta tẽpeſtate excitat⁹ a diſcipul' ĩpauit
vẽto ⁊ mari dicẽs· tace ⁊ obmuteſce. Et ceſ
ſauit tẽpeſtas. Nõ p herrorẽ hereticoꝝ ĩpa
uit eis tanq̃ aĩantibꝰ· q̃ occaſiõe hmõi ꝟ
boꝝ· q̃ oĩa leguntꝰ obedire deo· dogmatiça
uerũt oĩa aĩata eẽ. Sȝ dicuntꝰ ei obedire in
aĩata. q̃ solo ꝟbo facit de his q̃ vult. Se
cũdũ quẽ loquẽdi modũ ſolȝ dici· materia
lãguoris obediẽs vel inobediẽs medicine.

De duobus obſeſſis a legione
Capitulũ. LVI.

Um aũt veniſ

c ſet trãs fretũ ĩ regionẽ geraſenoꝝ
q̃ eſt ꝯ galilẽã· occurrerũt ei duo
arreptičij ſeui nimis· q̃ꝝ vn⁹ adorauit ⁊ di
xit. Quid nobis et tibi ieſu fili dei. Veiſti
añ tp̃s torquere nos. Neſciebãt dm̃ões eũ
dei filiũ· ſ ſuſpicabãtꝰ p miracul' ⁊ teſtimo
nio p̃ris. Torqueri aũt ſe dicebãt· q̃ coge
bantꝰ exire ⁊ ceſſare a leſione. Dicebat eniȝ
illi ihs. Exi ſp̃us ĩmũde Sciebãt ãt ĩ iudi
cio ſe torquẽdos ĩ abiſſum. Cũq̃ dño q̃rẽ
ti nomẽ ſuuȝ dixiſſet ſe vocari legionẽ. non
q̃ ſic vocaretꝰ. ſ. q. d. Fruſtra queris nomẽ
q̃ plures ſum⁹· rogabãt eum · vt mitteret
eos ĩ gregẽ porcoꝝ· q̃ iuxta paſcebantꝰ Et ĩ
trãtes porcos p̃cipitauerũt eos ĩ mare. Jn
digne ãt rogauerũt eũ· vt trãſiret a finibus
eoꝝ. Cũq̃ aſcẽderet naui· ſanatũ lȝ rogarȝ
noluit ſecũ ducere. Et rediȷt capharnauȝ·
quã math⁹ vocat cĩtatẽ ſuã nõ origĩe· ſ gẽ
te· q̃ q̃libet ciuitas galileẽ p̃t dici ciuitas
galileoꝝ.

De paralitico dimiſſo per tẽctũ
Capitulũ LVII.

t ſanauit para

c liticũ añ ſe dimiſſũ p tegulas· p⁹
mo remittent peccata ei⁹· quẽ fuerãt cauſa
morbi· q̃ qd̃ ob cãȝ fit ceſſãte cã ceſſare dȝ
effect⁹. Et ꝓptꝰ ſcribas ⁊ phariſẽos q̃ puta
bãt eũ blaſphemaſſe· dixit palitico vt ſur
geret ⁊ tolleret lectũ ſuũ· ⁊ ſurrexit ⁊ tulit· ⁊
abiȷt. Ex q̃ ꝯſtat q̃ p pctis q̃nȝ egrotat bõ
medic⁹ viſitãs egrũ p̃mo dȝ eũ monere ad
pnĩam ⁊ ꝯfeſſionẽ· ne pctõ manẽte tãq̃ fer
ro ĩ vulnere fruſtra ſit malagma apponere

De puteo ſamaritane
Capitulũ. LVIII.

Um aũt aſcen

c diſſet ĩ iudẽã ⁊ iterũ rediret ĩ ga
lẽã optebat eũ trãſire p ſamariã
.i. p regionẽ c⁹ caput fuerat ſamaria. Ciui
tas q̃ nomẽ ãtiquũ amiſerat· ⁊ dicebatꝰ ſe
baſte· ſ regio nomen
illud retinuerat. Ve
niẽs ãt iuxta ſichem
q̃ corruptẽ ſichardi
cebatꝰ· ⁊ erat puteus
in predio qd̃ emit ia
cob a rege emoꝝ· qd̃
et dedit filio ſuo io·
ſeph. Et fatigat⁹ ex
itinere ſedit ſup puteũ

Sichẽ mõ dr̃ nea
poliſ. iiij. miliario a
ſebaſte diſtans. Jn
ea iux̃ fõtẽ fecit iero
boaȝ vitulos quos
poſuit in bethel ⁊ in
dã· qd̃ ẽ vno milia
rio a ſichem.

iacob· q̃ hacten⁹ ſic vocat⁹ fuerat. Ex euen
tu q̃ ſequitꝰ· p⁹ agnoĩat⁹ ẽ pute⁹ ſamaritãe.
Sũt q̃ dicãt locũ illũ eẽ vmbilicũ t̃re nr̃ẽ
hĩtabilis· q̃ ſingul' ãnis q̃dam die eſtatis
meridiana hora ſol deſcẽdit ĩ aquã putei·
nuſq̃ faciẽs vmbrã· qd̃ philoſophi apud
ſienẽ fieri tradiderũt. Jd̃ eni dictũ putãt ĩ
deutronomio. Cõſtituit eũ ſup excelſã t̃raȝ
Juerũt aũt diſcipuli in vrbẽ· vt cibos eme
rẽt· venitq̃ mlier haurire aquã. Que dño
petẽti potũ· q̃ notãs eũ· dixit iudẽos ñ co
uti ſamaritanis· cognoſcẽs ex fimbrȷs pal
lȷ dñm iudeũ eẽ Trãſlatis decẽ tribubꝰ. rex
aſſirioꝝ miſit pſas ⁊ aſſirios ad incolẽdaȝ
ſibi terrã. Qui ob metũ ferarũ libros moy
ſi recepant ⁊ legitima terrẽ nec tñ ceſſabãt
ab idolatria. Qui p̃mo cuthei vocati ſũt a
fluuio pſaꝝ· tũc aũt ſamaritani dicebantꝰ
q̃ medȷ intꝰ iudẽos ⁊ gentes. Nũq̃ tñ iu

dei vocauerūt eos iacobitas.i. ſupplātatores·q2 terrā fratrū ſuoꝝ q̄ eos ꝯtingebat eis ſupplātauerāt. Hoꝝ cibis 7 vaſculꝭ nō vtebantꝰ iudei. Cūq3 colloquēdo cū3 ieſu accepiſſ3 ab eo·ꝙ·v·viros habuerat 7 ſexti erat ꝯcubina ait. Uideo q2 ꝓpha es tu· et ſtatim queſiuit determiatione q̄ſtionis · q̄ inter ipſos 7 iudeos verſabatur. Dicebant eni iudei ꝓpriū locū adorādi eē hierl'm et tēplū. Samaritani vo mōtē gaçarim·i q̄ antiq p̄res adorauerūt. Jeſus āt dixit tps veniſſe· in q̄ nec in hierl'm nec in mōte illo adoraret hoies·q·d· Nō pfero locū loco i adorādo Ubiq3 eni adoretꝰ deꝰ·tātū i ſpū 7 veritate.i.ex dilectōe q̄ eſt a ſpū·et ꝓ his q̄ vere ſūt.i.ꝓ eternis. Cui mulier. Scio ꝙ meſſias venit.i.i ꝓxīo eſt vt veniat. Forte 7 ſamaritani ſigni aduētꝰ dñi notauerant. Meſſias hebraice. xp̄s grece· vnctꝰ latine. Punice ꝙ meſſe·dr vnge. Lingua eni punica 7 et ſira affines ſūt hebree. Dicit ei ihs Ego ſū q̄ loquor tecū. Reliqt mlier ydriā· 7 abijt in ciuitatē monēs ciues egredi ad vidēdū hoiem q̄ dixerat ei q̄cūq3 fecerat·7 dicebat· Nunqd hic ē xp̄s. Timuit aſſerere qd audierat 7 credebat·ne viri idignarentꝰ a muliere doceri· Ciuibꝰ vo egrediētibꝰ·vocauit diſcipulos ieſus·7 ait·ſegetes paratas ad meſſē.i.patos ad credēdū· cū3 tū adhuc ſupeſſēt.iiij.mēſes ad meſſē. Uñ ꝓpēditꝰ hiemis tpe hoc factū. Jhs āt ad petitionē eoꝝ intrauit vrbē·7 māſit ibi aliqt dies·7 multi crediderūt in eū.

De filio reguli Capitulū. LIX.

Venit autem iterū i chana galilee a iudea in quā aſcēderat. Et erat ibi q̄dā regulis .i. de potentioribꝰ terre ſub rege. cuiꝰ filius infirmabatꝰ nō in chana ſ3 in capharnau3 Et rogabat dñm· ut deſcenderet 7 curaret filiū ſuū. Qui redargutꝰ eſt a dño · q2 non credebat eū poſſe ſanare·niſi corpali p̄ſentia 7 tactu. Et ideo du3 inſtaret ille· ait ei. Uade filius tuꝰ viuit·7 ſic abſens vbo ſanauit eū. Deſcendēſq3 patꝰ cū cognouiſſet filiū ſanatū in hora q̄ vbi dñici· credidit ipe 7 domꝰ eiꝰ tota. Creditꝰ iſte fuiſſe iudeꝰ· q̄a dixit ei dñs·niſi ſigna 7 ꝓdigia videritis nō creditis. Judei eni ſigna querunt.

De cōuiuio leui Ca·LX·

Et fecit ei leui cōuiuiū i domo ſua. Et diſcumbebāt cū eo publicani q̄ fuerāt ſocij leui· quē cū arguerēt phariſei ꝙ cū talibꝰ edebat ait Nō veni vocare iuſtos·ſ3 peccatores ad pñiā3. Excuſauitq3 diſcipulos de eo ꝙ nō ieiunabāt. Tū q2 rudes erant· nec difficilia ſuſtinerēt. Tū q2 corpalitꝰ cū3 eis erat· q2 cū auferetꝰ ab eis plurimū ieiūarēt. Ex h' q̄dā dicūt. ꝙ ablato xp̄o i aſcēſiōe ieiunauerūt diſcipli vſq3 ad miſſionē ſpūs ſcti. Et ob h' ieiunāt ab aſcēſione vſq3 i pēthecoſten. Nec etiā tūc celebrāt nuptias q̄ iā ichoātes tres hebdomadas añ feſtū ſcti iohis. S3 nō eſt autēticū·nec i actibꝰ aplorū legitꝰ tūc de ieiunio eoꝝ·ſ3 de orōne tātū Querētibꝰ āt phariſeis ſignū d celo·negauit eis tanq3 idignis·q2 deteriores erāt niniuitis et regine auſtri q̄ nec legē dei nec ꝓphetas habuerāt. Et nota ꝙ in antiquioribus codicibꝰ niniuite legitꝰ.

De filia archiſynagogi et emorroiſſa Capitulū. LXI.

Et ecce pñceps ſynagoge iairꝰ adorauit eū dicēs Filia mea mō defūcta ē.i. morti ꝓxima vt marcꝰ 7 lucas dicūt. Ueni pone manū ſup eā 7 viuet. Et dū iret·mlier emorroiſſa ab ānis.xij.retro veniēs tetigit fimbriā veſtimēti eiꝰ·7 ſanata ē Ambroſiꝰ i ſmone de ſaluatore dicit hanc fuiſſe martha3. Enumerans eni beneficia chriſti circa genus humanum·poſt aliq̄ p̄miſſa ſubdit.

Jn eccl'iaſtica hyſtoria legitꝰ·ꝙ q̄da3 fecit ſtatuā ereā in honore ſaluatoris·7 pꝰ ſtatuam marthe vbi ſanata eſt·7 q̄dā herba naſcebatꝰ ibi·q̄ qū3 creſcebat ita ꝙ tāgebat fimbriā veſtimēti· 7 erat tāte fortitudis ꝙ q̄cūq3 ſūeret ex ea ab oī lāgre ſanabatꝰ

Dū languidū ſanguinis fluxū ſiccat ī martha · dū demones expellit de maria. Dū corpus rediuiui ſpūs calore ꝯſtringit ī laçaro Veniēs āt in domū iairi · induxit tātū ſecū petrū iacobū ⁊ iohem frem eiꝰ q̇ q̄i ſecretarij eiꝰ erāt · ⁊ patrē et matrē puelle. Et eiectis irridētibꝫ eū · qꝛ dicebat puella dormit tenens manū puelle ait: Tabita cumi qḋ ſonat puella tibi dico ſurge. Tn̄ tibi dico nō ē ḋ iterp̄tatōe et iuſſit illi dari manducare. Hoc eni ē verū expmētū vere reſurrectōis. Magi enim mortuos ſuſcitāt q̇buſdā caracteribꝫ alligatis ſub vtraqꝫ aicella · ⁊ loq̊ eos ⁊ icedere faciūt. ſꝫ comedere nequaqꝫ poſſunt.

Quidā dicūt hʼ factū ee ī medio irl'm ſb regia ſalomonis

De duobus cecis et de ſurdo et muto Capitulū. LXII.

c Et tranſeūte inde ieſu · ſecuti ſūt eū duo ceci clamātes. Fili dauid miſere nr̄i. Cūqꝫ veniſſet domū. i. ad domū ſuā naçareth tetigit oculos eoꝝ ⁊ apti ſūt. Cūqꝫ dixiſſet eis. Uidete ne q̇s ſciat · tn̄ diffamauerunt eū in tota terra illa. Egreſſus illis · obtulerūt ei mutū demoniū hn̄tē · ⁊ eiecto ḋmone locutꝰ eſt mutus. In greco tn̄ meliꝰ ſonat ſurdum qꝫ mutum.

De beelzebub Cap. LXIII.

c Cunqꝫ laudaret eū t'ba · phariſei dicebāt. In beelçebub pn̄cipe demonioꝝ eiecit ḋmones. A belo pmo noīe idoli · varie gētes ſm ideomata lingue ſue cognominabant idola ſua. Babyloniꝰ dixit bel. Moabita beel. Paleſtini baal. Qnqꝫ aliq̇d ſupaddebant · vt beelfegor. i. deꝰ tentiginis · q̇ ē priapus. Qnqꝫ baalim · q̇ deus ſidonioꝝ · ⁊ ſonat vir meꝰ. i. robur meum ⁊ caput Beelcebub tn̄ nulliꝰ idoli nomē erat. ſed iudei irriſorie vicinū ſibi idolū acharonitarū ſic vocabant. Et ſonat vir muſcaꝝ · ob ſordes īmolaticij ſanguinis quem ſequunt' muſce Nec ē final' lrā · d. vel · l · vl' · v · ſed · b. Quibꝫ ait ieſus. Filij aūt vr̄i in q̊ eijciūt · q · d · Si ī filijs vr̄is hāc expulſionē deo datis · cur nō In me idē facitis. Erāt eni de iudeis exorciſte · q̇ p exorciſmos ſalomonis demones eijciebāt · maxīe ſi radix cuiuſdā herbe ponere tur in naribꝫ obſeſſi. Ait eni ioſephꝰ ſe vidiſſe quēdā exorciſtā captū ⁊ adductū ad veſpaſianū dū obſideret irl'm Qui ānulū ſub cuiꝰ gēma radix erat poſuit in naribꝰ cuiuſdā obſeſſi · ⁊ adiurauit ḋmonē · ⁊ egreſſus ē demō. Ut aūt pbaret eiectū demonē poſuit peluim aq̄ plenā in medio · ⁊ adiurauit demonē vt ſubuerteret peluiꝫ · ⁊ ſubuertit eā. Qꝫ aūt ī anulis quidā includūt ſpiritū imūdū · p quē īꝑerant alijs demonibꝫ nō credit' ee ſalomōis inuētū. De cipriano magno martyre dicit auguſtinꝰ qꝫ in pixide q̄dā eburnea dū adhuc magnꝰ eet tres habebat demones incluſos · p q̊s qḋ volebat opabat' · emittendo illos ad q̊d volebat · et poſtea redibāt. Sꝫ puellā cꝰ amore tenebatur nunqꝫ potuit adducere · qꝛ ill' ſp ſignaculū crucl' oppoſuit. Quo pcepto ciprianꝰ ad fidē ꝯuerſus eſt. ⁊ poſtea martyr factus cū iuſtina virgine.

De maria magdalena Capitulū. LXIIII.

b Dic quidam dicūt dn̄ꝫ vocatū ī naçareth a q̊dā phariſeo ī domū ſuā · ⁊ ibi magdalene dimiſſa pctā · q̄ ⁊ ſecuta ē eū · plures dicūt ī bethania factū · ſꝫ neqꝫ locꝰ · nec tp̄s q̇ factū ē ex euangelio certificari poteſt ·

Magdalū oppidū ē. ij. miliario a tiberiade · q̄ prius chēnereth dicta eſt ·

De miniſterio marthe Capitulum. LXV.

f Factū eſt autē dū aſcēderet ī iudeā ihs · ī q̇ddā caſtellū ītrauit · ⁊ martha excepit illū in domū ſuā ⁊ miſtrabat ei Seſſio āt ſoror' illiꝰ audiēt' dn̄m p̄lata eſt a dn̄o miſterio marthe nō qꝫ maior' meriti · ſꝫ qꝛ n̄ auferet' ab ea

De queſtione iohannis Capitulū.LXVI.

Johannes aūt cū audiſſʒ ī vincul' opa xp̄i· miſit ad euʒ duos de diſcipul' ſuis di/ cēs. Tu es q̄ ventur⁹ es an aliū expectamus Nō dubitabat iohes q̄ dixerat· ecce agn⁹ dei· ecce q̄ tollit pctā mūdi. Sʒ cū adhuc di ſcipuli ei⁹ dubitarēt· miſit eos ad ieſū.q.d. Jte ad eū et ab ipſo q̄rite· vtrū ipſe ſit xp̄s an adhuc ventur⁹ ſit. Tn̄ gregorius ſup eze chielē videt' velle· q̄ iohes neſciebat· vtrū p ſe vel p aliū ſpoliaret infernū.q.d. Pro pe eſt vt deſcēdā ad populū meū. Quia er go te nūciaui ſupis· vis vt inferis te nūciē. Jeſus aūt āmouit dubitationē eoꝝ· oſten dendo certa ſigna ſui aduent⁹. Jll' āt abeū tib' cōmēdauit iohānē turbis dicens. Jnt' natos mulierū nō ſurrexit maior iohanne baptiſta· ⁊ ē hic mulier· nō ſolū ſexus nomē ſ ⁊ nomē fracture. Utrū āt ſanctior eo p⁹ aliq̄s fuerit· vel futurus ſit· indiſcuſſuʒ eſt Nec ob hāc laudē credendū eſt hereticis q̄ dixerūt iohānē eſſe angelū humanatū· q2 etiā dn̄s ꝑdixerat de eo fuiſſe dictuʒ. Ecce ego mitto angelū meū ⁊c. Addiditq̄ dn̄s q̄ oīs lex ⁊ pphete vſq̄ ad iohāneʒ pphetauerūt. Ubi intelligendū eſt ex maria pte· q2 poſt pphetauit agab⁹· ⁊ q̄ttuor filie phi lippi. Tunc exprobrauit ciuitatib' galilee· in quib' plurimas fecerat vtutes· ⁊ ꝑpoſu it illis tyrū ⁊ ſidonē. Redeūtes aūt quidā apl'oꝝ ad eū· nunciabant ei q̄ docuerant ⁊ fecerant. Et duxit eos in deſertū locū· vt re quieſcerent puſillū· nec enī edendi ſpaciuʒ habebant ꝑ turbis.

De.lxxii.diſcipulis Capitulū.LXVII

Poſt hec deſignauit dn̄s ⁊ alios.lxxij. diſcipulos· ⁊ mittebat eos binos an̄ faciē ſuā Reuerſi ſūt aūt ⁊ hi cū gaudio dicētes Dn̄e etiā demonia ſbiciunt' nobiſ Exultauit ḡ ieſ⁹ ⁊ dixit. Cōfiteor tibi dn̄e pater celi et terre. q2 abſcōdiſti hec a ſapiē/ tib' ⁊ prudētib' ⁊ reuelaſti ea puulis· ⁊ nēo nouit patrē niſi fili⁹ neq̄ filiū niſi pater.

Erubeſcat eunomi⁹ dicēs ſe plenā hr̄e noticiā de pr̄e ⁊ filio· nec excludit' vtriuſq̄ cōnexio. Ob hoc enī arri⁹ ſpūm creaturā eē putauit· ⁊ non equalem illis· q2 non ſciebat q̄cq̄d illi

Jn coronis eccl'aꝝ ſūt.xij.maiores turres quaſi.xij. apl'i ⁊ duodeci minores q̄ſi.xij.prophete· ⁊ lxij· candelabra p his diſcipulis deſignādis· ⁊ angeli q̄i cuſtodes eccl'e itelliguntur

De ſolutōe ſabbati et cōfricatōe granorū. Capitulū LXVIII.

Et factuʒ eſt in ſabbato ſcd̄o· p̄rio cū ieſus ⁊ diſcipuli ei⁹ trāſirēt p ſata· grana confricata manib' edebāt diſcipuli Hoc exponit' ſic. Jn ſabbato ſcd̄o p̄mo aduerbialit' cū ieſus itraret p ſata ⁊c. Uel ī ſabbato ſecūdo a p̄rio· de q̄ ꝓceſſit p̄mo. Uel ē vna dictio quā dixit lucas deuteron pteron. nos ſcd̄o p̄mū. Hoc aūt ſabbatū q̄d diſcipuli nō obſeruabāt iō ſic vocauit· vt ſignificaret ſpūale ſabbatū iā inchoari· ⁊ legalia ceſſatura. Eſt enī ſabbatū ſpūale ſcd̄o p̄mū .i. ſupius inferiore ſcʒ legali· q̄i factū de ſcd̄o p̄mū. Q̄d enī pri⁹ fuerat tp̄e· factū ē ſcd̄o munere gratie· q̄i caput verſū ē in caudā. Un̄ et ſi q̄s xp̄m velit appellare adaʒ ſcd̄o p̄mū nō errabit. Uel ſūt due dictōes· ⁊ dr̄ ſecundū ⁊ primū tempore· quia et an̄ legeʒ ſancti patres ſabbatiȥauerunt· ⁊ p⁹ legali ſabbato medio iterpoſito Cū aūt phariſei dicerent· q̄d facitis q̄d nō lʒ ſabbatis· excuſabat eos dn̄s multis modis. Tum q2 neceſſitas excuſabat eos· ſic excuſauit dauid et pueros eius q̄n comedit panes ſacerdotales· Nec peccāt ſacerdotes circūcidētes ⁊ ſacrificātes in ſabbato. Tum q2 ꝑſente auctore dn̄o ſabbati faciebant hoc· q2 etiā nō peccauit ioſue dū circūiuit iericho ſeptem dieb'. Nec etiā hodie eger ſi ſoluit ieiuniū reus eſt· Dixerūt autē phariſei· ſ nō licere

ſabbatis· qꝛ alia die licebat ſm legē edere grana ſegetꝰ ꝓpinquoꝝ· ſꝫ nō metere falce. Nota prīos apl'os ſoluiſſe ſabbatū· q̄s tū̄ recipiūt hebionite· cū repudient paulū ꝗ legis trāſgreſſorē.

De manco Cap. LXIX.

Actū eſt autē

in alio ſabbato ītrauit ieſus ſinagogā· et erat ibi hō manū aridā hn̄s· ꝛ obſeruabāt eū phariſei ſi ſabbato curaret. Cūq; ꝗſiſſꝫ ab eis· ſi lꝫ ſabbato curare· nec r̄ndiſſent· curauit lāguidū ꝯfutās ſupſtitioſos· q̄ ſabbatis pecꝰ lapſū a fouea extraherēt. Ipſi āt colloq̄bant' · q̄dnā facerent ieſu. Jeſus autē ſciens receſſit inde· ꝛ ſecuti ſūt eū multi. et curauit eos.

De quatuor parabolis ad turbas in naui Cap. LXX.

Actū eſt in die

bus illꝰ exijt ieſus in mōtē orare· ꝛ erat pnoctās ibi ī orōne. Et cū dies factꝰ eſſꝫ vocauit diſcipulos ſuos forte adhuc dormiētes· ꝛ ſedebat ſecꝰ mare. Cūq; ꝯgregarent' turbę· aſcēdens nauiculam docebat de ea turbas ſtantes in litore· ī parabolis loquēs eis. Propoſuitq; eis parabolā ſeminātis ī terrā tripliciť malā nec ferentē fructū· et in vnā bonā faciētē fructū cētuplicē. Scđo ꝓpoſuit parabolā ſeminātis bonū ſemen cui inimicꝰ hō ſupſeminauit ȥizaniā· ī q̄ illud quod dicitur· Sinite vtraq; creſcere vſq; ad meſſem videtur paulo contrarium· qui ait. Auferte malum de medio veſtri. Sꝫ inter triticū autēq; veniat ad ſpicā ꝛ loliū· grādis eſt ſimilitudo. et vix diſtingui poſſunt.

Et nota q; ſup hūc locū habeťi antiq̄ gloſa. Nō ē credendū valētiniano heretico q̄ ex hoc loco trahēs fomētū erroris· dicit ťras eē in hoīe· ꝛ ſm eas eſſe tres creatores. Animā cuiꝰ deꝰ creator. Corpus cꝰ creator diabolꝰ. Aīalitatē ſiue ſpūꝫ quedā vitalē cōem nobis cū brutꝪ cꝰ creatore ſan

Hoc igiť dictū eſt de ambiguis· illud pauli de manifeſtis. Tertiā ꝓpoſuit parabolam de grano ſinapis. Quartā ꝓpoſuit de fermēto· q̄d mulier abſcōdit ī farine ſatis tribꝰ. Satū ē genus mēſure ī paleſtina modiū ꝛ dimidiū capiēs. Seorſū āt diſcipulꝪ diſſerebat oīa. Tūc dimiſſis turbis

geli. Sꝫ h nō tātū tres· ſꝫ ꝛ q̄rtā addidit. Nec de his triſ ītelligiť. Nec facit vir catholicus niſi duas ī hoīe aīas. ſ. ꝛ carnē. Aīalitatē āt vꝪ ſpūm vitalē vꝪ ſenſualitatē q̄cq̄d illꝪ ſit cōe cū brutis nobis aīalibus ſꝫ earne cōphēdit ꝛ ſic tꝫ vir catholicꝰ

venit ī domū· ꝛ dixerūt ei diſcipuli Ediſſere nobis parabolā ȥizanioꝝ. Primā enī eis expoſuerat in naui.

De tribus parabolis ī domo ad diſcipulos Capitulū LXXI.

Vnq; expoſu

iſſet q̄ đ ꝗſierāt ī parabolꝪ· etiā locutꝰ ē eis. Et ꝓpoſuit pabolā de theſauro abſcōdito ī agro· ꝓ q̄ emēdo vendidit inuētor oīa q̄ habuit. Aliā q; ꝓpoſuit de inuēta ꝛ empta bona margarita Tertiā q; ſagena miſſa in mare in q̄ dr· q; in gehēna erit fletꝰ ꝛ ſtridor dētiū· in q̄ inuiť reſurrectio corporū futura. Hoc aūt nomen gehēna euāgelicū eſt tantū· ꝛ crediť a dn̄o inuentū· ob ignē inextingnibilē· q̄ erat ſacratꝰ idolis in valle iuxta hierl'm q̄ dicebatur tophet. Vel etiā gehēnō ꝗ terra filioꝝ ennō. i. hoīs ſic vocati· ꝑ quē idolatrę traijciebant puulos ſuos. ſicut nos traijcimꝰ eos ꝑ aquā baptiſmi. Ignis q; dicebať tophet· nō ſatis nota cā. VꝪ forte qꝛ q̄dā artificio de viſceribꝰ ťre ꝑ lapides ſpōgioſos q̄s tophos dicimꝰ iugiter erumpebat·

De ſaltu domini Cap. LXXII.

Et veniens in

patriā ſuā docebat in ſynagoga eoꝝ ita vt miraret' ꝛ diceret. Vn̄ huic ſapiā h Nōne h eſt filiꝰ fabri: Nōne maria mr̄ eiꝰ: ꝛ frēs ꝛ ſorores eꝰ ſt apđ nos

Qđ nō eſt intelligēdū ſm eluidiū q̄ ꝟginē ꝑpiſſe dño frēs ð ioſeph dogmatiçabat vl' ioſeph de alia vxore liberos ſuſcepiſſe. Sȝ ꝯſobrini ei⁹ frēs ſui dicti ſūt. ſicut abraam dixit ad loth frēs ſum⁹. Marc⁹ ait. dñm dictū ab eis fabrū. Credebāt enī fabrū. q2 ioſeph fabri filiū dicebāt. Et paucos ibi curauit. ꝓpt' incredulitatē eoꝝ dicēs. Nemo ꝓpheta accept⁹ ē in patria ſua. ⁊ repleti ſūt oēs ira. Et eijcientes eū extra ciuitatē duxerūt eū vſq3 ad ſupciliū mōt' vt ꝑcipitarēt eū. Ille aūt trāſiēs ꝑ mediū illoꝝ ibat. Adhuc oñdit' ibi loc⁹ q̄ dr ſalt⁹ dñi. ꝑ quē dñs deſcēdens īpreſſit ſe rupi. ⁊ cedēs ei rupes fecit ei locū q̄ſi latibuli. in q̄ adhuc veſtigia rugarū veſtimētoꝝ ei⁹ īpreſſa olī notant'.

De decollatione iohannis. Capitulū. LXXIII.

IN illo tempore herodes tetrarcha diē natal' ſui celebrauit corā ꝑncipib⁹ ſuis ⁊ ꝑmis galileę. Ubi puellę ſaltāti datū eſt ꝑ mūere caput iohānis baptiſte ī diſco. Eſt āt diſc⁹ vas rotūdū. ð ſup valde extētū. vñ ⁊ dapifer diſcofer⁹ dr. Qñq3 mēſa ſupior diſc⁹ dr. Aliqñ mappa ꝗ mēſale dr diſc⁹ appellat'. vñ ⁊ aīalia dicūtur apparuiſſe petro ī diſco. quē alibi liber actuū aplōꝝ lintheū vocat. Credibile ē ꝙ herodes cū vxore de nece iohis ſub tali occaſione facieda pri⁹ ſecreto tractauerit. Diſcipuli ꝟo iohānis tulerūt corp⁹ ei⁹ de carcere et ſepelierūt illð. Cronica ⁊. xj. liber hiſtorie eccleſiaſtice tradūt iohānē ī caſtello arabie trās iordanē dicto macherōta vinctū ⁊ trūcatū. Corp⁹ ꝟo ī ſebaſte vrbe paleſtine īter helyſeū ⁊ abdiā ſepultū. Caput āt hieruſalē humatū ē iuxta herodis habitaculū. Oſſa ei⁹ tpe iuliani apoſtatę gētiles ſparſerūt. inuidētes miracul' q̄ fiebāt ad ei⁹ monumētū. Quę rurſ⁹ collecta ab eiſdē cremata ſūt. ⁊ puluis vētilat⁹. qđ q̄ ſm martyriū ī iā mortuo q̄dā repſētāt neſciētes. dū ī natiuitate ei⁹ oſſa collecta vndecūq3 cremāt. Dū āt colligerēt oſſa. q̄dā monachi a hieroſolymis mixti latēter colligētib⁹. magnā eoꝝ ptētulerūt. Inter q̄ etiā digit⁹ q̄ dñm monſtrauit fuiſſe phibet'. quē p⁹ beata tecla īter alpes attulit. ⁊ dr eſſe ī eccl'a maurianēſi. Tulerūtq3 oſſa ad philippū hieroſolymitanū epm nouū. q̄ miſit ea p iulianū diaconū athanaſio alexādrie epo. Quę p⁹ theophilus eiuſdē vrbis eps repoſuit in tēplo ſerapis a ſordib⁹ purgato. baſilicāq3 in honore iohānis ꝯſecrauit. q̄n. ſ. theodoſio iubēte fana gentiū deſtructa ſūt. Tempe ꝟo marciani pncipis duob⁹ monachis orietālib⁹ q̄ ob orōem venerāt hieroſolymā. iohānes reuelauit caput ſuū. Sȝ nō multū poſt in curia pditū. platū ē ab alijs in edifſam. alias emiſſā vrbē phenitie. et in q̄dā ſpecu in vrna ſub terra nō paruo tpe ignobilit' recōditū. donec denuo idē iohānes caput ſuū oñdit marcello religioſo abbati et pſbytero dū in eodē ſpecu habitaret. Qđ cū ille iuliano vbi alij hñt iulio rāmo eiuſdē vrbis epo indicaſſet. eleuatū eſt. Ex q̄ tēpe cepit in eadē vrbe decollatio iohannis celebrari. ipſa die vt arbitramur q̄ caput inuentū eſt ſiue reuelatū. Qđ poſt conſtantinopolim tranſlatū eſt. et inde ad gallias. Alij tradūt nō eſſe feſtū decollationis. ſed de collatione oſſiū eius pus facta ⁊ cōbuſta. Ioſephus aliā tradit cām necis baptiſtę. dicēs eū pdicaſſe hominib⁹ iuſticiā. ⁊ obtētu baptiſmi multos congregaſſe in vnum Timenſq3 herodes diſpendiū populi ſui ſequentis iohannē. occidit eum. Et refert ioſephus iudęos tradidiſſe. herodē ob hoc miſerabiliter in ꝓximo victum ab exercitu arethe regis.

De quinq3 panib⁹ et duobus piſcibus Capitulū LXXIIII.

a Audiuit autem herodes famā ieſu ⁊ ait. Iohannē ego decollaui. Quis āt iſte ē de q̄ audio talia. Et q̄rebat eū videre. Qđ cū audiſſet ieſus. aſcēdēs in nauiculā. ſeceſſit in locū deſertū ſeorſū. ⁊ ſecute ſunt eum turbe pedeſtres de ciuitatib⁹. ⁊ curauit eos Erat aūt ꝓxim⁹ dies feſt⁹ qui dicit' paſca.

Uespe āt facto.xij.diſcipuli dixerūt ei.Di
mitte turbas· vt eūtes īueniāt ſibi eſcaſ Et
ait ieſus.Date illis mādūcare· ⁊ facite eos
diſcūbere ſup viride fenū p ꝯtubernia.i.p
diuerſas ſocietates hoīm q̄ d̄ viculis vene
rāt.Et acceptis qnqꝫ panibꝫ ordeaceis et
duob⁹ piſcibꝫ a puero quodā q̄ vn⁹ de di
ſcipulis fuiſſe credit̄·p apl'os dedit eos po
pulo q̄i qnqꝫ milibꝫ viroꝝ exceptis mulie
ribꝫ ⁊ puulis· ⁊ de fragmētis ipleti ſunt co
phini.xij.Et ſtatī coegit diſcipulos aſcēde
re ī nauiculā· ⁊ p̄cedere eū tranſfretum ſm
marcū ad betbſaidā donec dimitteret tur
bas.Qꝫ ꝗ lucas dicit h̄ factū in locis beth
ſaide·intelligēdū eſt·nō q̄ eēt ī finibꝫ ei⁹ ſ
iuxta tiberiadē vt dicit iohes· ⁊ q̄r ad eā p
tinebāt.Qꝫ aūt iohes dicit eos trāſfretaſ
ſe ad capharnaū·ītelligendū eſt p bethſai
dā trāſiſſe capharnaū.Jeſus aūt cū cogno
uiſſet·q̄ hoīes illi volebāt eū rape ⁊ facere
regē·q̄r ſub tali rege videbat̄ eis non poſſe
egere·fugit ⁊ aſcendit in montē ſol⁹ orare.
Hic eſt mōs in q̄ ſermonē fecit.a q̄ p milia
re diſtat locus refectionis hui⁹·q̄ hodie d̄r
mēſa·infra quē eſt loc⁹ ille in q̄ poſt reſurre
ctionē comedit partē piſcis aſſi· ſupra ꝙ vo
eſt ps illa marl ſupra quā dñs ambulauit
quā alia vice excitat⁹ ſedauit.

Qꝫ dñs ābulauit ſupra mare Capitulū.LXXV.

Nauicula vero
n in q̄ erāt diſcipuli iactabat̄ flu
ctib⁹.Uidēs āt eos ieſus labo
rātes·q̄rta vigilia noctis venit ad eos am
bulans ſup mare.Quattuor vigilias no
ctis faciūt excubantes in caſtris. Pria d̄r
ꝯticiniū in q̄ oēs ſit̄ vigilāt.Scd'a intēpe
ſtū·in q̄ adoleſcētes Tertia gallicinū in q̄
viri.Quarta antelucanū in q̄ ſenes.Has
dñs alijs noībꝫ vocauit ſero·an media no
cte·an gallicantu·an mane.Cūqꝫ putarēt
diſcipl'i eū eē fātaſma ⁊ clamarēt ait. Ego
ſū·nolite timere.Nō dixit q̄s eēt·q̄r ex no
ta voce poterāt eū agnoſcere. Uel vt intel
ligerēt ipſū eē eū q̄ moyſi dixerat q̄ ē miſit
me ad vos: Poſt petr⁹ iuit ad eū ſup aq̄
quē dū mergeret erexit dñs Qui cū aſcen
diſſet nauiculā· ceſſauit vent⁹· ⁊ ſtatim fuit
ducta nauis ad terrā ad quā ibant.

De verbis domini pro quibus quidā abierūt retro Ca.LXXVI

Altera die tur
a be q̄s pauerat ieſus intrauerūt
naues ſup ueniētes a tiberiade· ⁊
venerūt capharnaū. ⁊ inueniētes ieſū mi
rabant̄ quō illuc veniſſet·cū ſola vidiſſent
nauiculā quā nō intrauerat.Cūqꝫ cōmen
darēt cibū quē eis fecerat·tū preferebāt ei
māna dicētes Patres nr̄i māducauerūt ī
deſerto manna·panē de celo dedit eis dñs.
Tūc dixit eis ieſus.Ego ſū panis vite q̄ de
celo deſcendi.Murmurabāt āt iudei dicē
tes.Nōne hic eſt fili⁹ ioſeph· cui⁹ nouim⁹
patrē ⁊ matrē.Et ait ieſus.Panis quem
ego dabo caro mea ē p mūdi vita.Litiga
bāt ꝗ iudei adinuicē dicētes . Quō pt hic
nobis carnē ſuā dare ad māducādū.Tūc
addidit dñs.Niſi māducaueritis carnem
meā· ⁊ biberitl ſanguinē meū·nō habebitl
vitā ī vobis Hoc āt mlti ex diſcipul audi
entes dixerūt.Dur⁹ ē h̄ ſmo·q̄s pt eū audi
re.Et abierūt retro· ⁊ iā cū illo n̄ ābulabāt

De traditōibus phariſeoꝝ cōtra mandata domini. Capitulū.LXXVII

Rogauit autez
r quidā phariſe⁹ ieſum·vt prāderet
apd eū.Cūqꝫ vidiſſet eū non ba
ptiçatis manibꝫ prādere·murmurabat in
tra ſe . Cui dñs ait: Uos phariſei qd' de
foris ē calicis ⁊ catini mūdatis· ⁊ nō qd' in
tus.q.d.Corpa mūdatis· ⁊ nō aīas Stul
ti nōne de⁹ vtrūqꝫ fecit: Hoc ꝯ manicheoſ
q̄ aīas tantū a deo creatas dicūt·carnē vo
a diabolo. Et addidit.Date elemoſynā ⁊
ecce oīa mūda ſūt vobis.Quidā ꝗ ſcribe
⁊ phariſei veniētes a hieroſolymis. viden
tes diſcipulos ei⁹ cōmunibꝫ manibꝫ mādu
care dicebāt.Quare diſcipuli tui trāſgre

diunt̄ traditiones ſenioꝝ. Et rn̄dit ieſus. Quare vos trāſgredimī mādata dn̄i ꝓpt̄ traditionē vr̄am. Nā de⁹ dixit· honora patrē tuū ⁊ matrē tuā· Qd̄ nō tantū ꝓ reuerētia dictū eſt· verū etiā ꝓ neceſſarijs obſequijs exhibēdis. Hi phariſei īpietatē ſuo noīe pietatis docebāt· dicētes filios meli⁹ facere· ſi deo vero pr̄i vouerēt· q̄ parentib⁹ offerēda erant inſtruentes eos q̄d parentib⁹ egenis rn̄derent. O pater. corban qd̄ ē ex me· tibi ꝓderit. Corban eſt mun⁹ votiuū. q.d. Qd̄ voui deo· vis tibi prodeſſe· abſit. Et ꝯuocatꝫ ad ſe turbis ait illis. Nō qd̄ itrat in os coinq̄nat hoīem· intellige apud deū· ſ qd̄ ꝓcedit ex ore. Primū intellige de ore carnis· ſcd̄m de ore cordis. Nā ⁊ vomitus inq̄nat hominē. Un̄ ⁊ quidā libri hn̄t· ſed qd̄ ꝓcedit ex corde. Quare ergo idolaticis et his q̄ furtiua ſūt et rapta nō veſcimur: ꝓ ſcandalo vitādo. Cib⁹ enī in ſe mund⁹ eſt Et dixerunt ei diſcipuli. Scis q2 phariſei audito h̄ xp̄o ſcandalizant̄· ſcalon vel ſcādalon offendiculū pedis· vel ipſā ruinā dicim⁹. Et rn̄dit. Sinite illos ceci ſūt ⁊ duces cecoꝝ. Nō enī a v̄itate ꝓ ſcādalo recedendum eſt.

Qꝫ cibus nō trāſit in virtutē nature Capitulū. LXXVIII.

c **Unqꝫ intraſ**ſet ieſus domū ait petr⁹. Ediſſere nobis pabolā iſtā. Et rn̄dit Nō intelligitis q̄ oē qd̄ ī os ītrat· vadit ī ventrē· ⁊ ī ſeceſſu emittit̄. Nihil eī de cibis trāſit ī v̄tutē nat̄e q̄ reſurget· ſed cibis adiuta in ſe tantū creſcit et manet Et ſubiunxit De corde autē exeūt furta ⁊c. Plato p̄ncipale aīe putauit eſſe in cerebro. i. rationē irā in felle· deſideria in iecore· ſ iuxta xp̄m p̄cipale aīe ē in corde. Marc⁹ ꝓ coinq̄nat ponit cōmūicat

Dicūt heretici· dominū ideotā fuiſſe ⁊ phiſicā ignoraſſe q2 plures cibi ꝑ arteri⁹ ⁊ venas ⁊ medullas ⁊ neruos fūdūtur qd̄ ꝓbat̄ ꝑ eos q̄ iugē vomitū hn̄t ſūpto cibo ⁊ tn̄ corpulēti ſūt· ſ q̄libet humoꝝ purgatio· ſeceſſio dici pt̄.

iuxta hebreū ideoma· q̄ cōmune īmundū dicebāt· q2 cibos cōmunes vocabāt ꝓhibitos ī lege q̄s īmundos iudicabāt· q2 alię gētes cōmuniter illis veſcebantur.

De muliere chananęa Capitulum. LXXIX.

s **Urgens inde** ihs abijt ī fines tyri ⁊ ſidōis. Et rogabat eū mulier gētilis chananęa ſirophenissa genere ꝓ filia ſua q̄ male a demonio vexabat̄

chananei quondā iudeam incoluerāt· ſ poſt diſperſi ſunt. Ex hac diſperſione erat mulier iſta ex ſiris ⁊ phenicib⁹ orta. Quidam tn̄ dicunt tirophenissa· q̄a ſic phenissa erat qd̄ tiria ſicut ⁊ dido fuit· h̄ nomine īdicātes regionē mulieris ⁊ patriā.

Tir⁹ originē tumulatū celat. Añ tirū fuit lapis marmore⁹ grādis ſup quē ſedit ieſus· illeſ⁹ tēpore gētiū· ſ poſtea a frācꝫ ⁊ venecianis mutilat⁹ ſupra cui⁹ reſiduum ī honore ſaluatoris eccleſia ꝯſtructa eſt.

Jeſus āt nō rn̄dit ei v̄bū· ne ſibi ꝯtrari⁹ videret̄ q̄ dixerat. In viā gētiū ne abieritis· ꝓ q̄ cū intcederent diſcipuli rn̄dit. Nō ſū miſſus niſi ad oues q̄ pierūt dom⁹ iſrael. At illa venit ⁊ adorauit· ⁊ ait. Dn̄e adiuua me. Cui dn̄s. Non eſt bonū ſumere panē filioꝝ· ⁊ dare canib⁹ ad manducādū. Hebreoꝝ more gentiles canes dixit· q2 edebant ſanguinē vt canes ⁊ ē ſenſus. Ueni curare iſrael p̄mogenitū· ⁊ nōdū gētes· cui illa. Etiā dn̄e Nā ⁊ catelli edūt de micis q̄ cadūt de mēſa dn̄oꝝ ſuorū. q.d. verum eſt qd̄ dicis. Fac ergo mihi qd̄ fit canib⁹. i. modicū panis tui īpartire mihi. Et ieſus cōmēdās fidē mulieris ait: Fiat tibi ſicut vis· ⁊ ſtatiꝫ ſanata ē filia ei⁹.

De ſurdo et muto. Capitulū. LXXX.

e **t iterū exit de** finib⁹ tiri ⁊ venit ad mare galileę iter medios fines decapoleos· i· ꝑuenit ad illū locū maris· cui eregione ꝯtrapoſita erat decapolis. i. regio de cem vrbiū

D

circa pellā ⁊ gadarā ꝯtra galileā Et addu
cūt ei ſurdū et mutū. Et poſuit digitos in
auriculā ei⁹ ⁊ ſputo tetigit linguā ei⁹. ⁊ ait
Effeta qd̓ eſt adaperire. Et ad eius impiū
adaperte ſunt aures eius ⁊ ſoluta eſt ligua
illius.

De probatica piſcina. Capitulū. .LXXXI.

P Oſt hoc erat
feſt⁹ dies iudeoꝝ. Nō determia
tur q̇s ħ ꝑt intelligi feſtū nouo
rū. i. pentecoſtes. qꝛ p̄dictū eſt iam d̓ paſca
quo decollat⁹ eſt iohānes. Sequit̄ ꝯo de
ſcenophegia. poſt de encenijs. Aſcendit āt
ieſus ad diē feſtū. Erat aūt hieroſolymis
ꝓbatica piſcina. cognoīata hebraice beth/
ſaida. qnq̄ꝫ portic⁹ hns in quibus iacebat
multitudo languentiū expectantiū aq̄ mo
motū. Angelus enī deſcendebat in eā quā
doqꝫ. ⁊ mouebat̄ aqua. et q̇ prim⁹ poſt aq̄
motū deſcendebat in eā. ſan⁹ fiebat a qua
cūqꝫ detineret̄ infirmitate. Probaton grē/
ce. latine ouis. Sic ergo dicta erat. qꝛ i ea
nathīnei hoſtias laua
bant. Solet āt colle
cta aqua piſces non
habens piſcina dici.
q̄i ꝑ ꝯtrariū. De hac
motione incertuꝫ eſt
qn̄ cepit. Qꝫ autē in
certum eſſet qn̄ moueri debebat inde ꝑpen/
dit̄. ꝙ languidi ſꝑ eraut ibi. q̇ ad certā ho/
ram ꝯueniret̄ tātū ſi ſciret̄ Tradit̄ a q̇buſ/
dam ꝙ regina ſaba vidit ī ſpū in domo ſal
tus q̄ nethota dicebat̄. lignū dn̄ice crucis
⁊ nūciauit ſalomōi cū iā receſſiſſet ab eo. ꝙ
in eo moreret̄ q̇dā ꝓ q̊ occiſo perirēt iudei
et ꝑderent locū ⁊ gentē. Qd̓ timēs ſalomō
defodit illud ī terra. vbi poſt facta eſt piſci
na Appropinquante aūt tpe paſſionis xp̄i
ſupenatauit. q̄i p̄nunciās xp̄m. ⁊ exinde ce
pit motio p̄dicta. Sed ħ nō eſt autenticuꝫ
Cū āt ſanaſſet ibi ieſus hoīeꝫ hn̄teꝫ. xxxviij
ānos ī infirmitate ſua. p̄cepit ei vt tolleret
grabatū ſuū. ⁊ ibat ferēs illud Grabatū eſt
lect⁹ paupū. vbi tantū capiti aliq̇d ſſbſtra
tuꝫ eſt. dictū a graba greco. quod ē caput
Erat āt ſabbatū Dicebāt ergo iudei. Nō
licet tibi tollere grabatū tuū Qui reſpōdit
Qui me ſanauit dixit vt ireꝫ. ⁊ tollerē illd̓
Cunqꝫ queſiſſent q̇s ē ille. rn̄dit: Neſcio.
P⁹ inuenit eū ihs ī tēplo ⁊ dixit ei. San⁹
factus es iā noli peccare. ne deteri⁹ tibi con
tingat. Tunc hō nūciauit iudeis. ꝙ ieſus
eum ſanauerat.

Nathīnei erāt aq̄
baiuli in tēplo. qd̓
officiū ſb dyaconeſ
aquā ſacerdoti mi/
niſtrātes habent.

De zelo iudeorū qꝫ xp̄us filiū dei ſe fecit. Capitulū .LXXXII.

C Vm ergo ar
guerent eū. ꝙ ī ſabbato opa/
bat̄. ait ill̄. Pat̄ me⁹ vſqꝫ mō
opat̄. ⁊ ego opor. q. d. Nō ſex dieb⁹ tm̄ opa
t⁹ ē pater vt putatis. ſed ſꝑ opat̄ de⁹ guber
nādo. renouādo vt ꝑmaneāt ꝯdita. cum q̊
ego opor. ergo bonū eſt qd̓ ago. Cōſtat ḡ
eſſe ſacramentū. qd̓ de reqe ſabbati legit̄.
Propterea ergo magl̄ querebāt interfice/
re illū. qꝛ patrē ſuū dicebat deū. Ait iteruꝫ
ieſus: Pater diligit filiū. fili⁹ q̊s vult viui
ficat. Nec pater iudicat queq̄ꝫ. ħ oēm iudi
ciū dedit filio. qꝛ ⁊ ſol⁹ fili⁹ venit ī carnem.
vt iudicaret mūdū. i. argueret. ⁊ p⁹ in iudi
cio ſola filij pſōa apparebit iudicās. et ſi q̄
ꝓferet̄ a iudice ſnīa ꝓferet eā. Predixitqꝫ
eis ꝙ ali⁹. i. antichriſtus veniret nō in noīe
patris. ſed ſuo. ⁊ eum reciperent.

De refectōe quattuor miliū de ſeptē panibus Ca. LXXXIII.

E T relictis illis
iterū abijt ſec⁹ mare galilee ī de/
ſertū. Cunqꝫ turba multa ibi eēt.
ait diſcipul̄. Miſereor ſuꝑ turbā. qꝛ iaꝫ tri
duo ſuſtinent me. nec hn̄t qd̓ manducent.
Cunqꝫ accepiſſet a diſcipulis ſeptē panes
⁊ piſciculos paucos. p̄cepit vt diſcūberent
ſuꝑ terrā. Forte in alia refectōe circa paſca
adhuc erat herba ſuꝑ terrā. nūc aūt ꝓ fer/
uore terre illi⁹ iā nō erat ibi herba. qꝛ p⁹ pē
tec. erat. vt p̄diximꝰ Satiatis āt. iiij. milib⁹
viroꝝ abſqꝫ mulierib⁹ ⁊ puul̄. de fragmēt̄
īpleuerūt ſeptē ſportas. Eſt aūt ſporta vaſ
de iūcis et folijs palmaꝝ ꝯtextum.

De quodā ceco. Ca. LXXXIIII.

e E statim aſcen
dens ihs naui cū diſcipul' veīt ī
ptē magedō. Eundē locū vocat
marc⁹ dalmanutha·q2 binomi⁹ erat·7 ob
liti ſunt diſcipuli tollere panes· 7 docebat
eos. Cauete a fermēto phariſeoꝝ 7 ſaduce
orū 7 herodis. Cūq3 putarent ſe tacite no
tatos de panū obliuione· arguit eos d̄ mo
dicitate fidei·q2 eo pñte timebāt poſſe ege
re. Scd̄m marcū illuminauit hic cecū. Sz
d̄ ſilib9 ſufficit nobis aliq̄ ponere. Alia trāſ
imus·q2 ꝯcanonica ſunt illis.

De cōfeſſiōe fidei quā fecit petr⁹
pro oībus Ca. LXXXV.

v Enit aūt ieſus
in ptes ceſarie philippi. Philip
pus in termīo iudeę ſeptētrionali
ꝯſtituit ſibi ciuitatē quā vocauit ceſareā3
philippi in mēoriā tiberij·7 ſui noīs· et eſt
in regiōe phenicis· vbi ad radicē libani ori
unt' duo fontes·ior·7 dan·q̄ꝝ riuuli ſocia
ti ſub montib9 gelboe ſub vrbe cedar ſecus
medicabilia balnea iordanē faciūt. Sed 7
nomē ei⁹ ex ſuis noīb9 q̄ cōponūt. Tn̄ hie
ronym⁹ dicit Q2 ciuitas illa olī dicta ē dā·
vbi vitulū aureū poſuit hierobeā·a q̄ riu⁹
p̄ter fluēs dict⁹ ē iordanis·q̄ ex noīe fōtis
et ciuitatis cognoīatus. Ciuitas eadē nūc
paneas d̄r. Joſeph⁹ dicit vltra ceſareā3·c·
xx·ſtadijs modicū lacū eē·q2 rotūditate phi
ola d̄r·ſemp plen⁹ 7 nunq̄3 exuberans Jbi
orit' iordanis·7 paulo p⁹ terrā ingredit'·et
ad radicē libani ebullit·qd̄ p̄m⁹ philippus
tetrarcha dep̄hēdit. Nā miſſus in phiolā3
paleis·eas apud paneas redditas inuenit
Sic ioſeph⁹ vocat fontē ſub libano. Dic
etiā ſup ſeleuciā ex q̄dā lacu naſci riuū·quē
vocat minorē iordanē 7 ex duob9 riuis ad
locū q̄ d̄r aureū tēplū iouis ꝯfluentib9 ior
danis ꝯficit'. Et īterrogabat ihs diſcipu/
los ſuos dicēſ. Quē dicūt hoīes eē filiū ho
minis. Eſſe filiū hoīs ſoli xp̄o ꝯuenit. Adā
enī fili⁹ t're·alij fili hoīm·ſol⁹ xp̄s fili⁹ hoīs
vni⁹ At illi dixerūt Alij iobē3 baptiſtā·alij
heliā·alij hieremiā aut vnū ex p̄phetis·i·he
liſeū. Q2 xp̄s baptiçabat·putabāt ſuſcita
tū baptiſtā vel p̄phetā aliquē duoꝝ·q̄ trāſ
eūtes iordanē baptiſmū p̄figurabāt·i· he·
lie 7 heliçei. Hieremiā xo iō· q2 ſctificat⁹
ab vtero legit' Auguſtin⁹. Pōt moueri q2
lucas dicit dn̄m interrogaſſe diſcip'los cū
eēt ſolus orās. Marc⁹ xo dicit in via· h̄ eū
mouet q2 nunq̄3 orauit ī via. Forte bis q̄ſi·
uit. Cūq3 q̄ſiſſet ab ill'·ſuā vel ipſoꝝ ſniā3
dixit petrus p omnib9. Tu es xp̄s fili⁹ dei
viui·i·tu es hō h̄m q2 vnct⁹ es p̄ pticipibuſ
tuis·7 es de⁹ fili⁹ dei viui. Hebrei enī con
ſueuert deū vocare viuū·ī ſuggillatō3 ido
loꝝ·q̄ nō viuūt. Et ait ihs. Beat⁹ es ſimō
bariona·i·bariohāna·i·fili⁹ iohānis. Di·
cūt enī q̄dā vitio ſcriptoꝝ corpte poſitum
iona p iohanna. Et addidit: Tu es petr⁹·
qd̄ latini 7 greci dicūt petrā· hebrei 7 ſiri ce
phā. Jdē ergo ē·tu es cephas. Et ſup hāc
petrā a q̄ diceris petrus edificabo eccleſiā3
meā. Vel ſup hanc petrā quā ꝯfeſſus es·q̄
ſola fundamentū ē. Et p̄miſit ſe ei datuꝝ
claues regni celoꝝ. Forte tūc ei ſoli dedit·
vel p⁹ reſurrectionē cū alijs. Tūc p̄cepit ie
ſus diſcipul' ſuis·ne cui diceret q2 ipē eſſet
xp̄s Vbi intelligēdū ē tūc·donec eo ſuſcita
to qd̄ audierāt ī aure p̄dicarent ſup tecta.
Tūc cepit eis oñdere·q2 oportebat eū ire hie
roſolymā 7 multa pati·7 occidi 7 tertia die
reſurrgere. Quo ſeorſū aſſūpto·dixit ei pe
trus. Abſit a te dñe nō erit tibi h̄. Grec⁹ h3
p̄pitius ſis tibi dñe Cui dn̄s. Vade p⁹ me
ſathana·nō ſapis ea q̄ dei ſūt·i·ſeq̄re ſen·
tentiā meā nec adūſeris mihi. Sathanas
eī aduerſariū ſonat. Fuert q̄ dicerēt petrū
nō eē correptū·ſed ſathanā h̄ ei ſuggerentē
Ob ei⁹ hūc errorē·ſ·q2 credidit ſathane·eti
am dicūt q2 dictū ei eſt beat⁹ es·p̄miſſiōē3
futurū tantū eē·i·beat⁹ eris. Tūc ꝯuocata
turba cū diſcipulis ait. Si q̄s vult venire
poſt me abneget ſemetipſū·et tollat cruce3
ſuā·et ſequat' me. Crux xo tripliciter tolli
tur·p martyriū·p mortificationē carnis·p
ꝯpximi cōpaſſionem.

De trāſfiguratione domini
Capitulum. LXXXVI.

e T poſt dies ſe|ptē aſſūpſit petrū iacobū ⁊ iohā|nē frēm ei⁹ ⁊ duxit illos ī mōtem thabor excelſū vt ora|rēt. Luca s dis diem viij eū diē ī q̊ ꝑdixe|rat q̄ldā de eis viſu|ros anteq̄ꝫ morerent' gloriam regni ⁊ illuꝫ in q̊ viderūt connu|merans. Mattheus et marc⁹ vj medios

Quarto miliario a naçareth ē mōs tha|bor ī deſcenſu cui⁹ melchiſedech obui|auit abrae. Scd̓o miliario a thabor ē mons hermon.

tantū ponentes. Et notandū ꝙ matthe⁹ di|cit iacobū fratrē iohānis. Auguſtin⁹ ſuꝑ ep̄la3 ad galathas ſcribit iacobū ep̄m int' fuiſſe tranſfiguratōi cui etiā videt' ambro|ſi⁹ ꝯſentire. Et factu3

eſt dū oraret tranſfi|gurat⁹ eſt ante eos ⁊ facies ei⁹ reſplēdu|it ſicut ſol ⁊ veſtimē|ta ei⁹ facta ſunt alba ſicut nix q̄lia fullo nō ꝑt facere ſuꝑ terram Et apparuerunt illiſ moyſes et helias lo|quētes cū eo de exceſ|ſu quē completurus erat ī hirl'm i ꝺ mor|te eius ⁊ ait petrus Dn̄e bonū ē nos hic eſſe ſi vis faciamus hic tria tabernacula tibi vnū moyſi vnū et helie vnū Et facta eſt vox ꝺ nube dicēs Hic eſt filius me⁹ di|lectus ipſuꝫ audite Cūq̄ꝫ timore corruiſ|ſent diſcipuli. tetigit eos ieſus ⁊ ait. Sur|gite nolite timere Et deſcēdens ꝑcepit eis ne cui dicerēt donec reſurgeret. Quidaꝫ dicūt hanc xp̄i gl'aꝫ

Videt' ꝯrietas eſſe ī verbis expoſitorū auguſtini ⁊ ambro|ſij ⁊ matthei. cū mat|the⁹ dicat iacobū ꝫe|bedei frēꝫ iohānis q̇ maior dict⁹ ē, cuꝫ eēt minor natu int' fuiſſe trāſfiguratōi Auguſti⁹ videt' cō|t'dicere iacobū epi|ſcopū īterfuiſſe. Le|git' aūt ꝙ iacob⁹ al|phei minor ſcꝫ q̇ ⁊ frater dn̄i dict⁹ eſt ep̄s hieroſolymita|n⁹ fuerit. Qd̓ ſic ſol|ui ꝑt q⁊ oēs ep̄i fue|rūt, ⁊ ſic nō eſt ꝯriū ꝑcipue cū nō dicat hieroſolymitā⁹ ep̄s ſed ſimplicit' ep̄us Mag' mouet qd̓ dicit ambro. q̇ ꝑm⁹ ſacerdotale ſolium aſcendit qd̓ neq̄q̄ꝫ de iacobo maiore ꝑt ītelligi iō dicēdū ꝙ ꝑt ītelligi ꝺ myſtico

in aere circūfuſo fuiſ|ſe nō in corꝑe. quod tunc habebat morta|le. Alij ad temp⁹ de|poſuiſſe mortalitatē Alij ipſū ſemꝑ habu

ſolio ſacdotali q̇a ꝑm⁹ martyriū ſbijt vn̄ dr̄. Occidit iaco|bum fratrem iohā|nis gladio.

iſſe tale corp⁹ ꝑ naturā. ʒ vt videtur ⁊ pate|ret' fecerat illud mortale ad tp̄us ⁊ ibi q̄lis erat ꝑ naturā talē ſe oñdit ⁊ talē vt aiunt ſe dedit diſcipulis in cęna q⁊ tal' ī modico ꝑt eſſe loco. Vanū ē aūt in hmōi laborare ⁊ ſeq̇ naturā ī miracul'. Ita enī ī carne mor|tali oñdit gl'am īmortalitatis ſicut poſt re|ſurrectionē in carne īmortali cicatrices et palpādū ſe ꝑhuit ⁊ comedit. Et ſic varie ſentiūt auctores de moyſe et helia. Et ſuꝑ lucā īuenies gloſā q̄ dic' eos ibi fuiſſe Hoc potuit eē de helia q̇ adhuc viuit. Alia q̄ dicit angelos eoruꝫ corꝑa aſſumpſiſſe.

Quattuor hēbunt corꝑa poſt reſurre|ctōeꝫ īmortalitatē paſſibilitatē glorifi|catōeꝫ agilitatē ⁊ ſicut an̄ paſſionē ī corꝑe mortali dn̄s q̄dā ſigna īmortalitat' oñdit vt qn̄ diſcipulis corpus ſuū dedit ita etiā poſt reſurrectionē q̄dā ſigna corꝑis morta|lis oñdit vt qn̄ thomę cicatrices oñdit.

De lunatico Ca. LXXXVII.

i N ſequēti die ad ꝑces pris ſanauit filiū lūati|cū quē oblatū ſibi diſcipuli ſa|nare nō poterāt. Nō ex vitio lunę patiunt' lunatici. ʒ demones eos vexāt his tꝑib⁹ vt ꝑ lunā īfamēt lunę creatorē. Erubeſcat iu|lian⁹ q̇ dicit nullū peccatū eē in puero. Le|git' enī de iſto q⁊ a pueritia lunatic⁹ fuerat in q̊ ſi nihil hr̄et ſuū demō nō illū poſſide|ret. Cūq̄ꝫ q̄ſiſſent diſcipuli q̄re ipſi nō eie|cerint ait ꝓpt' īcredulitatē vr̄am. Q⁊ ſi ha|bueritꝭ fidē ſicut granū ſinapis dicetꝭ mō|ti huic trāſi hic ⁊ trāſibit. Qd̓ trāſlatiue ꝺ diabolo pn̄ti quem eiecerat ꝑt ītelligi q⁊ a nullo ad l'ram legit' factū niſi ꝙ ad p̄ces gregorij neoceſarienſis legit' q̇dā mōs retra|ct⁹ ⁊ dediſſe locū baſilicę fabricādę. Et ad ꝑces cuiuſdā pris lapis tranſlat⁹ de orto

Uel grā exēpli ꝑ quolibet īpoſſibili dictū eſt. Uñ in luca aliud eſt exemplū. Dicetis huic arbori moro trāſplantare in mare et obediet vobis.

De verbis dñi quib⁹ inuit triduū mortis ſue. Ca. LXXXVIII.

e T acceſſerunt qdā phariſeoꝝ ad ieſū dicētes. Uade hinc .i. de galilea. qꝛ herodes qrit te interficere. ⁊ ait illis. Ite dicite vulpi illi qꝛ ecce demonia eijcio. ⁊ ſanitates pficio hodie ⁊ cras. ⁊ tertia die ꝯſūmor. qḋ ē. Ipſe nō occidet me. ħ ego ponā aīaꝫ meā ita ꝙ tertia die mortis ītrans infernū. tollaꝫ demōi tirānidē ſuā. In craſtino educā captiuitatē quā ſanitati reſtuā. dū portā padiſi aptāei oſtēdā. vel ponā eā ī paradiſo. q̄ ē ī extremis marī ad oriētē. qi reſtituēs hoīem ſanati quā pdiderat. Tertia die reſurgam ꝯſūmatus. Pōt tū ħ referri ad tres annos opationis miraculoꝝ xpi. in q̄ꝝ tertio ꝯſūmat⁹ eſt. Et qi oſtēdēs ihs ꝙ nō moreret̄ ī dñio herodis. addidit. qꝛ nō capit ſcptura ſupple aliq̄ me ꝓphetā pire extra hirlm

De tributo īuēto ī ore piſcis Capitulū .LXXXIX.

e T cū veniſſet capharnaū. acceſſerunt q̄ſtores cēſus capitis. ⁊ miſſus a dño petr⁹ ad mare tulit piſcē. ī cui⁹ ore īuenit ſtaterē. i. duo dedragmata. ⁊ ſoluit ꝓ ſe ⁊ ꝓ dño. Et ſi enī dñs loculos hñet. tñ ea q̄ data erāt ⁊ in vſus paupꝝ. ī vſū ꝓpriū noluit expendere.

Qꝫ appſtoli queſierūt quis eorū eſſet maior Capi. .XC

c Vm aūt diſcipuli q̄ſiſſent ī via. q̄s eoꝝ maior eēt acceſſerūt ad ihum ⁊ dixerunt Quis putas maior eſt in regno celoꝝ. q̄ſi diceret. Dic q̄s maior ē int̄ nos mō. qꝛ ille idē maior erit in celo. in q̄ errabār. In futuro enī oīs ꝓlatio ceſſabit angeloꝝ ⁊ hoīm vt apl's trahit. Et āplexans ihs puulū. docuit ſiſtes pꝛuulo. i. hūiles ī via exaltari ī patria. ⁊ q̄ vellet pmus eoꝝ eē. fieret oīm miſter. Hic ē ꝙ prim⁹ oīm ī eccl'a hūū ſeruoꝝ dei ſe fatet̄. Paruulus iſte vt q̄d eꝫ tradūt fuit marcialis apl'us lemonitāꝝ.

De parabola ouis et dragme et filii prodigi Ca. .XCI.

c Vnqꝫ ſcandalizatores puſilloꝝ dixiſſet p metaphorā mēbroꝝ eruendos ⁊ ꝓijciēdos. nec ꝯtēnendū vnū de puſillis. ad oſtēdendū quanti ſint puſilli apud patrē. dixit eis parabolam ouis centeſime reportare relictis nonaginta nouē Licꝫ enī paſtor pl⁹ diligat centū oues q̄ꝫ vnā. tñ magis ſollicit⁹ eſt de pdita q̄ꝫ de manentib⁹. Pro eodem addidit parabolā de decima dragma iauēta. Et eſt dragma nūmus certe quātitatis hñs imaginem regis

Dragma vero dragmatis. quarta pars ſtateris ē. Tertiā q̄ꝫ de eodem ſubdit parabolā de filio prodigo. in q̄ nō ſolū gaudiū ſuū de puſillis redeūtib⁹ oſtendit. ſed etiam inuidentium murmur arguit. in q̄ ſiliquas porcoruꝫ

Drama dramatis genus carminis. de quo dr̄. Dulcia cātica dramatis. drama ſine. g. canticū pſonaꝝ q̄ ſcriptū ē canticū amoris. et declinat̄ a q̄buſdā dramis a q̄buſdaꝫ dramatis.

cibū dixit. Et eſt ſm q̄ſdā fruct⁹ arboris ſonū faciēs cū comedit̄. Eſt aūt gen⁹ leguminia ſonoris frondib⁹ ⁊ vacuis. qḋ magis onerat q̄ꝫ reficiat. Et nota qꝛ qḋ in auib⁹ dr̄ altile. in aīalibus dr̄ ſaginatū.

De dimittēdo frī ſeptuagies ſepties Ca. .XCII.

c Vnqꝫ addiſſet dñs de corripiēdo frē q̄ in te ſolo peccauit. i. te ſolo ſciēte. pus ſecreto. p⁹ corā teſtib⁹. p⁹ corā eccl'a. ⁊ addidiſſet. q̄cunq̄ꝫ ligaueritis ſup terrā. ⁊c. q̄ſiuit petrus. an dimittendū ſit frī peccāti vſq̄ꝫ ſepties. rñdit ieſus. Imo vſq̄ꝫ ſeptuagies ſepties. cccc. nonaginta vicib⁹. ⁊ etiaꝫ ſe-

se a de perdoa ao proximo.

ptuagies ſepties·i·omnē iniuriā· vt bis legat' ſeptuagies ſepties·ita ſcʒ vt prima expoſitio referat' ad tempus·q·d. Jmo ſp dimitteſ Scdo ad omnē iniuriā·q: ſeptuagītaſeptem ex numero vniuerſitatis·ꝛ nūero trāſgreſſiōis·i·ex vij·ꝛ·xj·ē cōpoſitum.

Septenari⁹ dr numer⁹ vniuerſitatis· q: vniuerſitas dierū currit p ſeptē dies ebdomadę. Undenari⁹ numer⁹ dr tranſgreſſionis·q: vnitate trāſgredit' decē·ꝛ nō puenit ad·xij·q̄ iterū bon⁹ numer⁹ eſt q̄ntū ad ſignificata. Et nota·ꝙ q̄libet tenet' rancorē animi ꝓ iniuria dimittere·etiā ſi nō petat veniā q̄ leſit. Qđ ſi petierit·teneoꝛ ei dicere aue ſubuenire ſibi ſi indiguerit·qđ nō teneoꝛ niſi petat·niſi ſim pfect⁹. Qđ āt dimittendū ſit petēti·dñs p ſerui parabolaʒ ſuboſtendit·cui⁹ debitū reuocauit dñs ſu us·q: noluit miſereri conſerui ſui.

Q₃ ob ſolā foꝛnicationē vxoꝛ pōt dimitti. Ca. .XCIII.

Et factū ē poſt ſermones iſtos migrauit ih̄s a galilea·ꝛ venit ī iudęā trāſ ioꝛdanē ꝛ ſecuti ſunt eum galilei·ꝛ curauit eos ibi. Et acceſſerunt ad eū phariſei tēptantes et dixerūt. Si licet homini dimitt'e vxoꝛem q̄cunq; ex cauſa. Quib⁹ ait dñs. Q: de⁹ inſtituit ꝯiugiū·ꝛ ideo nō licebit homini ſepare illud·q: etiā ſic voluit dñs virū adherere vxoꝛi·ꝙ ꝓpter eā relinqueret patrē ꝛ mr̄eʒ i·affectū ſuū magis dirigeret homo ad pꝛocreationē liberoꝝ ꝗ̄ ad curā parentū. Sicut enī humoꝛ de radicib₃ aſcēdit ad arboꝛem·ꝛ tranſmittit' ad ſemen·et ad radices nō redit·ita affect⁹ a parētib₃ ad filios trāſmittit'·nec ꝯuertit'·i·maioꝛ ē affect⁹ ꝛ ꝓnioꝛ parētū ad filios ꝗ̄ filioꝝ ad pentes. Cūq; obieciſſēt d̄ libello repudij ꝯceſſo a moyſe ꝛ dixiſſet·ob duritiā coꝛdis eoꝝ h̄ eē permiſſū·i·nulla lege punitū. Nō enī oꝛdini dei moyſes ſupoꝛdīaret·addidit ꝙ excepta cā foꝛnicatōis nō liceat hoī dimittere vxoꝛem. Qđ audiētes diſcipuli dixerūt·q: nō expedit nubere. Ne āt omnē ꝯtinētiā meritoriā putarēt·diſtinxit dñs eunuchos·q: q̄dam ſic naſcunt'·q̄ ꝓprie dicunt' caſtrati·i·caſte nati. Alij facti ſūt ab hoībus·q̄ ꝓprie dicunt' ſpadones a ſpata. Alij ſe caſtrant ꝓpter regnū dei·q̄ ꝓprie dicunt' eunuchi·i·bene vincentes·ab eu qđ eſt bonū·ꝛ nuche qđ eſt victoria. Et hec vltima meritoria eſt. Cumq; pueris oblatis īpoſuiſſet man⁹ ꝛ benedixiſſet eis·abijt inde.

De galileis quos occidit pilatus Capitulū .XCIIII

Poſt hec ambulabat ieſus ī galilęā·q: ī iudęa q̄rebant eū interficere. Aderant eo tp̄e quidā nūciantes ei de galileis.q͛ꝝ ſanguinē pilat⁹ miſcuerat cū ſacrificijs eoꝛum. Quidā enī dicens ſe dei filiū·mltos ſeduxerat de galileis·q̄s dū duxiſſet in garizim vbi dixerat ſe aſcēſurū cęlū coꝛā eis dū ſacrificarēt ei ſupueniēs pilat⁹·ipſū cū oībus occidit·timuit eniʒ ne ꝛ iudeos ſeduceret. Cumq; putarent eos perijſſe iō q: neq̄oꝛes eſſent ceteris galileis ait dñs: Nō minus iudęos his ſceleratos ꝛ ſilr̄ niſi peniterent pituros·etiam hieroſolymitas niſi peniterent pituros·ſicut pierant in ſiloe.xviij·viri·oppꝛeſſi a turre quā ędificabant·ſup q̄ dixit eis ſilitudinē ficulneę nō faciētes fructum.pꝛo qua cultoꝛ vineę vix impetrauit annū ne cōbureret' donec ꝓbaret eam.

De muliere incuruata. Capitulum. .XCV.

Cumq₃ doceret ſabbatis ī ſynagoga erat ibi mulier hn̄s ſpūm īfirmitatis·quā incliauerat ſpūs īfirmitatꝭ·alias ſathanę·xviij·annis·et īpoſuit ei man⁹ ꝛ erecta eſt.

De ſcenophegia Ca. XCVI.

Erat aūt in pꝛoximo ſcenophegia·qđ ſonat vmbraculoꝝ fixionē·ꝛ dixerunt fr̄es ei⁹ ad eū Tranſi in iudęā·vt diſcipuli tui videāt opa tua q̄ facis·q̄ vndecunq; illuc ꝯuenient. Si hoc facis manifeſtas te mun

dr·q·d·Si ex te facis·7 nõ ex beelzebub·vł ſi ꝑ quia. Hi erant cõſanguinei ieſu·q̄ ei⁹ glam q̄rebant·vt inde ꝑticipes fieret. Qui bus ipſe ait. Uos aſcẽdite ad diē feſtū iſtū id eſt·ad pmū. Mediāte eni die feſto aſcen dit·ſ·q̄i in occulto. Judei āt q̄rebant illū dicētes. Ubi ē ille. Et murmur erat de illo q꜡ q̄dā dicebāt bon⁹ ē·alij ꝙ ſeductor erat cūqꜫ aſcendiſſet docebat ī tēplo, et murmu rabāt dicentes. Quō lr̄as ſcit iſte·cū nō di dicerit. Cūqꜫ q̄dā diceret·nomē hic ē xp̄s Alij dicebant. Hūc ſcim⁹ vn̄ ſit. Chriſtus aūt cū venerit·nemo ſcit vn̄ ſit. Hoc dice bant·q꜡ eſaias dixerat. Generationē ei⁹ q̄s enarrabit. Multi aūt de turba crediderūt in eū dicentes. Chriſt⁹ cū venerit nunquid plura ſigna faciet q̄ꜫ hic faciet. Et ait illi q̄ dā d turba. Magiſter·dic fratri meo vt di uidat mecū hereditatē. Qui rn̄dit. Homo q̄s me ꝯſtituit iudicē ſup vos.

Q꜡ miſſi vt teneret ieſum āmi rabantur verba eius.

Capitulū XCVII.

Miſerunt ergo pncipes 7 phariſei miſtros· vt cōprehenderēt eū·7 ait ihs. Quęritis me·7 nō īuenietis·7 vbi ego ſuꝫ vos nō poteſtis venire·q̄i dicat. Tales nō accedetl ad me·ſed poſt reſurrectionē mł̄ti volent inuenire me ſi fieri poſſet corꝑaliter 7 nō inueniēt·fide tū inueniēt. Et dicebāt quidā. Hic eſt vere ꝓpheta. Alij hic ē xp̄s. Cunqꜫ rediſſent miniſtri ad pontifices et phariſeos· 7 dixiſſent miniſtris·cur nō ad duxiſtis eū reſponderūt: Nunq̄ꜫ ſic locut⁹ eſt homo vt iſte loquit. Et increpabāt eos phariſei dicētes. Nūq̄d 7 vos ſeducti eſtl Quis pncipū 7 phariſeoꝝ credit in eū. Et ait nicodem⁹. Lex nr̄a nō iudicat quenq̄ꜫ niſi prius audierit ab ipſo. Credebat ꝙ ſi patienter illū audierent ſicut ipſe fecerat·ſi miles miniſtris fierent. Et dixerunt ei. Nū q̄d 7 tu galile⁹ es·id eſt·a galileo ſeductus. Scrutare ſcripturas A galilea non ſurgit ꝓpheta.

De adultera Cā. XCVIII.

Ieſus aūt iterū diluculo venit ī templū·7 ſedēs docebat ꝑplm. Et adduxerunt ei ſcribę 7 phariſei mulierē dep̄hēſā in adul terio·7 q̄rebant q̄d iudicaret de ea facien dū. Putabant eni ꝙ dn̄s in iudicādo fie ret īmiſericors vel iniuſt⁹· vt īmiſericordeꝫ irriderent·7 ꝯtra moyſen agentē dānarent Jhs āt iclinās ſe deorſū·ſcribebat digito ī terra. Cūqꜫ inſtarent erigēs ſe dixit. Qui ſi ne peccato eſt veſtrū·prim⁹ in eam lapidem mittat. Et iterū ſe iclinās ſcribebat: Quid ſcribebat. Quidā dicunt id q̄d eis reſpon dit Hieronymus in quadā ep̄ła ad ſtudio ſuꝫ videt eū velle ſcripſiſſe. Terra terra ſcri be hos viros abdicatos. Uel terra terram accuſat in epiſtola ad hyreneū. Audientes aūt exibant vn⁹ poſt aliū · 7 remanſit ieſus ſolus ab illis·7 mulier ſtans in medio diſci puloꝝ·7 dimiſit eam incondēnatā dicens Uade 7 ampli⁹ noli peccarre. Et nota·ere ctus dedit ſententiā iuſticię. Jtem erectus ſententiā miſericordie quia aquę vtrunqꜫ ꝓpriuꝫ eſt deo miſereri et punire, q꜡ oīs xp̄i actio xp̄iani eſt lectio

De parabola diuitis volētis am pliare horrea ſua. et d quibuſdā. verbis domini Ca. XCIX

TUnc dixit ad illos. Cauete ab oī auaricia·cum ſit breuis hoīs vita. Super quo propoſuit eis ſimilitudinē de diuite q̄ pro fructuum vbertate deliberabat horrea ſua āpliare. Cui de⁹ ait. Stulte hac nocte ani mam tuā repetent a te q̄ autem paraſti·cu ius erunt: Jterū locut⁹ eſt ieſus illis multa Ego ſum lux mūdi. Ego teſtimoniū perhi beo de me. ꝛc. Jnter hec dixit planę ſe dei fi liū·7 eos in peccato ſuo morituros·7 ſcitu ros quis eſſet, cum exaltarent eum a terra 7 ipſos nec filios dei eē·nec abrahę·7 ꝙ abra am viderat diē ſuū·7 tulit anteq̄ꜫ abraam fieret ego ſum. Jlle ſolus vere eſt q꜡ anteq̄ꜫ

aliq̇d fieret vere potuit dicere· ego ſū. Tu/
lerūt ergo lapides iudei· vt iacerēt ī eū Je
ſus āt abſcōdit ſe ⁊ exiuit ď tēplo. Et nota
ꝙ iudei dixerūt· q̇nquaginta annos nōdū
habes. Quidā opinati ſūt ab incarnatōne
dñi vſqꝫ ad paſſionē plures annos fluxiſ/
ſe· qꝫ ex hiſtoꝛijs colligimus.

De ceco nato. Ca. .C.

T preterienſ ie

e ſus vidit hoīez cecū a natiuitate
⁊ luto facto de ſaliua· cum liniſſet
oculos eiꝰ miſit eū ad natatoꝛiā ſiloe· ⁊ la/
uit ⁊ vidit. Siloa fōs
ē ad radicē mōtꝭ ſyō
q̇ nō iugibꝫ aq̇s· ſed
īcertis hoꝛis ebullit
cuiꝰ aq̇ue vt excipen

In valle ioſephat
ſm traditōez ſiroꝝ
ſiloe manat ſb terra

tur· q̄i ſtagnū nō longe a fonte erat cōſtru/
ctū· quā collectōnē mō piſcinā· mō natato
riā vocat ſcriptura. Erat aūt ſabbatū Uū
⁊ phariſei cū accepiſſent ab illuminato· ꝙ
ieſus eū illuminauerat· dixerūt ei. Da gl'aꝫ
deo. Nō ē h̄ hō a deo q̇ ſabbatū nō cuſto/
dit. Cumqꝫ ille cōmendaret ieſum· ⁊ adde
ret. Nūquid ⁊ vos diſcipuli eiꝰ vultꝭ fieri
maledixerūt ei· ⁊ dixerūt. Tu diſcipulꝰ illiꝰ
ſis· nos aūt moyſi diſcipuli ſumꝰ· hūc vñ
ſit neſcimꝰ· i· nō approbamꝰ. Supra enim
dixerūt ſe eū ſcire. Putabant aūt ieſuꝫ ma
ledictū· ⁊ oēs credentes in eū maledictos.
Et cū eū eieciſſent foꝛas inuecit eū ieſꝰ. Cū
qꝫ dixiſſet ei ſe eē filiū dei· ille adoꝛauit eū·
Et ait illi ih̄s. Jn iudiciū ego veni in mun
duꝫ vt q̇ nō vident videāt· ⁊ q̇ vidēt ceci
fiāt· q· d· Jn h̄ ꝙ te mendicū illūiaui· ītelli/
ge· ꝙ ego veni ſeꝑare paupes ſpū a ſupbis
q̇ ſeſciolos iactāt· vt illi illuminent'· iſti· i·
ſcioli cecitatē mentis incurrant.

De ſignis perfectōis et de īpoſſi
bilitate ītrādi diuitē ī regnū celo
rum. Ca. .CI.

T cuꝫ egreſſus

e eēt ih̄s in via· adoleſcēs genufle
xo rogabat eū dicēs. Quid faciā
vt habeā vitā eternā· Cūqꝫ iniunxiſſet ei
de cuſtodia mandatoꝝ· ⁊ audiſſet eū huaſ
ſe ea· docuit eū de ꝑfectōe· ⁊ vnū ſignū ꝑfe/
ctionis ꝓpoſuit dicēs. Uade ⁊ vēde oia q̄
habes· ⁊ veni ſequere me. Eſt enī ꝑfectio ꝑ
latoꝝ· cuiꝰ ſignū eſt relinquere oia ⁊ pone/
re aīaꝫ ꝓ ouibꝰ Eſt etiā ꝯtēplatiuoꝝ· cuiꝰ ſi
gnū eſt hēre moꝛtē in deſiderio· ⁊ vitā in pa
tiētia· Eſt ⁊ clericoꝝ· cuiꝰ ſignū ē ꝯtinētia.
Hoc audiēs adoleſcēs· abijt triſtis· erat eī
pecunioſus valde ⁊ locuples. Tūc ait ih̄s
ad diſcipulos. Faciliꝰ ē camelū ꝑ foꝛamen
acꝰ trāſire qꝫ diuitē ītrare in regnū celoꝛuꝫ
Faciliꝰ ſignificat h̄ minꝰ poſitio ſui ꝯtrarij
i· minꝰ ē difficile· q꞉ minꝰ impoſſibile. Pōt
enī deꝰ facere· vt camelꝰ trāſeat ꝑ foꝛamen
acus nullo obſtante. Auarū vo q̇ hic noīe
diuitis intelligit'· ponere in gl'a· ſi poteſt de
potentia· de iuſticia nō p̄t. Gradus vo cō
paratōis inter impoſſibilia ne mireris. Jm
poſſibiliꝰ enī eſt equū ꝯuerti in lapidē· qꝫ ī
aſinū· cui eſt accōmodatioꝛ naturalit' qꝫ la
pidi. Fuerūt q̇ dicerēt· ī hirl'm paruā fuiſſe
poꝛtā· q̄ acus dicebat'· ad quā cū veniebāt
cameli ꝓ cōpendio vie cū oneribꝫ ſuis nō
poterant tranſire vel ſubire eaꝫ. Exonerati
ergo tranſibāt· ⁊ iterū receptis oneribꝫ mi/
nabant'. Scd̄m h̄ ergo ſilitudo notat' hic
nō impoſſibitas. Opoꝛtet enī auaruꝫ amo
rem opum dimittere ſi vult ingredi ad vi·
tam. Q꞉ āt noīe diuitis auarū ſignificaſſet
hinc patet· ꝙ diſcipuli ſubdiderūt. Quis
enī poterit ſaluꝰ fieri. Plures enī ſūt pau
peres diuitibus· ⁊ ita plures poſſunt ſalua
ri· ſi de poſſeſſoꝛibꝰ opū dixiſſet. Quibꝫ ait
ieſus. Apud hoīes hoc eſt īpoſſibile· apud
deū aūt oīa poſſibilia ſūt. Non ꝙ tales deꝰ
poſſit ſaluare· ſed q꞉ poteſt eos iuſtificare·
⁊ tunc ſaluare.

Qđ relinquētes pro chriſto oīa
iudicabunt Ca. CII.

Unc petrꝰ ait

t Ecce nos reliq̄mꝰ oīa· ⁊ ſecuti ſu
mꝰ te. Quid ḡ erit nobis· ſupple
relinquendū. Jlla enim oīa reliquerat pe/
trus de quibus dictum eſt· ⁊ omia vanitas

Illa aũt oĩa ſibi retinuerat· de q̇b dictũ ē. Deus eſt oĩa in oĩb. Et rñdit ihs. Cũ ſederit fili⁹ hoĩs in ſede maieſtatis ſue in regeneratione ſedebitis ⁊ vos ſup ſedes.xij.iudicãtes.xij.trib iſrl. Fit in baptiſmo pma regeneratõne in aĩa· fiet i iudicio ſcda i corpe. Ibi ↄtēptores mũdi cũ dño iudicabũt nõ ſolũ cooꝑatione ſed etiam auctoritate. Duodenari⁹ ãt ponit̃ p plenitudĩe ptãtˡ ⁊ ·xij· trib iſrael ꝑ oĩbus iudicandis. Duodenari⁹ enĩ ex ſeptenario q̇ eſt numer⁹ vniuerſitatis ſurgit· i· ex ptib ſeptenarij in ſe ductis. Quidã tñ hoc ſolis diſcipulˡ dictũ dicunt· ⁊ ĩpletũ iam eſſe in ſubiectõe mũdi qꝛ q̇ poteſtatem habentes ſup omnẽ eccleſiã ſedent. Poſt ad oẽs generaliter ſermo directus eſt. Oĩs qui reliquerit domũ aut parentes· ⁊c· centuplũ accipiet nũc in h tpe ⁊ ĩ futuro vitã eternã. Quia pter ſpũalia q̇ quaſi centuplũ ſũt cõpata carnalibus· ſancti viri alios ſanctos plus etiam ꝓpinquis ſuis diligunt.

De diuite et lazaro Ca CIII

p

Hariſei vero audiẽtes eũ diſputãtẽ de ↄtẽptu mũdi deridebant eũ· qꝛ lex obſeruatorib ſuis bona terre ꝓmittebat. Ipſe aũt ↄ eoꝝ auariciã exẽplũ eis ꝓpoſuit de diuite purpurato ⁊ epulone· q̇ ĩ inferno cruciabat̃· qꝛ recepat ĩ vita ſua bona ·i· ſola illa q̇ putauerat bona. Nec fuit h pabola ſed in re ipſa· qd ꝑpedit̃. qꝛ nomẽ mẽdici ibi ponit̃ lazarus ſcꝫ q̇ poſitus eſt in ſinu abrae. Erat enĩ in ſuperiori margine inferni locus aliq tñtam hñs lucẽ· ſine omni pena materiali· in quo erant anime predeſtinatoꝝ vſq ad xpi deſcenſũ ad inferos qui locus ꝓpter ſui tranquillitatem ſinus abrae dictus eſt· vt ſinum matris dicimus Et dicebat̃ abrahe. qꝛ fuit prima credẽdi via. Ipſe enĩ pmus publice pdicauit vnũ tantũ deũ eſſe Hunc locum vocauit ob tenebras p tedio expectando dicens. Et in tenebris ſtraui lectulũ meũ. Nota q diueſ dixit ſe cruciari in lingua· i· p peccato lingue qꝛ epulones loquaces eẽ ſolẽt. Nec mirũ ſi anima tranſlatiue dicat̃ mẽbra hrẽ· cum diuinitas eodẽ tropo p mẽbra diſtinguat̃ Fuerũt tñ q̇ dicerent ⁊ angelos ⁊ aĩas corpora habere aerea. Alioqui aĩe ignem vrẽtem nõ ſentirẽt· qd ſup geneſim inuenies. Alij dicũt q ad ſentiendã vſtionem ignis nõ eſt neceſſe hrẽ corpa. Eſt enĩ q̇dam ſpecies ignis· cui ſi imponas manũ ardorẽ ſenties ſine aliqua leſione man⁹ Qd aũt abraam chaos inter eos firmatũ dixit· vel cha⁹· vt veteres codices hñt· forte in re ita erat. Uel ppetuam bonoꝝ ⁊ maloꝝ diſſĩlitudĩnem poſt hanc vitã notat. Cumq diues rogaret demittẽdo lazaro ad frẽs ſuos· audiuit hñt moyſen ⁊ ꝓphas. Uñ ⁊ conijcit̃ q iudeus fuerit ꝑ q̇ etiã forte abraã vocauit eũ filiũ· ⁊ ille ipſum patrem.

De villico iniquitatis Capitulũ CIIII.

a

D diſcipulos aũt ꝓpoſuit ihs pabolã de villico iniq̄tatis. Et eſt villic⁹ ꝓprie ville cuſtos· ſ hic accipit̃ pro iconomo. Hic timens amoueri et egere· clanculo fecit miſericordiã cũ debitoribus dñi ſui vt cũ eijceret̃· memores beneficioꝝ recipent eũ in domos ſuas. Et laudauit dñs villicũ iniquitatis· nõ quia inique· ſed quia prudenter egiſſet. Eſt enĩ prudentia· quedã ſibi ĩ poſterum prouidentia· et ex hoc quaſi a mĩori intulit dñs dicens Si ſibi in futurũ prouidens etiam cum dolo laudatur· ergo facite vobis amicos de mãmona iniq̄tatis· vt cũ defeceritis· recipiant vos in eterna tabernacula· q· d· Quanto laudandi magis eritis ſi puideritis vobis ſine dolo. Mãmona lĩgua ſyra diuitie· et mãmon ſathanas· qui opibus ſeducit. Que dicunt̃ iniquitatˡ qꝛ de iniquitate colligi ſolent. Unde vulgata ſententia dicitur. Omnis diues aut iniqu⁹ aut heres iniqui. Hoc quidã male intelligentes rapiũt vt bene diſpenſent. Sꝫ q̇ offert ſacrificiũ de ſubſtãtia paupis· idẽ facit ac ſi victimet filiũ in ↄſpectu pris. Uˡ poteſt ſic exponi· qꝛ dñs in hoc vbo· ⁊ hic ꝑuidet nobis et ĩfuto· q· d· Uobis reſuate

de reb⁹ veſtris ad ſolatiū vitę· ď ſupfluo fa
cite vobis amicos. Qď eī vltra neceſſaria
vitę retinet᷑· nec ꝓximi neceſſitatib⁹ erogat᷑
pecunia ē iniqtatis· i· ꝯ ęquitatē. In ea enī
nō ſeruam⁹ ęquitatē· quaꝫ ꝓximo debem⁹
quē ſcꝫ ſicut nos diligere tenemur. Et no-
ta ꝙ nō oēs paupes pnt̄ nos recipe in eter
na tabernacula· ſꝫ qꝛ largimur his· recipie-
mur ab angelis· bonuꝫ eſt tn̄ eligere bonos
paupes cū poſſum⁹. Et adiecit dn̄s Ser-
uus ſciēs volūtatē dn̄i ſui ⁊ nō faciēs eam
plagis vapulabit mltis· q̇ āt nō cognouit
vapulabit paucis. Multi ꝓpter h̄ auertūt
aurē ne audiāt xbū dei· ſꝫ hi nō neſcientes
ſed ꝯtemptores iudicant᷑.

De denario diurno. Capitulū. CV.

t

Unc domin⁹
ꝓpoſuit eis ſilitudinē de prēfami
lias· q̇ ꝯduxit operarios in vineā
ſuā ex denario diurno. Cūqꝫ nō niſi quīqꝫ
horę diei ibi numerēt᷑. tn̄ oēs ſubintelligū
tur ſex ętates· tā tpis qꝫ hoīs. In vndecia
enīꝫ q̇nta ⁊ ſexta ętas vel ciliās intelligit᷑.
In eadē qꝫ ſenect⁹ ⁊ decrepita. Identitas
ſiq̇dē denarij eādē ꝑpetuitatē notat. Nul
lus enī vita ibi breuior aut lōgior erit alia
ſed idē de⁹ oīa in oīb⁹ notat᷑ in ea. De mur
mure xo recipientiū dici pt̄· qꝛ ibi nō erit
murmur inuidētiū· ſed ammirantiū de ma
gnitudine premij Solet enī murmur qn̄qꝫ
accipi ꝓ ꝯfuſione vocū. Vl' pōt trahi mur
mur ad ſtatū pn̄tem. Interrogatio xo cur
pares feciſſet in gl'a ad futurū. Cauſā enīꝫ
dilatiōis xpi a gl'a ꝓ qua potuerūt murmu
rare āti q̇ tūc demū ſcient· quā nunqꝫ ſciue
runt· ſ· ne ſine nobis glorificarent᷑. Ammi-
rationē aūt eoꝝ de cauſa cognita expreſſit
dn̄s ſub interrogatione. An nō licet mihi
facere qď volo? Poſt ꝯcludēs ꝑabolā ait
Sic erūt nouiſſimi ꝑmi· ⁊ ꝑmi nouiſſmi· i·
iudęi et gētes ęq̇bunt᷑ in ingreſſu regni cę-
loꝝ· qꝛ nullus intrauit vſqꝫ in ſeptimā ęta
tē q̇eſcentiū· q̄ incepit plene in aſcenſione
In reſurrectione qꝫ corporū electi cuiuſcū
qꝫ ętatꝪ vel tpis vel hoīs ęq̇bunt᷑· niſi forte
pauci ante reſurrexerint quaſi priuilegiati
Quidā tn̄· qꝛ in hac
parabola legit᷑. An
oculos tuus nequaꝫ
eſt· ⁊ in fine. Multi
ſūt vocati pauci xo
electi· dicūt laboran-
tes in vinea omnes
fideles cuiuſcunqꝫ
tpis vel ętatis· quoꝝ

Qď licet incepit ꝑ
cāꝫ in paſſiōe· tn̄ cō
ſūmata fuit in aſcē-
ſione· vt eger ſūpta
potione cām ſanita
tis hꝫ· ſꝫ nondū ple-
ne ſanus eſt

quidam boni· alij xo mali· ⁊ vocant accipi
entes cum murmure malos· putātes ſe pl⁹
accepturos· et qꝛ priores fuerunt in eccl'ia
vel tpe vel dignitate etiam plus alijs acce-
pturos. De quibus ꝓpheta dicit. Cadent
a latere tuo mille et deceꝫ milia a dextris tu
is. Et dominus in euangelio dicit ſe dictu-
rum talibus. Neſcio vos. Quāuis etiā de
eiſdem videatur ſermo fieri· ſcꝫ de accipiēti
bus denariū· tn̄ ſm regulā ticonij de diu̇-
ſis ibi agitur. ſcꝫ de accipiētib⁹ ⁊ nō accipi
entibus· ſed putantibus ſe accepturos· ſed
tunc nec putabunt· nec accipient. Vel pōt
eē ſyndereſis· quia ſi vellēt ꝑmi murmura-
re poſſet rationabiliter murmur eoꝝ com
primi.

De hydropico et exhortatōe ad hmilitatē et miſericordiā Capitulum .CVI.

e

T factū eſt cuꝫ
ſabbato manducaret panē ī do-
mo cuiuſdā ꝑncipis phariſęorū
erat aū eū hydropicus. Eſt aūt hydropiſ
aquoſus humor ſubcutaneus de vitio veſi
cę natus cum inflatione et fetido anhelitu
Obſeruabāt aūt phariſęi ieſuꝫ· ſi ſabbato
curaret. Cunqꝫ quęſiſſet ab eis· ſi licet ſab
bato curare· et tacuiſſent· apprehenſum lan
guidum ſanauit. Poſt probauit licere cu-
rare· quia pecus lapſum in puteūꝫ die ſab
bati extrahitur. Mirum autē erat ꝙ de cu-
rationibus in ſabbato eum arguebāt Ha
bent enim in traditionibus ſuis determina
ta operū genera· circiter ſeptuaginta· a q̇b⁹
vacandum eſt ſabbato· inter quę nō eſt cu
ratio· maxime quę fit ſolo verbo· ſicut dn̄s

ſepe curabat. Dicebat aūt etiā ad īuitatos parabolā. Cū inuitatus fueris ad nuptias nō diſcūbas in primo loco. Cōtra ſupbiā phariſeoꝝ humilitatē docebat. Et nota ꝙ hec nō eſt parabola ſed poti⁹ exemplū vni⁹ opis humiliter faciendi. Qd̄ quia ideo ꝑ ponit̄ vt ad ſimilitudinē eius cetera fiant· parabola vocat̄ quaſi ſilitudo in exemplo Illum aūt qui eū īuitauerat· monebat ad miſericordiā dicēs. Cum facis prandium noli īuitare cognatos ꝛ diuites· ſ; paupes Nō dānat amicoꝝ inuitationē· ſ; volūtatē luxurioſe viuēdi· vel edendi· et ſe inuicē reinuitādi. Ex eo ꝙ dñs ait hic. Retribuet̄ enī tibi in reſurrectōe iuſtoꝝ. Et q̄dā d̄ diſcūbentib⁹ intulit. Beatus q̄ manducabit panē in regno dei. Errauit cherint⁹ dicēs etiam corpalem ibi futuram refectionem· ſicut homo creatus eſt īmortalis· nō tñ ſine ciboꝝ alimonia.

Qñ in enceniis voluerūt iudei lapidare ieſū Capitulū. CVII.

Acta ſunt aūt

f encenia ī hieroſolymiſ. ꝛ hyems erat. Encenia dicunt̄ q̄ſi enchenea· a neos qd̄ eſt nouū· ꝛ ſanat īnouatōeſ ꝛ eibi intētinū· qꝛ ſubiectōe; notat qū ſc; aliq̄ domus aut vas aut veſtis a cōi vſu ad celebrē ꝛ diuinū vſū ſubuehit̄· qd̄ latinus dicit dedicatōe;. Tñ hebre⁹ vocat dedicatione inchoatōnē vſus noue rei· vt cū prīo inhabitam⁹ nouā domū· aut induim⁹ nouam veſtē. Hic aūt encenia vocant̄ feſta dedicationis tēpli qd̄ annuatim fiebat. Hoc aūt feſtū nō ad primā vel ſecundā dedicatōnē templi ſpectabat· ſed ad tertiā. Prima enī fuit in autūno· qꝛ ſalomon dedicauit templū decima die ſeptēbris· et vſq; ad tēpli illi⁹ euerſionē fiebāt q̄tannis duo feſta eadē die dedicatio ſcil; et expiatio. Cū h̄o redificatū fuit templum a redeuntib⁹ de babylone dedicatū eſt ī vere. xij. die marcij .i. xij. luna. Cū aūt antioch⁹ epiphanes polluiſſ; templū ſordib⁹ idoloꝝ· et ꝓphanaſſ; vtēſilia ei⁹· iudas machabe⁹ fili⁹ aſamonei de genere ſacerdotali mūdauit templū· ꝛ reſtituit vtēſilia in locis ſuis· ꝛ q̄ dedicauit illud. xxv. die decembris. Et hec dedicatio ī dieb⁹ ieſu obſeruabat̄ in hyeme. Forte ad huc hoc eſt feſtū luminū apud iudeos· qꝛ et ioſeph⁹ teſtat̄ etiā ſub machabeis vocatū hunc diē diem luminū. Et ambulabat ih̄s in templo in porticu ſalomonis. Noīe templi ſepe vocat̄ portic⁹ templi· vt hic In tēplū enī nō aſcendebant niſi miniſtri tēpli. Portic⁹ aūt illa dicebat̄ templū ſalomonis· in quo ſolebat ſtare ad orandū· in qua in die dedicationis erexit columnā eream ſupra quā orauit flexis genib⁹· cu; tñ iudei ſoleant ſtare cum orant. Et dixerūt iudei· Quouſq; animas nrās tollit· ſi tu es xp̄us dic nobis palam. Ideo q̄rebant· qꝛ ſi ſe xp̄m diceret· tenerent eū· tanq̄ ꝯtra auguſtum ſe erigentē. Ideo xp̄us rn̄ſum tpauit dicens· loquor vobis ꝛ nō creditis. Opa q̄ ego facio· teſtimoniū perhibent de me. Cū ꝙ dixiſſet· ego et pater vnum ſumus· ſuſtulerunt iudei lapides vt iacerēt in eum. Cū ꝙ dixiſſent ſe velle eu; lapidare ꝑ blaſphemia· quia cum eſſ; homo deum ſe faciebat dixit. Quia ſcriptura· hoīes dixit deos· vt ibi. Ego dixi dij eſtis et filij excelſi oēs. Ergo multomagis quē pat̄ miſerat in mūdū dici pōt de⁹· cū tñ dicat̄ hō de⁹· ꝛ verbū de⁹ diſſimiliter. Hac ambiguitate noīs iram eoꝝ mitigauit. Querebant ergo eu; apprehendere· et exiuit de manib⁹ eoru;· et abijt rtans iordanem vbi erat iohannes baptiçans primum.

De reſuſcitatione lazari Capitulū. CVIII.

Rat autē qui

e dā languēs laçar⁹ a bethania de caſtello marie ꝛ marthe. Cū āt accepiſſ; laçarū īfirmari ꝑ nūciū ſoroꝝ ait. Infirmitas h̄ nō ē ad mortē· ad eū. ſ. detinēdū ī morte· ꝛ māſit ī eodē loco duobus dieb⁹· q̄uſq; .ſ. q̄driduū īpleret̄. Tūc ait diſcipul̄. Eam⁹ in iudeā iterū. Qui dixerunt Iudei volebāt te lapidare· ꝛ iterū vadis illuc. Ih̄s āt dixit ſe eſſe q̄i diē· ꝛ ipos q̄i. xij horas· ꝛ id̄ nō erat eis timendū cum eo ire

Et nota q: ſi iudas adhuc erat bon⁹· tunc hora diei erat· ⁊ ſi iā mal⁹ ꝑ mathia ſbſtituto ei dictū ē. Dr ⁊ alit̃. q. d. Putatꝭ iudeos pſeuerare i volūtate me lapidādi. Sic hore mutabiles ſūt· ſic ⁊ affect⁹ hoīm. Et etiā ſepi⁹ mutat̃ i die cor hoīs q̄ƺ hore. Et q̄ ambulat ī die. i. ī pace ſicut ⁊ ego ⁊ vos nō offēdit aliquē· ⁊ iō ſecuri eamus. Et addidit Laçar⁹ mortu⁹ ē· ⁊ gaudeo ꝓpt̃ vos· q: nō erā ibi q: dū eis lōge poſita īdicat roboratur fides eoꝝ. Rdiit ḡ ihs ī bethaniā cum diſcipulꝭ ſuis. ⁊ martha occurrit ei extra caſtellū. Et aduocata maria mltꝭ ieroſolymitis pn̄tibꝫ· q̄ venerāt ad cōſolādas ſorores venerunt ad monumentū· et ad vocem ieſu nō ſolū ſuſcitat⁹ ē. ƀ ꝓdiit lꝫ ligat⁹ īſtitiſ

Bethania enī nō diſtat a irl̃m niſi ſtadijs. xv.

Multi ergo de iudeis ad phariſeos abierūt ⁊ nūciauerūt q̄ viderāt· ⁊ celebris erat ſmo de eo apud iudeos. Mlti enī iā aſcēderāt ad diē feſtū· vt ſanctificarēt ſe. Credit̃ ei ƀ eē factū ea die q̄ legitur ī quadragelima ſcꝫ ſexta feria añ. Jſti ſūt dies· ꝑma ſcꝫ die menſis primi ſm lege

Ecce duplex miraculū. ſ. q: mortu⁹ reſuſcitat⁹ eſt· ⁊ q: ad vocē ieſu libere ambulauit q̄i ſolut⁹.

Q; pōtifices et iudei cōſpirauerūt in ieſū Cap. CIX.

Collegerūt ergo

pōtifices ⁊ phariſei ꝯciliū ⁊ dicebāt Quid facim⁹ ſi dimittim⁹ eū ſic oēs credēt in eū· et veniūt romani ⁊ tollēt locū nr̃m ⁊ gēte· q̄i diceret. Venerabilꝭ ⁊ ſctūs habet̃ loc⁹ ƀ gētibꝫ· q: alexander et pompei⁹ ⁊ alij venerati ſūt ipſū ⁊ reges perſarū ⁊ egypti. Dicāt hō docet ſacra nrā abolēda ⁊ vana Ergo romani ſciētes opes tēpli tollēt eas· audiētes īpune tollendas. Tūc cayphas q: pōtifex erat āni illi⁹ q̄d faciēdū eſſet eis decreuit dicēs. Expedit vobis vt vn⁹ moriat̃ hō· ⁊ nō tota gēs peat. Et ꝓphetauit vtilē generi hūano mortem xp̄i· lꝫ neſciēs Ab illa ḡ die cogitauerūt eū interficere imo ꝯduxerūt vt inuēt⁹ duceret ī

Jeſus ergo iam nō palāƺ ābulabat apd̄ eos· ƀ abijt iuxta deſertū in ciuitatē q̄ dicitur effrem

ierl̃m· Q: ḡ iā deſtinat⁹ erat morti ab ipſo ſabbato q̄ colegarāt ꝯciliū· ichoam⁹ memoriā dn̄ice paſſiōis· ī hymnis matīe ⁊ ſub ticem⁹· glā pr̄i· in rn̄ſorijſ ⁊ in itroitu miſſe· nondū tn̄ plene· q: nondū tradit⁹ erat dn̄s in man⁹ laniſtarum.

De vltio aduētu dn̄i in ieruſalem. Capitulū. CX.

Factum eſt aūt

dū cōpleret̃ dies aſſūptōis ei⁹· firmauit faciē ſuā vt iret ī irl̃m. Aſſūptionē ieſu dixit lucas nō ſolū tēp⁹ q̄ aſſumi debebat de ƀ mūdo ad patrē· ƀ etiā ƀꝫ ꝑceptū de agno paſcali· q̄ decia die menſ ꝑmi aſſumebat̃ d̄ grege· ⁊ ſeruabat̃ vſq; ad q̄rtūdecimū diē. Jn hūc modū ihs decima die. i. in ramis palmaꝝ venit ad locū paſſionis ⁊ māſit in eo vſqꝫ dū paſſus eſt.

De decē leproſis Capit. CXI.

Et factū ē dum

iret ī irl̃m trāſibat ꝑ mediā galileā ⁊ ſamariā Et ī igr eſſu cuiuſdā caſtelli occurrerūt ei. x. viri leꝓſi dicētes Jhu ꝑceptor miſerē nr̄i ⁊ rn̄dit: Jte oñdite vos ſacerdotibꝫ· ⁊ dū irēt mūdati ſunt Quoꝝ vn⁹ vt vidit ſe mūdatū redijt ⁊ adorauit ieſū· magſicās deū. Et ƀ erat ſamaritā⁹ Qui nō redierūt iudei erāt in q̄ notat̃ pfidia iudeoꝝ

Sola vnitas eccle cadit ī faciē adorāſ

Jnde ē q: ī ꝓfeſtis diebꝫ ꝓſtrati ꝯcludim⁹ horas· ſi nō ad t̃ram ſaltē ſup ſtratoriū Vbi q̄ttuor ſignāt̃. Jnfirmitas corpis q: de puluere ſūpti. Et īfirmitas anī. q: ꝑ noſ nō erigim̃· ⁊ erubeſcētia· q: nō audē⁹ ocl'os leuare ad celū. Et prudētia q: videm⁹ vbi cadim⁹· i· ī t̃renis affligim̃· ⁊ vidē⁹ q̄re. Jn ꝓuatis orōibꝫ q̄nq; flexis genibꝫ vt ſalomō ƀ eleuata facie oramuſ. q. d. trahe me p⁹ te. Q̄nq; ſtātes. q. d. Jn domū dn̄i letātes ibim⁹. Jn primo ḡ exꝑmim⁹ ꝯditionē noſtrā. Jn ſecundo deſideriū. Jn tertio ſpem.

De ſamaritanis negātibus hoſpitiū domino. Ca. .CXII.

Unqȝ premiſiſſet nūcios i ciuitatē ſamaritanoꝝ nō ſūt recepti hoſpitio. Samaritę enī inuidebāt eūtib' i hirl'm adorare. qꝛ ipſi dicebāt i mōte gariçiȝ eē orādū ꝑ ꝓphetas. Et irati iacob' ⁊ iohānes dixerūt. Uis dicim' vt ignis deſcēdat de celo ⁊ ꝯſumat eos. Et icrepauit eos dn̄s. Huiuſmodi vīdicta q̄ laudat' i helia. i his dānat' qꝛ ille ex caritate. hi ex ira h' appetebāt

De petitōne filioꝝ zebedei. Capitulū CXIII.

Tꝰ aſſumēs iterū ſeorſū. xij. ait. Ecce aſcēdimus hieroſolymā ⁊ ꝯſūmabūt' ꝓphetię de filio hōis. tradet' enī gētib' ⁊ illudet' ⁊ flagellabit'. ꝯſpuet'. crucifiget'. ⁊ tīa die reſurget. Quo audiētes filij çebedi putātes īminere regnū ieſu in iſrl'. ſuggeſſerunt matri ſuę. vt peteret ab eo munus ſine nomīe q̄ ꝯceſſo ſubderet. Dic vt hi duo filij mei ſedeant. vnus ad dexteram alius ad ſiniſtrā in regno tuo. Jeſus aūt nō reſpōdit matri ſed petentib' per matrē. Neſcitis q̄d petat' q. d. Prelationem q̄ritis in celo. quę nulla erit ibi. Et male q̄ritis. Regnare enim vultis. qui non meruiſtis. Poteſtis bibere calicem quē ego bibiturus ſum. aut baptiſmo quo ego baptiçator baptiçari Dicunt ei Poſſum' Calix paſſionem. baptiſma mortē ſignat ⁊ dꝛ ad ſilitudinem lanę intinctę. Sicut enī lana intigit' ⁊ accipit alicuius coloris dignitatē. ſic nos in mortē deſcendim' corporales. ⁊ reſurgem' ſpūales. Calix ad lraȝ ciph' eſt quo calidam ſumim' potionem. Macrobi' theodoſius dicit ciphū eē quē inuenerunt cilices. ⁊ dixerūt cilicē. q̄ nunc mutata lrā. j. in. a. dꝛ calix. Caſſiodor' ſuꝑ pſalmos dicit. Calix dꝛ paſſio. qꝛ cū menſura bibit'. Fidelis enī deus q̄ nō ſinit nos tēptari ſupra id q̄d poſſum' Eſt enī calix ciphus cū quo menſurata diſtribuit' pot' bibentib'. Et ꝑm hāc diſtinctionē calicis ⁊ baptiſmi recte ſubdit dn̄s. calicē quidē meū bibetis ⁊ tacuit de baptiſmo. Johānes enī nō martyriū h' paſſiones multas circa mortem ſuſtinuit. Alij tn̄ et calicē ⁊ baptiſmū ꝓ eodē accipiūt ſcȝ ꝓ martyrio. Et dicunt iohānem aīo fuiſſe martyrē. qꝛ animo nō defuit martyriū et in feruētis olei doliū miſſus eſt. Jn hūc modū hieronym' dicit de monachis Monachi debent habere puritatē martyrū ſiq̄dem et ipſi martyres ſunt. Addiditq; ihs Sedere aūt ad dexterā vel ad ſiniſtrā. nō eſt meū dare vobis. ſubaudi. talib' quales vos eſtis. qꝛ eſtis ambitioſi. Uel vobis q̄i ꝓ vobis. i. qꝛ ꝓpinq̄ mei eſtis. Nō enī pſonarū acceptor ē deus. vt ſcȝ pſonaꝝ aliqueȝ obſeruet ſine meritis. in dando ſalutē eternam. Et cū indignarent' decē de duob' fratrib'. docuit dn̄s hos et illos nō venturos ad regnū niſi ꝑ hūilitatē. Et dedit ſe in exēplū eis dicēs. Fili' hōis nō venit miniſtrari ſed miniſtrare Quia enī hō cecidit ꝑ ſupbiam. ꝑ aliā viā redire optet eū in regionem ſuā. Ad quod ſignificandū dn̄s papa in ꝓceſſionib' redit ꝑ aliam viā ab ea ꝑ quaȝ egreſſus eſt.

Calix ē ciph' q̄ calidā ſūim' potōnē. i. potū q̄ calefacit. vt vinū. cuiſiā medonē ⁊ hmōi. q̄ calefaciūt corp' hūanuȝ Ciph' dꝛ vas q̄ ſumin' potū. q̄ cib' infundit' tantum ad mollificandū. ſic̄ ē aqua ſimplex. q̄ nō nutrit. h' ſoliditatē cibi ꝑ mēbra d' portat. Hec eſt ꝓpria differemtia inter ciphū ⁊ calicem.

Jtē cilices ꝓpli ſūt q̄ꝝ t̄ra calidiſſiā ē. q̄ iueuerūt q̄ddam gen' ꝯ calorem. q̄d grecę cilicns dꝛ ⁊ ꝑ mutationē. j. in. a. dictū eſt calicos

De zacheo et ceco prius illūinato. Ca. .CXIIII.

Tanteq; igrederet' iericho illūinauit cecū vnū ⁊ ingreſſ' ꝑābulabat iericho. Zache' āt ꝑncipes publicanoꝝ qꝛ puſill' erat aſcēdit arboreȝ ſicomoꝝ. vt videret ieſum

trāſeūtē Sicomoꝛꝰ ficꝰ fatua dꝛ· ĩ folijs mo
ro ſilis ĩ alijs ſilis ficui· vñ dꝛ q̃ĩ ficomoꝛꝰ ꝟ
altitudĩe pꝛeſtās. vñ ⁊ latinis celſa nūcupa
tur. Dixit ei ieſus. Zacheę deſcende qꝛ ho/
die optet me in domo tua manere. Et deſcē
dit et excepit illum gaudens in domū ſuam
Tunc zacheꝰ dimi/
diū bonoꝝ ſuoꝛum
dās paupibꝫ· dimi
diuȝ retinuit vt in
de redderet his q̃s
defraudauerat ĩ q̄/
druplū· q̄ ĩ dupluȝ
vł quadruplū reſti
tuebāť ꝟm legē· ſic
ſupꝛa dictuȝ eſt. Et
ait ihs: Hodie huic
domui ſalꝰ facta eſt· eo ꝙ ipſe zacheꝰ filius
ſit abꝛaę factus ſcȝ nō natus· i· nō ꝟm car/
nem ſed fidem.

Salꝰ fit zacheo dſcē
dēti. Judęi adhuc ĩ
ſublimi ſtātes oꝛant
maioꝛes pꝛimas ca/
thedras hñt ĩ ſynago
gis eoꝝ. Eccłia dſcē
dit ⁊ maioꝛes in cho/
ro in pceſſionibꝫ po/
ſterioꝛes fiunt

De duobus cęcis iericho ntinis.

Capitulū. CXV.

T egrediente

e eo iericho· ſecuta eſt euȝ turba
młta Pauci enĩ nō audiebāt
ingredi deſertū ꝓpter latrōes. Et ecce duo
cęci ſedebant ſecꝰ viā· ex q̃bꝫ vnꝰ bartimeꝰ
erat· i· timei filiꝰ Qui cū clamarēt fili dauid
miſerere noſtri· ⁊ cū ĩcreparētur vt tacerent
magis clamabāt. Stetit ieſus· ⁊ illis ad ſe
vocatis tetigit oculos eoꝝ. ⁊ ꝯfeſtim vide
runt et ſecuti ſunt eū.

De alabaſtro vngenti

Capitulum. .CXVI.

Eſus ergo ante

ſex dies paſcę venit in bethaniam
ſabbato ſcȝ añ ramos palmaꝝ. q̄
dies ſexta erat añ paſca· ſi nūeremꝰ ipſuȝ ⁊
diē paſcę cū q̃tuoꝛ in ĩpoſitis· ⁊ erat in do/
mo ſimōis lepꝛoſi. Simon fuerat lepꝛoſus
⁊ a dño ſanatꝰ· ꝟ tñ adhuc p̄ſtinum nomē
manebat· ſicut ⁊ adhuc dꝛ matthęꝰ publi/
canus. Multiq; iudęoꝛum venerunt illuc
q̇ ꝯuenerāt ad diē feſtū· nō ꝓpter ihm tan
tū· ꝟ vt laçarū ſuſcitatū viderēt. Cogitaue
rūt ꝗ̇ pꝛĩcipes ſacerdotū· vt laçarū interfice
rēt. Fecerūt aūt ei cęnā· ⁊ martha miniſtra
bat· ⁊ laçarꝰ vnꝰ erat diſcūbētium. Qui vt
ait auguſtinꝰ de xp̄is dñi· ꝯuiuis interro/
gātibꝫ· loca penaꝝ ⁊ ſedes inferni diligēti
narratione indicauit. Et ita inferi lōgis tē
poꝛibꝫ ignoꝛanti· tandē inuenerūt ꝓditoꝛē
Maria ꝗ̇ habebat alabaſtrū vnigeniti nar
di· i· pixidē de alabaſtro plenā vngēto nar
di. Sicut enĩ dicimꝰ ciphū vini· ciphū la/
ctis· ⁊ hmōi· ſic dꝛ hec hñs alabaſtrū vngē/
ti. Et eſt genꝰ marmoꝛis candidi ⁊ ꝑlucidi
varijs coloꝛibꝫ intertincti· qꝺ incoꝛrupta
ſeruat vngenta. Nardꝰ aūt eſt frutex aro/
matica· craſſa radice· ꝟ bꝛeui· nigra ⁊ fragi
li· cipꝛeſſini odoꝛis· folio ꝑparuo· denſoq;
cuiꝰ cacumina ĩ ariſtas ſe ſpargūt. Pigmē
tarij ſpicas ⁊ folia nardi celebꝛāt· vñ ad cō
mēdationē vngēti ait marcꝰ· ſpicati p̄cioſi
Erat enĩ de nardo indica. Alia enĩ genera
nardi filia ſūt Johes q̄litatē exp̄ſſit dicens
Librā vngēti nardi piſtici. i. fidelis. Piſte
no ĩ credo ⁊ piſtł fides dꝛ nłła· ſ· adulteria
admixtione coꝛru-
pta. Quidaȝ tñ pi/
ſticū dictum a loco
putāt. Fregit āt vel
aperuit maria ala/
baſtrū ⁊ effudit vn
gētū ſuꝑ caput ihu
⁊ etiam vnxit pedes
eiꝰ· ⁊ extérſit capillis ſuis· ⁊ domꝰ ĩpleta eſt
ex odoꝛe vngēti· et qꝛ eadē die maria fouit
pedes dñi vngēto. Jn mēoꝛiam huiꝰ rei eo
dē ſabbato dñs papa dꝛ ſołł erogare pau
peribꝫ Hi enĩ pedes
dñi ſedētł ĩ cęlo ad
huc ſt ambulātes ĩ
t̄ra. Cuiꝰ largitiōis
occupatōne· ea die
ñ egrediť ad aliquā
eccłaȝ· cū ceteris die
bꝰ q̄dragesimę ſta/
tioneȝ faciat ad cęle
brandā miſſaȝ. Jnde ē ꝙ in antiq̄s ꝗ̇duali
bꝰ legiť ĩ rubꝛica. Sabbatū vocat· qꝛ dñs
papa elemoſynā dat. Et ĩ romano capitu-

Vł piſtici· i· mixti ꝺ
ſpicis ⁊ folijs ꝯfectū
qꝺ eſt ꝓpicius vt di/
cit beda ſuꝑ marcum
Et foꝛte pixis mixtu
rā ſonat· ⁊ ide pixis
pixidis.

Legiť tñ in q̇buſdā
ſacramētarijs· ſtatō
ad ſāctū petrū Et p̄t
dici vocās· qꝛ nō hȝ
ꝓpriā antiphonam
ad introitū· ꝟ pꝛidia
na repetiť.

ſari euāgelioꝝ feria. vj. dat fermētatū cōſi-
ſtorio lateranēſi. Nec moueat te· ſi ob aliā
cauſam inueneris dictas dñicas vacantes
Indignabat aūt iudas ſcariothes· qui dep-
dito vngēto· cū poſſet vendi trecētis dena-
rijs· ⁊ dari egenis. Erāt āt ⁊ alij indigne fe
rētes ⁊ dicētes· vt qd pditio hec vngēti fa-
cta eſt. Iſti qdē ꝓpter paupes indignaban
tur· qbꝫ forte xpis inde pſuaſum erat. Iu
das ꝓpt lucrū qꝛ fur erat ⁊ loculos dñi hñs
q mittebant portabat· i· nō ſoluꝫ ferebat ſꝫ
aſportabat. Habebat eni vxorē ⁊ filios ſicut
ſcriptū eſt de eo. Fiant filij eius orphani. ⁊
vxor eius vidua ⁊c. Vxori ḡ ⁊ filijs dabat
q furabat. Et ait illis ieſus. Quid moleſti
eſtis huic mulieri. Bonū opus opata eſt i
me· ad ſepeliendū me fecit· q· d· Nō eſt p-
ditio· ſed officiū ſepulture. Johannes ait.
Sine illā· vt in diē ſepulture mee ſeruet il
lud. Marcꝰ qui exponēs hꝫ ait. Qd habuit
i. qd potuit hoc fecit· pueniit eni vngere cor
pꝰ meū i ſepulturā· ſubaudi. ponēdū· q· d·
Sine vt faciat viuo dū ṗt qd volet facere
mortuo. ſꝫ nō poterit. Et forte a ſpū ſancto
lꝫ neſciēs· ſic poccupauit vnctionē ſepultu
re mulier. Tūc dixit ieſus. Opꝰ hoc mēorā
dū vbicunqꝫ pdicaret euāgeliū hꝫ· ⁊ bñdi-
xit euāgeliū hꝫ. Nondum eni ſcripta erant
euangelia.

De maledictiōe ficus et ſeſſione ſuper aſellū Capi. CXVII.

Ante autē facto

m aſcēdebat ieſus hieruſolymaꝫ· et
diſcipuli eiꝰ cū eo. Et cū veniſſet
bethfage q erat viculus ſacardotū· ⁊ in la-
tere montis oliueti· miſit duos de diſcipu-
lis in caſtellū qd ꝯ eos erat· i· i hirlm· vt ad
ducerēt ei aſinā ⁊ pullū eiꝰ· q erant allegati
in biuio. Et ſi qs nō traduceret· dicerent
dñm his opꝰ hre. Aſina hec dr fuiſſe com-
munis paupibꝫ· q ꝓpria iumēta non habe
bant. Cunqꝫ qs in ea opatꝰ fuerat pabulū
dabat ei ⁊ pullo· q parit ad opa cōmunia
nutriebant. Nondū eni qſqꝫ aſcēderat eā·
⁊ ob eius ita cōmune obſequiū· qdā eaꝫ di
ctā ſubiugalē putāt· qui oim dñio expoſitā.
Sꝫ grecū nomē eſt ſubiugalis. Aſina eniꝫ
latine grece dr ſubiugalis. Et vtrunqꝫ no-
mē ob eandē cām inſtitutū eſt. Hoc eni iu
mētū pmū īſedit hō· ⁊ a ſedēdo aſinū latinꝰ
dixit· ⁊ grecus ſubiugalē. Hi āt duo miſſi
fuiſſe credunt petrꝰ ⁊ philippꝰ ad ſignificā
dū· qꝛ ipſi primū adduxerit gētes ad ieſū· pe
trꝰ corneliū ⁊ domū eiꝰ
philippꝰ ſamariā. In
h itinere dū aſcende
ret hierlm. putamus
eū eſurijſſe ⁊ acceſſiſ-
ſe ad ficū· ⁊ cuꝫ nō in
ueniſſet in ea niſi fo-
lia ⁊ nō fructū· ait. Nunqꝫ āpliꝰ ex te exeat
fructꝰ. Et ſtatim aruit. Qd tantū in ſignū
ſynagoge maladicte ⁊ arefacte pure ſcꝫ
mēdacitatis fecit ihs. Nō eni querebat fru
ctus ex ea· cū nondū tempꝰ ficuū erat. Qꝫ lꝫ
apd mattheū legat ſequēti die factū. Mar
cꝰ qꝫ dicit alia die cū exiret a bethania eſu-
rijt· putamꝰ recapitulādo dictū eſſe. Mar-
cus eni narrat hoc factū eſſe añ eiectionē vē
dentiū de tēplo· quā ꝯſtat die dñico factā.
Nec ob aliud tñ hūc ordinē marci ſeqmur
niſi qꝛ poſt mattheū ſcripſit. Siue aūt mat
theus ſcda feria dicat factū recapitulando
ſiue marcꝰ añ eiectionē poccupādo· qꝛ de
facto nō eſt qſtio· de die arbitrio legentis
reliqmꝰ. Euntes aūt diſcipuli· fecerūt ſicut
pcepit illis ieſus. Et ponentes veſtimenta
ſua ſup pullū· eū deſup ſedere fecerūt. Mar
cus lucas et iohānes nō dicūt eū ſediſſe ni
ſi ſup pullū. Zacharias qꝫ ꝓpheta dixit· ſe-
dens ſup pullū aſine. Matthēꝰ dicit eū ſe-
diſſe ſup aſinā ⁊ pullū. Qꝛ licet breuis eſſet
via· fieri tñ potuit· vt pmo inſediſſet pullo
⁊ forte qꝛ nondū domitꝰ et laſciuꝰ erat· de-
ſcēdit ⁊ inſedit aſine· qꝫ ſi ſup pullū tantuꝫ.
Matthēꝰ tñ ſup vtrūqꝫ poſuit· qꝛ vtrunqꝫ
fieri potuit in myſterio. Qꝛ aūt hꝫ ꝓphetatū.
fuerat p zachariā de ieſu nō cognouerunt·
diſcipuli donec glorificatꝰ fuit ieſus.

Tñ i actibꝫ aplorū legit philippꝰ diaconꝰ cōuertiſſe ſamariā· petrꝰ corneliū ⁊ domū eius.

Q gloriose ſuſceptꝰ dñs fleuit ſuper ciuitatē Ca. CXVIII

T cū appropi

quaſſet ieſus ad deſcenſū montis oliueti· multi deſcendentiū cū eo ſubſternebāt veſtimēta ſua in via· alij cedebāt ramos de arboꝛib9 ⁊ ſternebāt in via. Turba aūt multa q̄ ꝯuenerat ad diē feſtū· ⁊ pueri ⁊ plebecľa hieroſolymoꝝ· tollentes ramos oliuaꝝ ꝓ‑ceſſerūt ei obuiā. Et q̇ ꝑcedebāt ⁊ q̇ ſequebant̄ clamabāt. Oſanna filio dauid. Et ē oſanna vbū hebreū· cōpoſituꝫ ex coꝛrupto et integro. Oſi eni ſonat ſalua vel ſaluifica Anna eſt interiectio obſecrātis· ſicut pape āmirantis. Que qꝛ in latino eloquio non habet̄· ꝓ ea poſuit hieronym9 noſter· obſecro. Eſt ḡ oſanna· q̄i oſi āna ſalua obſecro Et ē vna dictio vt dixim9. Vel due ꝑ ecthlipſim· i· ꝑ eliſionē· vel ꝑ ſubtractionē vnius lr̄e q̄ eſt· j· plate. Vel ē vna dictio· ⁊ ꝯſtruitur ita· dicētes· filio dauid· oſanna· i· ſalua obſecro. Vel ſūt due dictiones ⁊ tūc legit̄ ita· dicētes· oſanna o fili dauid. Et poſt cōuertēdo ſermonē int̄ ſe dicebāt. Bn̄dictus q̇ venit rex in noīe dn̄i· ſubaudi· ſit vel ē· ⁊ ⁊ bn̄dictū qđ venit rḡnū p̄ris noſtri dauid q· d· Hic eſt de q̇ dictū eſt. Dabit illi dn̄s ſedē dauid p̄ris ei9. Et iterū ꝯuertētes verba ad ipſū dicebāt. Oſanna in excelſis· q̇a licet foꝛte petebāt ſublimitatē regni terreni tn̄ ꝓphetice neſciētes eū regē celi ⁊ angeloꝝ ꝑdicabāt. Et q̇dā phariſeoꝝ de turba dicebāt ei· vt increparet diſcipulos. Quib9 rn̄dit Hi ſi tacuerint lapides clamabūt· qꝛ in paſſiōe his tacētib9 ꝓ timoꝛe petre ſciſſe clamauerūt eū dn̄m mūdi. Et vt appropinq̄uit hirl'm fleuit ſuꝑ ciuitatē dicēs. Quia ſi cognouiſſes et tu ſubaudi fleres· qꝛ circūdabūt te inimici tui vallo· ⁊ nō relinquent in te lapidē ſuꝑ lapidē q̄i· q· d· Si cognoſceres ruinā tuā futurā· ⁊ cām ei9 q̄ abſcondita ſūt tibi· in hac die q̄ ad pacē tibi ē· fleres. Qꝛ aūt illa hirl'm prioꝛ fundit9 euerſa ſit apparet· qꝛ loc9 caluarie q̄ tūc erat extra eā ⁊ ſepulcrū· mō ſūt in ea. Heli9 enī adrianus eā penit9 euerſā reparauit· mutauitq; locū ⁊ nomē· vocās eā heliā. Merito āt eā ꝯpiturā dixit dn̄s· qꝛ cū miluus ⁊ hirūdo cognoſcant tp̄s ſuū· ipſa nō cognouit tp̄s viſitationis ſue. Et cū intraſſet vrbē· cōmota eſt vniuerſa ciuitas dicēs: Quis eſt hic. Turbe aūt dicebāt eſſe ihm ꝓphetā a nazareth. Memoꝛiā hui9 ꝓceſſionis dn̄ice ſemel q̇tānis recolit eccl'ia. Egrediunt̄ enī fideles cū ramis q̄i obuiā dn̄o extra muros ciuitatis· ⁊ vadūt vſq; ad crucē aliquā· in q̄ ⁊ ramos q̇s geſtāt affigētes deponūt· q̄i diceret eccl'ia. Mihi aūt abſit gloꝛiari niſi in cruce dn̄i noſtri ieſu xp̄i. Ideo aūt oꝛādo eūt vſq; ad crucē· qꝛ ſic oſtendit̄ eis nō eſſe ſperādū in quātalibet gloꝛia mundi· qꝛ extrema gaudij luct9 occupat. Pro eadē ſignificatione in illa die gaudio ꝓceſſionis ſubdit̄ euangeliū dn̄ice paſſionis. Foꝛte qꝛ ⁊ dn̄s exultationi inſeruit lamentū ſuū· ⁊ nos ꝓceſſioni paſſionē· qꝛ paſſio fuit cā euerſionis ꝓ q̄ fleuit. Eccl'e q̇dē ille q̄ eadē die dominicalē ꝓceſſione iſti ꝑmittūt recti9 faciunt· qꝛ nō ꝓ iſta illa eſt dimittenda. Sil'r ille q̄ pontifici ſuo extra vrbē poſito in ꝑdicto loco crucis ei occurrunt ⁊ ipſo pp'lm ꝑcedente in ciuitatē regrediunt̄ oꝛdinatius faciunt.

De ſcđa eiectione emētiū et vēdētiū de tēplo Ca. CXIX.

Titrauit ieſus

e

in tēplū. Deinde oñdit ruinā vrbis ꝓ q̄ fleuerat maxīe ex ſacerdotū culpa ꝓceſſurā. Sacerdotes enī auaritie ſue cōſulentes· in poꝛticib9 tēpli hoſtias vendebāt cuiuſq; generis· ne veniētes đ lōginq̇ nil offerrent ſi hoſtias ꝑſto nō inuenirent. Et ne etiā pauꝑes q̇ nihil ſecū attulerant excuſationē ꝑtenderēt pecunie nō habite poſuerūt ibidē nūmularios· q̇ mutuā ſub cautione darent pecuniā Sꝫ qꝛ lex nō patiebat̄· vt a fratrib9 ſuis vſuras accipent excogitauerūt vt collibiſtas facerent. Collibia enī apud eos dicunt̄ vilia munuſcula vt ciceris et vuepaſſe ⁊ pomoꝝ diuerſi generis· q̄i qđ in nūmo nō licebat in talibus liceret. Qđ ꝓhibuit ezechiel dicēs. Vſurā et omnē ſuꝑabūdantiā nō accipietis. Sic et hodie quidam ſub noīe charitatꝭ vſurā palliāt. Et facto flagello đ funiculis· eijcie

bat vendētes ⁊ emētes cū hoſtijs ſuis de tē plo. ⁊ menſas trapezitaꝝ euertit ⁊ dixit. ne domū prīſ ſui q̄ erat dom⁹ orōis facerēt ſpeluncā latronū. Nec ſinebat vas aliqd̓ niſi deo dicatū trāſferri ꝑ tēplū. Et tradūt quidā qꝛ qdā fulgur radioſus egrediebat̓ ex oclis ipſi⁹. q̄ territi ſacerdotes ⁊ leuitę nō poterant ei reſiſtere. Scd̄m hoc recte faciūt q̄ cereas faculas in eccl̄ija vendi non ꝑmittunt. niſi forte qꝛ maxime pro myſterio fecit hoc dn̄s. Et acceſſerunt ad eum ceci et claudi in templo. et ſanauit eos.

De laudibus ⁊ q̄ſi orōne exhibita die dn̄ica oēs euangeliſtę ꝯſentiūt. eiectōnē xp̄o eadē die factā matthe⁹ ⁊ lucas tradūt. Marc⁹ xp̄o ſequēti die factā tradit. Forte ill̓ duob⁹ dieb⁹ iterato facta ē. Silr̄ forte eccl̄ię laudes ſequēti die iterate quia gloſa ſup exodū dicit ſequenti die factas. ſup illū locū vbi agit de agno decima die tollendo. ⁊ ita inqt nō ē obiectio ſm bedā de maledictione ficulneę. quā dicit marc⁹ factā an̄ eiectionē vendentiū. nam ⁊ eiectio ſecūda die facta eſt. vt hꝫ ſeries marci. ⁊ ſic inqt oīa plana ſunt.

De excitatione tēpli in triduo. Capitulum. .CXX.

e

Tammirantes pncipeſ ſacerdotū ⁊ ſcribę dixerūt ei Qd̓ ſignū oñdis nob. qꝛ hec facꝭ q. d. ſignificas ne aliqd ħ ope inuſitato. Vl̓ poti⁹. Nō credim⁹ tibi ħ licere ḡ oñde nob ſignū q̄ credamus tibi hoc licere. Et rn̄dit. Soluite templū ħ. et in trib⁹ dieb⁹ excitabo illud. Illi aūt dixerūt Quadraginta ſex annis ędificatū eſt tēplū hoc. ⁊ ī trib⁹ dieb⁹ excitabis illud. Ille aūt dicebat de templo corpis ſui. Salomonicū tēplū. vij. annis cōpletū eſt. Secundū aūt templū ſub cyro xx. annis ędificatū eſt. ſ nō ſup terrā. niſi quantū ſacerdotes poterāt vſqꝫ ad medietatē dorſi ſupinniti Finitime enī gētes ędificationē ipediebant. Poſt intermiſſuꝫ eſt opus ad imperiū cambiſę. vij. annis. ⁊ p⁹ vno anno ſub duob⁹ magis iterū vno anno ſub dario filio idaſpis. Secundo autē anno regni ei⁹ recepta licētia ab eo. in. vj. annis ꝯſūmatū eſt opus. Or legit̓ hunc numerū dierū formationi dn̄ici corpis ꝯgruiſſe. quantū ad diſtinctionē membroꝝ. non ad formationē dictū eſt. Ab hora enī cōceptionis ſimul formata fuerūt oīa mēbra. nō ꝑ interualla ſicut hoīs puri. ſ forte etiā ſi videret̓. nō ita poſſent diſtingui vſqꝫ ad tantū tēpus. Hoc āt nō dixit ieſus imperando. vel conſulendo. vel hortando. ſed ꝑdicendo. ⁊ eſt. Soluite. i. ſoluetis

Tēplū dn̄i qd̓ mō ē ⁊ bethel d̄r. q̄s ędificauerit neſcitur. Quidā āt dicunt ędificatū ab helena p⁹ crucꝭ īuentioneꝫ Quidā ab eradio. cuꝫ de ꝑſida triūphans crucē retulit. Quidā a iuſtiniano auguſto Quidā a quodā rege ęgypti noīe allachibis. i. ſummi dei.

De duobus minutis viduę Capi. .CXXI.

e

Treſpiciebat diuites q̄ mittebāt mūera ſua ī gazophilatiuꝫ. Philaxe grece latīe ſeruare d̄r. gaza lingua perſica opes. Erat āt archa d̄ſup foramē hn̄s. poſita ad dexterā ingredientiū circa altare. in q̄ mittebat̓ pecunia offerentiū ad ſartatecta templi reſtauranda. ⁊ ſeruabat̓. Tn̄ erat ibi q̄daꝫ ſpecialis archa. in qua ſoli ſacerdotes mittebāt donaria ſua. q̄ vocabat̓ corbanā Et erat ibi tertia. in q̄ rex vel pnceps tribunū mittebant. q̄ dicebat̓ mulac. Tn̄ qdaꝫ aliter diſtingnūt. qꝛ qnqꝫ legit̓ muſac ſabbati. Et dicūt in illa archa tantū reponi oblationes ſolenniū dieꝝ. ⁊ qꝛ corban votuꝫ ſonat. dicūt in corbonā reponi votiua. In gazophilatio alioꝝ dieꝝ munera ⁊ ſpōtanea. Tn̄ q̄libet earū generali noīe gazophilatiū dicebat̓. et etiā locus in q̄ erāt poſitę Vn̄ habet̓. Hec locut⁹ eſt ieſus gazophilatio. In ezechiele q̄ꝫ thalami ſacerdotiū dicunt̓ gazophilatio. Vidit aūt ⁊ quandam viduā paupculā. mittētē erat minuta duo qd̓ eſt quadrās. duos ereos numulos va

lētes quartā ꝑtē ſicli· ſcʒ obolos· v· ⁊ dixit
eā miſiſſe plu[illegible] oēs· qꝛ totū victū miſerat
alij xͦo ex ſupabūdanti ſibi.

De phariſeo et publicano. Capitulum .CXXII.

Dixit autez ad

d qſdā q̇ in ſe ꝯfidebāt tanq̄ iuſti
ꝑ opib⁹ ſuis exteriorib⁹ ⁊ aſpna
bant̄ ceteros ꝑabolaʒ de phariſeo ⁊ publi
cano. Et intulit· qꝛ oīs q̇ ſe exaltat humilia
bit̄· ⁊ qui ſe humiliat exaltabitur.

Q̄ dn̄s pernoctauit ī bethania Capitulum. .CXXIII·

Et cuz veſpera

e iā eſſet hora· rediit in bethaniā· et
ibi māſit. Erat enī dieb⁹ docēs ī tē
plo· noctib⁹ exiēs mo
rabatur in bethania
Et oīs ppl's manica
bat· i· mane propera
bat ad euz in templo
audire euz· Et multi
ſequebant̄ eum ⁊ cu-
rabat eos. Unde et iohānes ait. Cū eēt hie
roſolymis ī paſca ī die feſto· multi credide
rūt in noīe ei⁹ videntes ſigna que faciebat
Similem curationē
refert matthe⁹ cano-
nica ſua ⁊ marc⁹ in
illius cōcanonico.

Quia cū dn̄s tota
die laboraſſʒ p̄dicā
do eis· nō inuenit q̇
euz nocte reciperet
hoſpitio.

Jō tota illa ſeptīa
na penoſa dr· pꝛ per
totā illaʒ laborauit
dn̄s recreādo· ſicut
ꝑ p̄mā mūdi ebdomadā oīa creando

De voce p̄ris a ieſū quam quidam putauerūt tonitrnū. Capitulū. .CXXIIII.

Venerant autez

v q̇dā gentiles vt adorarēt ī die fe
ſto ⁊ dixerūt philippo. Dn̄e volu
m⁹ videre ieſū. Qui aſſūpto andrea· dixit
h̄ ieſu Et rn̄dit ieſ⁹ Ueīt hora vt clarificet̄
fili⁹ hoīs· q· d· Plēitudo gētiū credit̄a eſt
qd̄ tn̄ p⁹ paſſionē futurū inſinuauit dicēs.
Niſi granū frumēti cadēs ī terrā· mortuū
fuerit· ipſū ſolū manet. Si aūt mortuū fue
rit multū fructū affert Et qꝛ grano frumēti
ſe cōparauit xp̄s mos eſt ecclie· de h̄ grano
tantū ꝯficere corp⁹ ieſu. Et addidit Qui
odit aīaʒ ſuā· i· vitā ī h̄ mūdo· ī vitā etnā
cuſtodit eā· i· viuet eternaliter Si q̇s mihi
miniſtrat me ſequat̄· ⁊ in eternū mecū erit.
Nūc aīa mea turbata ē· ⁊ q̇d dicā. Pater
ſaluifica me ex h ac hora. Pater clarifica fi
liū tuū. Et venit vox de celo Et clarificaui
⁊ iterū clarificabo· i· clarū genui nec deſiſtā.
Uel ſm̄ hoīem clarificaui ī baptiſmo et in
trāſfiguratione· clarificabo in reſurrectōe
et aſcenſione· ⁊ iudicio. Et dicebant q̇daʒ
tonitruū factū. Alij q̄ angel⁹ locutus eſt ei.
Et ait ieſus. Propt̄ vos hec vox facta eſt.
Nunc p̄nceps hui⁹ mūdi eijciet̄ foras· i· p̄n
ceps amatoꝝ mūdi ꝑdet ptātem p⁹ ſe tra-
hendi. Et ego ſi exal-
tat⁹ fuero a t̄ra · oīa
traham ad meipſum
id ē· ex omnib⁹ ꝑtib⁹
mundi. Et cū intelle-
xiſſent crucifixionem
q̄ forte vſualr̄ ab eis
dicebatur exaltatō a
terra· q̄ſi oppoſuerūt
ei· q̄ ſi exaltaret̄· non
eſſet xp̄s. Audierant
enī ex lege· qꝛ chriſt⁹
manet in eternū· qd̄ nō determinās· dixit
qꝛ modicū lumē in eis erat.

Quia cū diabolus
habuiſſʒ manū tra
hētē ⁊ īpellētē· tra-
hētē amiſit· īpellētē
hʒ· h̄ ſigͥficat̄ ꝑ ora
conē· q̇ cū alijs tri-
bus dieb⁹ ī aſcēſio-
ne portatur ante ꝓ
ceſſionē· in ſecūdo
die ſequitur.

De filio qui ſe negauit iterū ī vineā et iuit Ca. .CXXV.

Et cū veſpera

f facta eſſet. redibat in bethaniā·
⁊ iterū rediēs diluculo tertij ſab
bati in tēplū· docebat ppl'm. Et acceſſerunt
ad eū p̄ncipes ſacerdotū dicentes. In qua
poteſtate hec facis· q· d· Quid eſt qd̄ eijcis
de tēplo q̄s vis· cū ſis oſtiari⁹· ⁊ doces nob
in conſultis. Jeſus āt oppoſitionē tradidit
oppoſitioni· non ſolutionē. Int̄rogo ⁊ ego
vos. Baptiſm⁹ iohānis ex deo erat an ex
hoīb⁹· q· d· Quia certuʒ ē q̄ ex deo debetis
credere iohāni de ptāte mea. Qd̄ qꝛ dixert

ſeneſcire q̄d tñ ſciebāt· noluit eis apire de
ſe veritatē. Nō āt apienda erat v̄itas alijs
⁊ nō ipſis· ⁊ q̄re indicauit p parabolā duo
rū filioꝝ· q̄ꝝ vni dixit pater· vade ī vineā
⁊ r̄ndit nolo· tñ poſt iuit. Dixitq; alij pater·
vade in vineā· q̄ ait· vado· et nō iuit. Et cū
queſiſſet ihs· q̄s eoꝝ fecerit volūtatē pr̄is
dixerūt. Nouim⁹ tergiuerſando nolentes
dicere v̄itatē. Veteres codices hñt Prim⁹
itelligētes ꝑ ipſis dictū. Vñ ihs ſubdit
Publicani et meretrices precedent vos in
regno dei.

De cultoribus vineę ſāguinariis ·Ca. ·CXXVI.

Verū propoſu
it eis pabolā3 de p̄rēfamilias· qui
plātauit vineā· et locauit eā agri·
colis. Qui miſſos ſuos ad recipiēdū fruct⁹
occiderūt· ſicut eſaiā ſeruauerūt· ezechielē
tractū p̄ aſpa excerebrauerūt· m̄ltos lapida
uerūt. Et mittēs pater filiū ait Forſitā vere
būt filiū meū. Dicam⁹ arrio ⁊ eunomio.
Ecce pater d̄r ignora
re· ⁊ quicq̄d ꝑ patre
r̄nderūt· ſ intelligāt
ꝑ filio· q̄ ſe dic̄ igno
rare conſūmationis
diē. Quē cū vidiſſēt
agricolę dixerūt. Hic
eſt heres· q̄r ſacerdo·
tes ſciuerūt illū veniſſe. Cui pater dixit. Da
bo tibi gētes hereditatē tuā· ⁊ apprehenſu3
filiū eiecerūt extra vineā ⁊ occiderūt. Quid
ergo illis faciet dñs vineę. Et dixerunt ſm
lucā Abſit. Intelligētes q̄ meſſiā occiderēt
Matthe⁹ dicit eos dixiſſe. Malos male p
det· ⁊ vinea3 ſuam locabit alijs agricolis.
Hoc aūt nō dixerūt voce· ſ in ɔſciētia. Nō
aūt iudei hoc facturi erant· ꝓbauit dñs· q̄r
ſic ꝓphetatū erat ibi. lapidē que3 reproba
uerunt edificantes. ⁊c.

Videt̄ p̄r ignorare
rei euētū. Forte d̄r
p̄r ignorare q̄d fa·
cit nos ignorare· et
facere· quod facit
nos facere.

De lapide angulari Capitulū CXXVII.

D litterā3 tra
ditur fuiſſe patus lapis ad tēpli edificium
nec tñ ɔgrue ī eo poni potuit· donec ɔſūma
to ope ī angulo ſurſū poſit⁹ eſt ita ɔgrue q̄
mirarent̄ oēs· nec p̄ter ſignificationē factū
intelligerent. Hic ē xp̄s q̄ fundamentū eſt·
ita q̄ ſtructurę ſupeminet. Qd cū audiſſēt
ſacerdotes ⁊ phariſei voluerūt eū tenere;
ſ timuerunt turbas.

De inuitatis ad nuptias. et nō habēte veſtē nuptiale. Ca. XXVIII.

Et dixit eis ite
rū in pabol̄. Simile factū ē regnū cę
loꝝ regi· q̄ fecit nuptias filio ſuo.
Qui cū iterato miſiſſet ad īuitatos vt veni
rēt· ⁊ excuſantes ſe noluiſſēt venire· miſit ſ
uos· ſuos. vt vn̄cūq; vocarēt ɔuiuas. Et ī
duxerūt bonos ⁊ malos· debiles ⁊ claudos
Debilitas enī corpis nominē excludit a re·
gno· imo ſępe q̄ ī cōpellit. Et intrauit rex vt
videret diſcūbentes Qd erit cū venerit ad
iudiciū. Tota enī trinitas iudicabit· i· red
det ꝑ merit̄. Et q̄ ī ueniet̄ ī eccl̄ia ſine veſte
nuptiali· i· caritate· mittet̄ ī tenebras extio·
res· i· locat̄ extra ipſū poſitas· q̄r habuit in
ſeipſo īteriores. Pōt etiā dici de tenebris
mētis· q̄s q̄dā hñt īteriores· i· ī eccl̄ia. Alij
exteriores extra eccl̄ia3 ſc3 vt īfideles ⁊ here
tici Tūc g̊ exteriores ꝓijcient̄ mali eccl̄iaſti
ci· vt habeāt ptē cū infidelib⁹.

De herodianis et tributo reddē Capi. ·CXXIX.

Tunc inierūt
phariſei ɔſiliū vt capent ihm ī
ſmōe· ⁊ miſerūt diſcipl̄os ſuos
cū herodianis. Venerat eī herodes tetrar·
cha ad diē feſtū ⁊ gētiles milites ſecū addu
xerat. Vel d̄ ātiq̄s militib⁹ herodis aſcolo·
nitę adhuc ſupant iſti· q̄ veniētes ad ieſum
dixerūt Licet dari cenſū ceſari an nō. Jam
eī dubiatō erat int̄ iudęos de tributo red·
dēdo. Pro q̄ etiā p⁹ romāi īſurrexerūt ī eos
Et ait ihs. Quid me tēptat̄ hypocritę. Oñ
dite m̄ numiſma cēſus. Numiſma ē īſcptō
ī numo· q̄ etiā moneta d̄r· p quā numi diſ·
cernunt̄. Hic āt ꝑ ipſo numo ponit̄. Et eſt
Oſtendite mihi numum· q̄ ꝑ cenſu cipitis

dat᷑. Dūq₃ queſiſſ₃ de imagīe cuiꝰ eēt· ⁊ dixiſſet ceſaris tiberij· ſ· Intulit. Reddite ergo q̄ ſūt ceſaris ceſari tributa ſc₃ cōmunia ⁊ q̄ ſūt dei deo· ſc₃ p̄mitias· decimas· ⁊ oblationes.

De ſeptemuira muliere Capi. ·CXXX.

IN illa die acceſſerūt ſaducei· q̄ reſurrectōnē nō credētes ſuggillabāt phariſeos · querētes de ſeptēuira muliere cuiꝰ eſſet in iudicio. Qđ vel ipi cōfixerāt q₂ erat poſſibile· l᷑ ī re forte euenerat Qui cū eādē queſtionē ꝓpoſuiſſent ieſu· reſpondit. In reſurrectione nō nubēt mulieres· nec nubent᷑ viri ab eis· i· nō ducēt· q̇a hoīes īmortales nō egebūt ꝓpagatōe· ⁊ eſt greco ideomate dictū nubent᷑. Futurā aūt reſurrectionē ꝓbauit ex v̄bis dn̄i que dixit moyſi ī rubo. Ego ſū deꝰ abraā ⁊ deꝰ yſaac ⁊ deꝰ iacob. Q₂ iſti ꝓphās nō recipiebant euidētib₉ eoꝝ teſtimonijs nō potuit vti ꝯ eos. Eſt autē ꝓbatio talis. Ipſi putabant aīas īterire cū corꝑib₉. Hac aūt auctoritate ꝓbat᷑ aīas viuere poſt corꝑa. Alioq̇n ſi hō moriēs ꝑenitꝰ in nihilū redigit᷑· tūc dixit deꝰ· ſe deū eē nihili. Manētib₉ ergo aīabus poſt mortē· colligi p̄t q₂ corꝑa reſurgent· vt cū eis recipiāt aīe qđ cū eis meruerūt. Alioq̇n fruſtra incorꝑantur.

De mādato pm̄o et ſecūdo lege et ſauciato a latronibus Ca. .CXXXI·

p PHariſei aūt videtes· q₂ ſilētiū īpoſuiſſet saduceis ꝯuenerūt ī vnū. Et acceſſit vnꝰ legiſdoctor tēptans eū ⁊ dicēs. Magiſter qđ ē mādatū magnū ī lege. Et ait ihs. Audi iſrl᷑· dn̄s deꝰ tuꝰ vnꝰ ē. Hoc nō ē de mādato· ſ; p̄oſtēdit de q̊ datū ē· qđ tale ē. Diliges dn̄m deū tuū ex toto corde tuo ⁊ ex tota aīa tua· ⁊ ex tota mēte tua. Scđm āt ſile ē huic. Diliges ꝓximū tuū ſicˀ teipſū. De reſili deo· ſ; ſecūdū ē mānatū. Nō eni imago dei eſt. Et r̄ndit ſcriba. In v̄itate dixiſti· et ſ; eſt maiꝰ oīb₉ holocauſtomatib₉. Pat₃ int᷑ phariſeos ⁊ ſcribas fuiſſe queſtionē. Quidā eni opa legis p̄ferebāt dilectōi. Alij e contrario ꝙ añ legē plures placuerūt deo ꝑ dilectionē ſine oī ſacrificio. Primū āt ⁊ ſcđm mādatū đr· q̄tū ad ea de q̊b₉ mādat᷑. Cui ihs ait. Hoc fac ⁊ viues. Ille volēs iuſtificare ſeipſū ait ad ieſū. Et q̇s ē meꝰ ꝓximꝰ. Cui ieſus oñdit oēm miſericordiā faciētē· eſſe ꝓximū ⁊ ſpecialit᷑ ipſū dei filiū. ꝓponens parabolā ſauciati· q̇ incidit in latrones. Nec diſtabat hec parabola multum a re facta· q₂ in illo deſerto ſepe latrones ſanguinē fundebant. Vn̄ ⁊ domū quo ſanguinem ſonat vocabat᷑. Erat āt omnis populꝰ ſuſpēſus et audiens ieſum.

De cōfutatōe phariſeorū per auctoritatē dauid Ca. C.XXXII

c COngregatis phariſeis īterrogauit eos ihs. Quid vob̄ videt᷑ de xp̄o· cꝰ filiꝰ ē. Dicūt ei. Dauid. Et ait ill᷑. Quō ergo dauid vocat eū dn̄m ſuum dicēs. Dixit dn̄s dn̄o meo· ſede a dextris meis. Si dauid vocat eū dn̄m quō filiꝰ eiꝰ ē· q· d· Vos putat᷑ xp̄m futurū puru₃ hoīem· ergo qn̄ erat dauid nōdū erat xp̄s. Nec ergo erat dn̄s dauid. Mētitꝰ ē ergo dauid et ꝑperā locutꝰ eſt. Potius eni p̄res ſūt ⁊ dicunt᷑ dn̄i filioꝝ· q̄₃ filij parētum. Iudei ſomniant hūc pſalmū ſcriptu₃ in ꝑſona elieçer· q̇ poſt cedē q̇nq₃ regū ait. Dixit dn̄s dn̄o meo· ſede a dextris meis· ſ; ſequentia pſalmi nō ꝯcurrunt.

De doctorib₉ phariſaicis audiēdis nō imitādis Ca. CXXXIII.

t TVnc locutꝰ eſt ieſꝰ ad turbas ⁊ diſciplos. Suꝑ cathedrā moyſi ſederunt ſcribe ⁊ phariſei. Que dicūt facite· q̄ faciūt nolite facere. Nō ſctificat locꝰ hoīem· ſ; hō locu₃. Nō oīs ſacerdos ſctūs· ſ; oīs ſāctꝰ ſacerdos Doctrinā accipiamꝰ· nō mores. Apib₉ herbe neceſſarie nō ſūt· ſed flores. Et addidit Dilatāt philact'ia ſua· ⁊ mag̃ficāt fimbrias q̇b₉ appēdebāt ſpinas q̄ꝝ pūctōne leg̃ iugiter recordarent᷑· qđ ſupra expoſitū ē. ⁊ amāt vocari rabbi. Vos āt nolite vocari

rabbi. Un[us] ē eni magiſter veſter. Et prēm nolite vocare vobis ſup terrā. Un[us] eſt eni p[ate]r veſter q̄ in celis eſt. Nō ꝓhibet dn̄s doctrinā ſup cathedrā. nec ſalutatōes in foro. nec noīa mḡri vel patris. ſ[ed] ambitionē et vanam gloriā.

A philaxe qd̓ ē ſuare. ⁊ torac qd̓ ē lex. Roduluȝ eni habebāt appendentem collo vel brachio. i q̄ ſcripta erāt decē p̄cepta legis. Vel philacteria dicunt. a philaxe ⁊ terion. qd̓ ē rotūdū. ⁊ appellant philacteria pixides ī q̄b[us] reponebāt extrēitates ſ. reliq̄aꝝ. vt digiti t̓ alid̓

Quibus debetur veęternū. Capitulum .CXXXIIII.

D oſtendēdū q̄ āt q̄ ī phariſęis doceat cauēda ſ[u]b didit. Vę vob q̄ diligit[is] p̄mas cathedras. Vę vobis phariſei hypocritę. q̄ fert[is] clauē ſcię. ⁊ claudit[is] regnū cęloꝝ ante hoīes. Vę vobis q̄ deuorat[is] domos viduarū. Vę vobis q̄ circūit[is] mare ⁊ aridā. vt faciat[is] vnuȝ ꝓſelitū. i. aliquē gētilē aduenā trahat[is] ad iudaiſmū et facitis eū gehēnę filiū duplo q̄ȝ vos. q̄a rediens ad vomitum peior ē q̄ȝ añ. q[ui]a ꝑuaricator. Vę vobis q̄ dicitis q̄ iurat ꝑ templū nihil eſt. q̄ aūt in auro tēpli. dȝ. Qui ꝑ altare nihil eſt. q̄ in re oblata ſup illud. dȝ. Sacerdotes vt inuitarēt ppl̓m ad īmolādū dicebāt. data ſibi et oblata ſanctiora eē ipſo templo ⁊ altari. Dn̄s dixit ecōtra. q[ui]a tēplū ⁊ altare ſ[an]ctificabāt in eis oblata. q[ui]a deo dicata erant. oblata xp̄o nequaq̄ȝ ſctificabant illa. Ad huc mſ̄ri eodē vitio laborāt. q̄ putant mai[us] eē iurare ꝑ euāgeliū q̄ȝ ꝑ deū. Vę vobis q̄ decimatis oē olus. ⁊ relinq̄tis miſc[or]diaȝ et iudiciū. Hoc xbū decimatis dubiū ē. Nā et q̄ accipit ⁊ q̄ dat deciare d[icitu]r. Phariſęi āt iō olerū decias dabant. vt diceret. quō alias nō dāt q̄ has dare nō negligūt. Leuitę āt adō exigebāt decias. ꝙ etiā olerū. Itē vę vobis duces cęci q̄ colātes culicē. tranſglutitis camelū. Per ſilitudinē lactis q[uo]d colat[ur] dictū ē. Et p[o]t referri ad prędicta ſic. Minima ſic culicē diligent[er] inq̄ritis. vt decimas. maiora. ſ. miſc[or]diaȝ ⁊ iudiciū abſcōditis. vt qd̓ glutit[ur] abſcōdit[ur]. Vel ad id qd̓ dictū ē. duces cęci. trahit[ur] ita. Minora peccata ſubditoꝝ diligent[er] arguitis. ꝓ[ij]citis grauiora. ⁊ diſſimulādo trāſit[is]. Itē Vę vobiſ q̄ ſilis eſtis ſepulcris dealbatis q̄ plena ſ[un]t oī ſpurcitia. Itē. Vę vobis q̄ ędificat[is] ſepulcra ꝓphaꝝ. ⁊ dānat[is] prēs vr̄os q̄ eos occidererīt. Genimīa vipaꝝ. vos īplete mēſurā patrū vr̄oꝝ. Vñ dic̄ ad vos ſapīa dei. Mittā ad vos ſapiētes ⁊ ſcribas ⁊ ex illis occidetis ⁊ crucifigetis ⁊ flagellabit[is] ī ſynagogis vr̄is. Hic pȝ hereticū mētiri. q̄ dicit aliū deū eē ꝓphaꝝ. ⁊ aliū noui teſtamenti. Vt veniat ſup vos. i. ſup eccl̄iam malignātiū oīs ſanguis iuſt[us]. i. vltio iuſtorū a ſanḡne abel iuſti. vſq̄ȝ ad ſanḡnem çacharię filij barachię. quē occidiſt[is] int[er] tēplū ⁊ altare.

Proſelitus ꝓprie d[icitu]r q̄ de gētili fact[us] eſt iudę[us]. Quāuis q̄dā dicāt ꝙ ꝓſelitus a ꝓſiliendo de gētilitate ad iudaiſmū et econtrario dicatur.

Hoc altare mutatū fuit a ſaracenis ī horologiū. ⁊ adhuc videri poteſt.

De zacharia filio barachie. Capitulum .CXXXV.

I aūt de vndecio ꝓphaꝝ. vel de prę[d]iobis dicat[ur] ꝙ fuerit occiſus in tēplo. nō legit[ur]. Pōt ḡ dici d̓ filio ioiade ſacerdot[is]. quē ioas occidit. vt legitur ī libro regū. Et forte p[ate]r ei[us] cognoīat[us] ē barachias. vl̓ ꝓ noīs interp̄tatōe poſitū ē. Barachias eni benedict[us] dn̄i īterp̄tat[ur]. Et ē filij barachię. i. bn̄dicti dn̄i. In euāgelio naçareoꝝ legit[ur] ioiade Paſtorē āt ouiū ⁊ ſacerdotē tātū cōmēorauit ih̄s. vt duo hoīm genera notaret. ſ[ub]ditos et pręlatos. Nulli eni generi ꝑcit praua generatio. vſq̄ȝ ad certuȝ tempus. vel iugiter vt ſamuel. et nouacula non tranſibat ſuper caput

Naçare[us] ſoāt ſctūſ vl̓ florēs. vl̓ germinās ⁊ dicebāt[ur] naçarei q̄ ex voto obligabāt ſe ſctimonię